

סדר מעמדות

• סדר מעמדות • מעמד ליום ראשון • מעמד ליום שני • מעמד ליום שלישי • מעמד ליום רביעי • מעמד ליום חמישי • מעמד ליום ששי • מעמד ליום השבת

סדר מעמדות

מעמד ליום ראשון

• תורה) בראשית א • (נביאים) ישעיה מב • (כתובים) תהילים
כד • (תורה) דברים לב • (משנה) תמיד פ"א • (מדרש הנעלם
פרשת וירא) דף ק' ע"א • (זרעים. משנה) ברכות כ"ח • (גמרא) ברכות
ג • ('מועד. משנה) ר"ה כ"ט • (גמרא) מגילה דף כ"ח • (נשים.
משנה וגמרא) שלהי קדושין • (נזיקין. משנה) סנהדרין צ • (נזיקין.
גמרא) ב"מ ל"ג • (קדשים. משנה) שלהי חולין • (גמרא
(שם) • (טהרות. משנה) ידים פ"ג • (גמרא) נדה ל • (עשרת
הדברות) שמות כ • (פרשת המן) שמות טז • (פרשת העקידה
(בראשית כב • (בקשה ליום ראשון

מעמד ליום שני

• תורה) בראשית א • (נביאים) ישעיה מב • (כתובים) תהלים
 מח • (תורה) דברים לב • (משנה) תמיד פ"ב • (זרעים. משנה
 (ברכות נ"ד • (גמרא) שם ס"א • (מועד. משנה) יומא
 מ"א • (גמרא) סוכה מ"ט • (נשים. משנה) קדושין ספ"א • (גמרא
 (כתובות ה • (נזיקין. משנה) סוף מסכת מכות • (גמרא) בבא בתרא
 י • ('קדשים. משנה) מנחות ק"י • (גמרא) שם • (טהרות. משנה
 אהלות סוף פ"א • (גמרא) נדה מ"ה • (בקשה ליום שני

מעמד ליום שלישי

• תורה) בראשית א • (נביאים) יואל ב • (כתובים) תהלים
 פב • (תורה) דברים לב • (משנה) תמיד פ"ג • (זרעים. משנה
 (ברכות נ"ד • (גמרא) שם סג • (מועד. משנה) יומא פרק שני
 שעירים • (גמרא) סוף מגילה • (נשים. משנה) יבמות סוף פרק
 ו • ('גמרא) שם ס"ג • (נזיקין. משנה) סוף מכות • (גמרא) בתרא
 דף י"א • (קדשים. משנה) סוף קנים • (גמרא) חולין
 דפ"ט • (טהרות. משנה) נגעים פ"ב • (גמרא) נדה דף ל"א • (בקשה
 ליום שלישי

מעמד ליום רביעי

• תורה) בראשית א • (נביאים) ירמיה לא • (כתובים) תהלים
 צד • (תורה) דברים לב • (משנה) מס' תמיד פ"ד • (זרעים. משנה
 (פאה סוף פרק ח • ('גמרא) ברכות דף כ"ח • (מועד. משנה) יומא סוף פ'
 יוה"כ • (גמרא) מגילה דף כ"ח • (נשים. משנה) כתובות דף
 ק"י • (גמרא) שם • (נזיקין. משנה) עדיות פרק ה • ('קדשים.
 משנה) תמיד פרק ז • ('גמרא) מנחות דף כ"ג • (טהרות. משנה) פרה
 פרק ג • ('גמרא) נדה דף לא • (בקשה ליום רביעי

מעמד ליום חמישי

- תורה (בראשית א) • נביאים (יחזקאל לד) • כתובים (תהלים)
- פא • תורה (דברים לב) • משנה (מס' תמיד פ"ה) • זרעים. משנה (פאה פ"ח) • גמרא (ברכות דף ל"ב) • מועד. משנה (שקלים פרק ג) • גמרא (שבת דף ל"ב) • נשים. משנה (סוטה פרק ח) • גמרא (סוטה מ"ד) • נזיקין. משנה (אבות פרק שני) • גמרא (סנהדרין דף צ"ב) • קדשים. משנה (ערכין פרק שלישי) • גמרא (ערכין דף ט"ז) • טהרות. משנה (ידים פרק ראשון) • גמרא (נדה דף ס"א) • בקשה ליום חמישי

מעמד ליום ששי

- תורה (בראשית א) • נביאים (ישעיה מה) • כתובים (תהלים)
- צג • תורה (דברים לב) • משנה (מס' תמיד פ"ו) • זרעים. משנה (מעשר שני פ"ה) • גמרא (ברכות דף נ"ח) • מועד. משנה (תענית פ"ב) • גמרא (שבת דף קיח) • משנה. נשים (נדריים פ"ג) • גמרא (שם דף ל"ב) • משנה. נזיקין (סנהדרין דף ל"ז) • גמרא (סנהדרין דף ל"ח) • משנה. קדשים (מדות פ"ה) • גמרא (מנחות דף מ"ד) • טהרות. משנה (ידים פ"א) • גמרא (נדה דף ל"א) • בקשה ליום ששי

מעמד ליום השבת

- תורה (בראשית ב) • נביאים (ישעיה נו) • כתובים (תהלים)
- צב • משנה (מס' תמיד פ"ז) • זרעים. משנה (פאה פרק ראשון) • גמרא (ברכות דף יז) • מועד. משנה (יומא דף פ"ה) • גמרא (ביצה דף ט"ז) • נשים. משנה (נדריים דף ל"א) • גמרא (סוטה דף כא) • נזיקין. משנה (אבות פ"ב) • גמרא (סנהדרין דף ק) • קדשים. משנה (תמיד פ"ז) • גמרא (מנחות מ"ג) • טהרות. משנה (עוקצין פ"ג) • גמרא (נדה דף ל"א) • משנה (עוקצין פ"ג) • בקשה ליום השבת

סדר מעמדות

כתוב במשנה (תענית פרק ד'), התקינו נביאים ראשונים עשרים וארבע משמרות, על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים, של כהנים של לויים ושל ישראלים. הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולויים עולים לירושלים, וישראל שבאותו משמר מתכנסים ולעריהם וקוראין במעשה בראשית. ביום הראשון בראשית ויהי רקיע, בשני יהי רקיע ויקוו המים וכו'. ובגמ' שם (כז): וישראל שבאותו משמר מתכנסין בעריהן וקורין במעשה בראשית: מנהגי מילי אייר יעקב בר אחא אמר רב אסי, אלמלא מעמדות, לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר (בראשית טו) ויאמר ה' אלהים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם רבשי"ע שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה, אי"ל לאו, אמר לפניו, רבשי"ע הודיעני במה אירשנה, אי"ל (בראשית טו) קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת וגו', אמר לפניו, רבשי"ע תינח בזמן שבית המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם, אמר לו, כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם. עכ"ל.

מעמד ליום ראשון

תורה (בראשית א)

א (א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: (ב)
והארץ היתה תהו ובהו ורוח אלהים
מרזזת על פני המים: (ג) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:
(ד) וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור
ובין הרושף: (ה) ויקרא אלהים יום ולו שם קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר ויום אחד: פ

נביאים (ישעיה מב)

(ה) כה-אמר האל | יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ
וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוחו להלכים בה: (ו) אני יהוה
קראתיך בצדק ואזנך ביהך ואצרך ואתנך לברית עם לאור
גוים: (ז) לפקוז עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא
ישבי זושך: (ח) אני יהוה הוא שמי וכבודי לאזור לא-אתן
ותהלתי לפסילים: (ט) הר אשנות הנה-באו וזדשות אני במיד
בטרם תצמוזנה אשביע אתכם:

כתובים (תהילים כד)

כד (א) לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תכל וישבי בה: (ב)
כי-הוא על-ימים יסדה ועל-נהרות יכוננה: (ג) מי-יעלה
בהר-יהוה ומי-יקום במקום קדשו: (ד) נקי כפים ובר-לבב
אשר | לא-נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: (ה) ישא
ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: (ו) זה דור הרשו
מבקשי פניה יעקב סלה: (ז) שאו שערים | ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: (ח) מי זה מלך הכבוד יהוה
עוזו וגבור יהוה גבור מלזומה: (ט) שאו שערים | ראשיכם
ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: (י) מי הוא זה מלך
הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

תורה (דברים לב)

לב (א) האנינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי-פי: (ב)
יערף כמטר לקוזי תגל כטל אמרתי כשעירם עלי-דשא
וכרביבים עלי-עשב: (ג) כי עם יהוה אקרא הבו גדל

לֹא־לֵהִינוּ: (ד) הַצֹּר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל-דַּרְכָיו מִשְׁפָּט אֵל
אֲמוּנָה וְאֵין עֹל צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא: (ה) שִׁוּזַת לוֹ לֹא בָּנִי מוֹמִם
דֹּר עֵקֶשׁ וּפְתִלְתַּל: (ו) הַלֵּיהוּהַ תִּגְמְלוּ-אֶת עִם זָבַל וְלֹא זֹכֶם
הַלֹּא-הוּא אָבִיךָ הַקָּדֵךְ הוּא עֵשֶׂךָ וַיִּכְנַנְךָ:

משנה (תמיד פ"א)

(א) בְּשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת הַפְּהָנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּבֵית אֲבֹטִינֶס וּבֵית הַנִּיצוֹץ וּבֵית הַמוֹקֵד. בְּבֵית אֲבֹטִינֶס וּבְבֵית הַנִּיצוֹץ הָיוּ עֲלִיּוֹת וְהָרוֹבִים שׁוֹמְרִים שָׁם. בְּבֵית הַמוֹקֵד כָּפָה וּבֵית גְּדוֹל הָיָה מוֹקֵף רוֹבְדִין שֶׁל אֶבֶן וְזִקְנֵי בֵית אֵב הָיוּ יֹשְׁנִים שָׁם. וּמִפְתָּחוֹת הָעֶזְרָה בִּידָם וּפְרָחֵי כְהוֹנָה אִישׁ כִּסְתּוֹ בְּאַרְץ. לֹא הָיוּ יֹשְׁנִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ אֲלָא הָיוּ פּוֹשְׁטִין וּמְקַפְּלִים וּמְנִיחִים אוֹתָם תַּחַת רְאֲשֵׁיהֶם. וּמִתְפַּסִּים בְּכִסּוֹת עֶצְמוֹן. אַרְעֵ קָרִי לְאַחַד מֵהֶם יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמִסְבָּה הַהוֹלְכֶת תַּחַת הַבֵּירָה וְנִירוֹת דּוֹלְקוֹת מִכָּאן וּמִכָּאן עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְבֵית הַטְּבִילָה. וּמְדוֹרָה הִיְתָה שָׁם. וּבֵית הַכֶּסֶא שֶׁל כְּבוֹד. וְזֶה הָיָה כְבוֹדוֹ. מִצָּאוֹ נְעוּל בִּידוּעַ שֵׁישׁ שָׁם אָדָם. פְּתוּחַ בִּידוּעַ שָׁאִין שָׁם אָדָם. יָרַד וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפַּג וְנִתְחַמַּם כְּנֶגֶד הַמְּדוֹרָה. בָּא וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶצֶל אַחֵיו הַפְּהָנִים עַד שֶׁהָיוּ שְׁעָרִים נִפְתָּחִים יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ: (ב) מִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְתָרוֹם אֶת הַמְּזֻבָּח מִשְׁכִּים וְטוֹבֵל עַד שֶׁלֹּא יָבֵא הַמְּמוּנָה. וְכִי בְּאִיזוֹ שְׁעָה הַמְּמוּנָה בָּא. לֹא כָל הָעֵתִים שׁוֹוֹת. פְּעָמִים שֶׁהוּא בָּא מִקְרִיאַת הַגָּבֵר אוֹ סְמוּךְ לוֹ מִלְּפָנָיו אוֹ מִלְּאַחֲרָיו. הַמְּמוּנָה בָּא וְדוֹפֵק עֲלֵיהֶם וְהֵם פּוֹתְחִים לוֹ. אָמַר לָהֶם מִי שֶׁטָּבַל יָבֵא וַיִּפִּיס הַפִּיסוֹ זָכָה מִי שֶׁזָּכָה: (ג) נִטַּל אֶת הַמִּפְתָּח וּפְתַח אֶת הַפֶּשֶׁשׁ וְנִכְנַס מִבֵּית הַמוֹקֵד לְעֶזְרָה. וְנִכְנְסוּ הַפְּהָנִים אַחֲרָיו וּשְׁתֵּי אֲבוּקוֹת שֶׁל אוֹר בִּידָם. נִחְלְקוּ לְשְׁתֵּי כְתוֹת. אֵלוֹ מְהַלְכִין בְּאַכְסְדָּרָה דֶּרֶךְ הַמְּזֻרָח וְאֵלוֹ מְהַלְכִין בְּאַכְסְדָּרָה דֶּרֶךְ הַמַּעֲרָב. וְהָיוּ בּוֹדְקִין וְהוֹלְכִין עַד שֶׁהֵם מְגִיעִין לְמָקוֹם עוֹשֵׂי חֲבִיתִין. הִגִּיעוּ. אֵלוֹ וְאֵלוֹ אָמְרוּ שְׁלוֹם הַכֹּל שְׁלוֹם. הָעֵמִידוֹ אֶת עוֹשֵׂי חֲבִיתִין לְעִשׂוֹת חֲבִיתִין. מִי שֶׁזָּכָה לְתָרוֹם אֶת הַמְּזֻבָּח הוּא יִתְרוֹם. וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ. הָיוּ זְהִיר שֶׁלֹּא תִגַּע בְּכָלִי עַד שֶׁתִּקְדָּשׁ יָדֶיךָ וְרַגְלֶיךָ מִן הַכִּיּוֹר. וְהָרִי הַמַּחְתָּה נִתּוּנָה בְּמִקְצוֹעַ בֵּין הַכָּבֶשׂ לַמְּזֻבָּח בְּמַעֲרָבוֹ שֶׁל כָּבֶשׂ. אֵין אָדָם נִכְנַס עִמּוֹ וְלֹא נֵר בִּידוֹ אֲלָא מְהַלְךְ לְאוֹר הַמַּעֲרָכָה. לֹא הָיוּ רוֹאִין אוֹתוֹ וְלֹא שׁוֹמְעִין אֶת קוֹלוֹ עַד שֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הָעֵץ שֶׁעָשָׂה בֶן קָטִין מוֹכְנֵי לְכִיּוֹר. וְהֵם אוֹמְרִים הִגִּיעַ עֵת קֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו מִן הַכִּיּוֹר. נִטַּל מִחֲתַת הַכֶּסֶף וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמְּזֻבָּח וּפָנָה אֶת הַגְּחָלִים הִילֵךְ וְהִילֵךְ וְחָתָה מִן הַמְּאֻפְלוֹת הַפְּנִימִיּוֹת וַיֵּרַד. הִגִּיעַ לְרֹצְפָה הוֹפֵךְ פָּנָיו לְצַפּוֹן וְהוֹלֵךְ בְּמְזֻרָחוֹ שֶׁל כָּבֶשׂ כְּעֵשֶׂר אַמוֹת. צָבַר אֶת הַגְּחָלִים עַל גְּבִי הָרֹצְפָה רְחוּק מִן הַכָּבֶשׂ שֶׁלֶּשָׁה טַפְחִים מְקוֹם שֶׁנוֹתְנִין שָׁם מִרְאֵת הָעוֹף וְדִשׁוֹן מְזֻבָּח הַפְּנִימִי וְהַמְּנוֹרָה: עֶזְרָא וּבֵית דִּינֹו תִקְנֵנוּ עַל פִּי הַקְּבֵלָה לְקִרְוֵא בְּכָל יוֹם בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּמוֹ שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים בְּמִקְדָּשׁ תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים

וּלְכַד תִּקְנוּ שְׂיֵהוּ קוֹרִין בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשַׁעַת עֲבוּדָה כְּדֵי שְׂיִתְקִימוּ
בְּזָכוֹת הַקְּרָבָן מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְהֵם מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ : וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה לְנִטּוּעַ שָׁמַיִם וְלִיסוּד אָרֶץ אֱלוֹ הַקְּרָבָנוֹת שֶׁהִבְטִיחַ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ שֶׁכְּשִׂיֵהוּ קוֹרֵאִים בְּסֹדֵר הַקְּרָבָנוֹת שֶׁמַּעֲלָה הוּא
עֲלֵיהֶם כְּאֱלוֹ הַקְּרִיבוֹם לְפָנָיו וְאֶלְמָלָא מַעֲמָדוֹת לֹא נִתְקִימוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ
שָׂאִין מַעֲמָדוֹת אֱלוֹ אֶלָּא עַל הַקְּרָבָנוֹת :

מדרש הנעלם פרשת וירא (דף ק' ע"א)

אָמַר רַבִּי כְּרוֹסְפָדַי הָאִי מֵאֵן דְּמִדְּכַר בְּפוּמִיָּה בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי
מִדְרָשׁוֹת עֲנִינָא דְקוֹרְבָנֵיָא וְתִקְרוּבָתָא וְיִכּוֹן בְּהוּ בְרִית כְּרוּתָהּ הִיא דְאִינוּן
מִלְאָכְיָא דְמִדְכָרִין חוּבֵיָא דְבְּנֵי נֶשָׂא לְאַבְאָשָׂא לֹון דְלֹא יְכַלִּין לְמַעֲבַד לֵיהּ
בִישָׂא אֶלָּא טָבָא. וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ שְׂאִין אָנוּ יְכוּלִין לְהַקְרִיב קְרָבָן אִין לָנוּ
אֶלָּא לְהַזְכִּיר סֹדֵר הַקְּרָבָנוֹת וְאַחֲרֵי כֵן לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתַלְמוּד כְּדֵי שְׂיֵהוּ כָּל
יָמָיו שֶׁל אָדָם מְשֻׁלָּשִׁים שְׁלִישׁ בְּמַקְרָא שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד וְכָל
הַעוֹשֶׂה כֵן מוּבָטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא וְעַלּוֹ הַכְּתוּב אוֹמֵר וְהַחוּט
הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בְּמַהֲרָה יִנְתַּק :

זרעים. משנה (ברכות כ"ח)

רַבִּי נְחוּנְיָא בְּן הַקָּנָה הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּכְנִיסָתוֹ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבִיצִיאָתוֹ תְּפִלָּה
קְצָרָה. אָמְרוּ לוֹ מַה מְקוֹם לְתַפְּלָה זֶה. אָמַר לָהֶם בְּכְנִיסָתִי אֲנִי מִתְפַּלֵּל
שֶׁלֹא יֵאָרַע דְּבַר תִּקְלָה עַל יָדִי וּבִיצִיאָתִי אֲנִי נוֹתֵן הוֹדָאָה עַל חֻלְקִי :

גמרא (ברכות ג')

תִּנְיָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי פֵּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהִלָּךְ בְּדֶרֶךְ וְנִכְנַסְתִּי לְחַרְבָּה אַחַת
מִחַרְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם לְהִתְפַּלֵּל וּבָא אֵלָיָהוּ זְכוּר לְטוֹב וְשָׁמַר לִי עַל הַפֶּתַח
(וְהִמָּתִין לִי) עַד שֶׁשִׂימָתִי תְּפִלָּתִי. לְאַחַר שֶׁשִׂימָתִי תְּפִלָּתִי אָמַר לִי שְׁלוֹם עָלֶיךָ
רַבִּי. אָמַרְתִּי לוֹ שְׁלוֹם עָלֶיךָ רַבִּי וּמוֹרִי. אָמַר לִי בְּנֵי מִפְּנֵי מַה נִּכְנַסְתָּ לְחַרְבָּה
זֹאת. אָמַרְתִּי לוֹ לְהִתְפַּלֵּל. אָמַר לִי הִנֵּה לָךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּדֶרֶךְ. וְאָמַרְתִּי לוֹ מִתִּירָא
הָיִיתִי שָׂמָא יַפְסִיקוּנִי עוֹבְרֵי דְרָכִים. וְאָמַר לִי הִנֵּה לָךְ לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה
קְצָרָה : בְּאוֹתָהּ שָׁעָה לְמִדְתִּי מִמְּנוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים. לְמִדְתִּי שְׂאִין נִכְנַסִין
לְחַרְבָּה. וְלְמִדְתִּי שְׁמִתְפַּלְלִים בְּדֶרֶךְ. וְלְמִדְתִּי שֶׁהִמָּתְפַּלֵּל בְּדֶרֶךְ מִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּה קְצָרָה. וְאָמַר לִי בְּנֵי מַה קוֹל שֶׁמַּעֲתָ בְּחַרְבָּה זֹאת. אָמַרְתִּי לוֹ שֶׁמַּעֲתִי
בֵּת קוֹל שֶׁמְנַהֶמֶת כִּיּוֹנָה וְאוֹמְרַת אוֹי לִי שֶׁהַחַרְבָּתִי אֶת בֵּיתִי וְשָׂרְפָתִי אֶת
הַיְכָלִי וְהַגְּלִיתִי אֶת בְּנֵי לְבָיִן הָאֲמוֹת. וְאָמַר לִי בְּנֵי חִיִּיךָ וְחִיִּי רֵאשֶׁךָ לֹא

שָׁעָה זֹאת בְּלִבְדָּא אֲמַרְתָּ כִּדְ אֵלָא שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֲמַרְתָּ כִּדְ וְלֹא
זֹאת בְּלִבְדָּא אֲמַרְתָּ שְׁבַשְׁעָה שְׁיִשְׂרָאֵל נִכְנָסִין לְבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וְלִבְתֵּי מְדַרְשׁוֹת
וְעוֹנִין אֲמֹן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַעֵנֵעַ בְּרָאשׁוֹ וְאֹמֵר אֲשֶׁרִי
הַמְלִיךְ שְׁמִקְלָסִין אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ כִּדְ. וַיְמַה לֹּא לְאָב שְׁהִגְלָה אֶת בְּנָיו וְאוֹי לְהֵם
לְבָנִים שְׁגָלוּ מַעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם:

מועד. משנה (ר"ה כ"ט)

וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגִבְרֵי עַמְלֶק. וְכִי
יָדָיו שָׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מְלַחְמָה אוֹ שׁוֹבְרוֹת מְלַחְמָה אֵלָא לֹאמַר לְךָ כָּל זְמַן
שְׁהִיו יִשְׂרָאֵל מְסִתְּפָלִין כְּלָפֵי מַעְלָה וּמְשַׁעֲבָדִין אֶת לְבָם לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
הֵיו מִתְּגַבְּרִין וְאִם לֹא הֵיו נֹפְלִין. כִּיּוֹצֵא בְּדַבָּר אֶתְּהָ אֹמֵר וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אוֹתוֹ עַל נֶס וְהָיָה כָּל הַנְּשׂוּף וְרָאָה אוֹתוֹ וְחָי.
וְכִי נָחַשׁ מִמִּית אוֹ נָחַשׁ מְחִיָּה אֵלָא בְּזְמַן שְׁיִשְׂרָאֵל מְסִתְּפָלִין כְּלָפֵי מַעְלָה
וּמְשַׁעֲבָדִין אֶת לְבָם לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים הֵיו מִתְּרַפְּאִין וְאִם לֹא הֵיו נִמְוָקִין:

גמרא (מגילה דף כ"ח)

תַּנְיָא שְׁאֵלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה בַּמָּה הָאֲרַכְתָּ יָמִים. אָמַר
לְהֵם מִיָּמֵי לֹא נִתְּכַבְּדִתִּי בְּקִלּוֹן חֲבָרִי. וְלֹא עֲלִתָּה עַל מְטוֹתֵי קָלֶלֶת חֲבָרִי.
וְתָרַן בְּמַמוֹנֵי הַיִּיתִי:

נשים. משנה וגמרא (שלהי קדושין)

רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אוֹמְנוֹת נִקְיָה וְקָלָה וַיִּבְקֶשׁ
רַחֲמִים לְמִי שְׁהַעוֹשֶׁר וְהַנְּכָסִים שְׁלוֹ. שְׁאִין הַעֲשִׂירוֹת וְאִין הַעֲנִיּוֹת מִן
הָאוֹמְנוֹת אֵלָא מִמִּי שְׁהַעֲשֶׁר שְׁלוֹ שְׁנֵאמַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נָאִם יְהוָה
צְבָאוֹת: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אֹמֵר רְאִיתָ מִיָּמֶיךָ חֵיָה וְעוֹף שֵׁישׁ לְהֵם
אוֹמְנוֹת וְהֵם מִתְּפָרְנְסִים שְׁלֹא בְּצַעַר וְהֵלֵא לֹא נִבְרָאוּ אֵלָא לְשִׁמְשׁוֹנֵי וְאֵנִי
נִבְרָאתִי לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנֵי אֵינוֹ דִּין שְׁאֲתַפְּרִינְס שְׁלֹא בְּצַעַר אֵלָא שְׁהַרְעוֹתִי
אֶת מַעֲשֵׂי וְקַפְחָתִי אֶת פְּרִנְסָתִי שְׁנֵאמַר עוֹנוֹתֵיכֶם הֵטוּ אֵלָה וְחִטְאוֹתֵיכֶם
מְנַעוּ הַטּוֹב מִכֶּם: תַּנְיָא רַבִּי נְהוֹרָאִי אֹמֵר מְנִיחַ אֵנִי כָּל אוֹמְנוֹת שְׁבַעוֹלָם
וְאֵנִי מְלַמֵּד אֶת בְּנֵי אֵלָא תוֹרָה שְׁכָּל אוֹמְנוֹת שְׁבַעוֹלָם אִין עוֹמְדָת לֹא אֵלָא
בִּימֵי יְלָדוֹתוֹ אֲבָל בִּימֵי זְקֻנְתּוֹ הָרִי הוּא מוֹטֵל בְּרַעַב אֲבָל תוֹרָה אֵינָה כֵּן.
עוֹמְדָת לֹא בְּעֵת יְלָדוֹתוֹ וְנוֹתְנָת לֹא אַחֲרִית טוֹב וְתַקְוָה בְּעֵת זְקֻנְתּוֹ. בְּעֵת
יְלָדוֹתוֹ מָהוּ אוֹמֵר וְקוֹנֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר כְּנִשְׂרִים יְרוּצוּ וְלֹא
יִגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ. בְּזְקֻנְתּוֹ מָהוּ אוֹמֵר עוֹד יִנוּבּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים

יהיו:

נזיקין. משנה (סנהדרין צ')

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם
יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂי יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

נזיקין. גמרא (ב"מ ל"ג)

תָּנוּ רַבָּנָן הָעֶסְיוּקִים בְּמִקְרָא מִדָּה וְאִינָה מִדָּה. בְּמִשְׁנֵה מִדָּה וְנוֹטְלִין עָלֶיהָ
שָׂכָר. בְּתַלְמוּד אֵין לָךְ מִדָּה גְדוֹלָה מִזֶּה. וְלְעוֹלָם הָיִי רַץ לְמִשְׁנֵה יוֹתֵר
מִהַתְּלַמוּד:

קדשים. משנה (שלהי חולין)

לֹא יִטּוֹל אָדָם אִם עַל הַבְּנִים אֲפִילוֹ לְטַהֵר בָּהּ אֶת הַמְצוֹרֶעַ. וְיָמָּה אִם מְצוּחָה
קָלָה שֶׁהִיא כְּאִיסָר אֲמָרָה תוֹרָה לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים. קַל וְחוֹמֵר
עַל מְצוֹת חֲמוּרוֹת שְׁבִתוֹרָה:

גמרא (שם)

תִּנְיָא דְבִי רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר אֵין לָךְ כָּל מְצוּחָה וּמְצוּחָה שְׁבִתוֹרָה שְׁמַתָּן שְׂכָרָה
בְּצִדָּה שְׂאֵין תַּחֲנִית הַמִּתִּים תְּלוּיָהּ בָּהּ. בְּכַבּוּד אָב וְאִם כְּתִיב לְמַעַן יֶאֱרִיכּוּ
יָמֶיךָ וְלְמַעַן יֵיטֵב לָךְ. וּבְשִׁילוּחַ הַקּוֹן נִמְי כְּתִיב לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהֶאֱרַכְתָּ
יָמִים. הָרִי שְׂאֵמֵר לוֹ אָבִיו עָלָה לְבִירָה וְהִבֵּא לִי גוֹזְלוֹת וְעָלָה וְשַׁלַּח אֶת
הָאִם וְלָקַח אֶת הַבְּנִים וּבְרַדְתּוֹ נִפְל וַיִּמַּת הֵיכָן אֶרִיכוֹת יָמָיו שֶׁל זֶה וְהֵיכָן
טוֹבְתוֹ שֶׁל זֶה. אֵלָּא לְמַעַן יֶאֱרִיכּוּ יָמֶיךָ לְיוֹם שְׂפָלוֹ אַרוּךְ וְלְמַעַן יֵיטֵב לָךְ
לְעוֹלָם שְׂפָלוֹ טוֹב:

טהרות. משנה (יזים פ"ג)

כָּל כְּתָבִי הַקֶּדֶשׁ מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדִים. שִׁיר הַשִּׁירִים וְקַהֲלַת מְטַמְּאִין אֶת
הַיָּדִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שִׁיר הַשִּׁירִים מְטַמֵּא אֶת הַיָּדִים וְקַהֲלַת

מחלוקת. רבי יוסי אומר קהלת אינו מטמא את הידים ושיר השירים מחלוקת. רבי שמעון אומר קהלת מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל. אמר רבי שמעון בן עזאי מקבל אני מפי שבועים ושנים זקן ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה בישיבה ששיר השירים וקהלת מטמאין את הידים. אמר רבי עקיבא חס ושלוס לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא תטמא את הידים. שאין כל העולם כלו כדאי כיום שנתן בו שיר השירים לישראל שכל הכתובים קדש ושיר השירים קדש קדשים. ואם נחלקו לא נחלקו אלא על קהלת. אמר רבי יוחנן בן יהושע בן חמיו של רבי עקיבא כדברי בן עזאי בן נחלקו וכן גמרו:

גמרא (נדה ל)

דרש רבי שמלאי למה הי'לד דומה במעי עמו לפנקס שמקפל ומונח שתי ידיו על שתי צדעיו שתי אצלו על שתי ארכבותיו ושתי עקביו על שתי עגבותיו וראשו בין ברקיו ופיו סתום וטבורו פתוח ואוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה ואינו מוציא רעי שמה יהרוג את אמו. וכיון שיצא לאויר העולם נפתח הסתום ונסתם הפתוח שאלמלא כן אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת. ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו שנאמר בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלה. ואל תתמה שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיה. ואין לה ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים שנאמר מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני ואיזהו הימים שיש בהם ירחים ואין בהם שנים הוה אומר אלו ירחי לידה. ומלמדים אותו כל התורה כלה. שנאמר וירני ויאמר לי יתמד דברי לבד שמר מצותי וחייה. ואומר בסוד אלוה עלי אהלי. מאי ואומר וכי תימא נביא הוא דקאמר תא שמע בסוד אלוה עלי אהלי: וכיון שיצא לאויר העולם בא מלאך וסטר על פיו ומשכח ממנו כל התורה כלה שנאמר לפתח חטאת רבץ. ואינו יוצא משם עד שמשביעים אותו שנאמר כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון. כי לי תכרע כל ברך זה יום המיתה שנאמר לפניו יכרעו כל יורדי עפר. תשבע כל לשון זה יום הלידה שנאמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה. ומה היא השבועה שמשביעין אותו אומרים לו תהי צדיק ואל תהי רשע ואפילו כל העולם כלו אומרים לה צדיק אתה ה'ה בעיניך כרשע. והוי יודע שהקדוש ברוך הוא טהור ומשרתיו טהורים ונשמה שנתן בך טהורה. אם אתה משמרה בטרה מוטב ואם לאו הרי הוא נוטלה ממך:

ובכל יום ויום אחר כל מעמד ומעמד יאמר עשרת הדברות ופרשת המן ופי העקדה. וגי פסוקים הראשונים מפרשת פינחס. ואין קדוש. ופטום הקטורת. וסדר המערכה. ופרשת הקרבנות. ופסוקים מגי תיבות. ועשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל וצריך בהם כוונה גדולה. ואח"כ י"א פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן והם טובים. ושלושה פסוקים ממהר"ר יהודה החסיד ז"ל ועיב פסוקים ושבעה פסוקים בישעיה המתחילין כולם בכ"ף ומסיימין בכ"ף:

עשרת הדברות (שמות כ)

כ (א) וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר : ס (ב) אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים : (ג) לֹא יִהְיֶה-לְךָ אֱלֹהִים אֲזוּרִים עַל-פָּנָי : (ד) לֹא-תַעֲשֶׂה-לְךָ פֶסֶל | כָּל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתְּנוּת וְאֲשֶׁר בַּבָּיִם | מִתְּנוּת לָאָרֶץ : (ה) לֹא-תִשְׁתַּזְוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדָם ֹ כִי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָם פֶּקֶד עוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-שְׂלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָאִי : (ו) וְעָשֵׂה וְזָסַד לְאֲכָלֶיךָ לְאֹהֲבֵי וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתַי : ס (ז) לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שֵׁמוֹ לְשׁוּא : פ (ח) זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : (ט) שְׁשַׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתֶּךָ : (י) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלַאכָה אַתָּה | וּבִנְךָ-וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וְאִמָּתֶךָ וּבַהֲמֹתֶךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ : (יא) כִּי שְׁשַׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיִּנָּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ : ס (יב) כִּכְרֹד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמֶּךָ לְמוֹעַן יִאֲרָכּוֹן יְמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : (יג) לֹא תִרְצֹז : לֹא תִנְאָף : לֹא תִגְזֹב : לֹא-תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שִׁקֵּר : (יד) לֹא תִזְמַד בֵּית רֵעֶךָ לֹא-תִזְמַד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרוֹ וְזַמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ : פ

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עםך בית ישראל ופרנסת אנשי ביתי בכללם בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה כפתוב בתורתך :

כתב הרב רבינו יוסף קארו ז"ל שטוב לומר פרשת המן כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה. וקבלה ביד חכמים כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יבא לעולם לידי חסרון מזונות. וקודם אמירת פרשת המן יאמר זה:

פרשת המן (שמות טז)

(ז) ויאמר יהוה אל-מִשֶׁה הֲנֵנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקַטּוּ דָבָר-יוֹם בַּיּוֹמוֹ לְבַמְעַן אֲנֹסְנוּ הַיֶּלֶךְ בְּתוֹרַתִי אִם-לֹא: (ח) וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁעִי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר-יִבְיֵאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם אֶיּוֹם: (ט) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (י) וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתֵיכֶם עַל-יְהוָה וְנִזְנְוּ מָה כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ: (יא) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בָּעֲרֹב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֶּקֶר לְשִׁבְעַת בְּשָׁמְעַת יְהוָה אֶת-תְּלַנְתֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מִלִּינִם עָלָיו וְנִזְנְוּ מָה לֹא-עָלֵינוּ תְּלַנְתֵיכֶם כִּי עַל-יְהוָה: (יב) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן אֲמֹר אֶל-כָּל-עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתֵיכֶם: (יג) וַיְהִי כַדְבָּר אֶהְרֹן אֶל-כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בָּעֵנָן: (יד) וַיִּדְבָּר יְהוָה אֶל-מִשֶׁה לֵאמֹר: (טו) שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּלַנְתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֶּקֶר תִּשְׁבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (טז) וַיְהִי בָּעֲרֹב וַתַּעַל הַשָּׁלֹחַ וַתִּכַּס אֶת-הַמְּזוּזָה וּבַבֶּקֶר הִיָּתָה שֹׁכְבַת הַטֹּל סָבִיב לְמְזוּזָה: (יז) וַתַּעַל שֹׁכְבַת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְזוּזָפָס דָּק כַּכֹּפֶר עַל-הָאָרֶץ: (יח) וַיֵּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָזְוִיו מִן הוּא כִּי לֹא יִדְעוּ מָה-הוּא וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלְּחֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: (יט) זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטּוֹ מִפְּנֵי אִישׁ לִפְנֵי אֲכָלוֹ עֹמֵר לְלֶלְלֶת מִסֹּפֶר זִפְשֵׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ: (כ)

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמְּמַעֵיט׃ (יח) וַיְמַדּוּ
בָּעֵמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמִּרְבָּה וְהַמְּמַעֵיט לֹא הֶזְזָסִיר אִישׁ לְפִי-
אֲכָלוּ לְקֶטֶוּ׃ (יט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל-יֹדְתוֹ מִמֶּנּוּ עַד-
בִּקָּר׃ (כ) וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּדְתּוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בִּקָּר
וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ (כא) וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ
בַּבִּקָּר בַּבִּקָּר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְזוּם הַשְּׂמֶשׁ וְנָמַס׃ (כב) וַיְהִי אֶ-
בַּיּוֹם הַשְּׂעִי לְקֶטֶוּ לְזוּם מִשְׁנֵה שְׂעִי הָעֵמֶר לְאוֹד וַיִּבְאוּ כָל-
זְשִׁאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה׃ (כג) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר הִבֵּר
יְהוָה שְׁבַתוֹן שְׁבַת-קָדֵשׁ לִיהוָה מְזוֹר אֶת אֲשֶׁר-תֹּאפּוּ אָפוּ
וְאֶת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֶת כָּל-הָעֲדָף הַגִּיזוּ לְכֶם
לְמוֹשְׁמֹרֶת עַד-הַבִּקָּר׃ (כד) וַיִּגִּיזוּ אֹתוֹ עַד-הַבִּקָּר כַּאֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא-הִיָּתָה בּוֹ׃ (כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי-שְׁבַת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה׃
(כו) שְׂעִית יָמִים תִּלְקְטֵהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שְׁבַת לֹא יִהְיֶה-בּוֹ׃
(כז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יָצְאוּ מִן-הָעֵם לְקֶטֶט וְלֹא מִצָּאוּ׃ ח (כח)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עַד-אַנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי
וְתוֹרֹתַי׃ (כט) רְאוּ כִי-יְהוָה נָתַן לְכֶם הַשְּׁבַת עַל-כֵּן הוּא נָתַן
לְכֶם בַּיּוֹם הַשְּׂעִי לְזוּם יוֹמִים עֲשׂוּ׃ אִישׁ תְּזוֹתֵנוּ אֶל-יֵצֵא אִישׁ
מִמֶּקְמוֹ בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי׃ (ל) וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי׃ (לא)
וַיִּקְרְאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֶרַע גֹּד לִבָּן וְטַעְמוֹ
כְּצִפִּיזוֹת בְּדָבֶשׁ׃ (לב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
מִלֹּא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמוֹשְׁמֹרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן אֶ-יִרְאוּ אֶת-
הַלְּזוּם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ (לג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קוּזוּ עֲנִצְנֹת אוֹזוֹת וְתֵן-שְׂמָה
מִלֹּא-הָעֵמֶר מִן וְהִגִּזוּ אֹתוֹ לְפָנַי יְהוָה לְמוֹשְׁמֹרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃
(לד) כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיִּגִּיזוּהוּ אַהֲרֹן לְפָנַי הָעֵדָה
לְמוֹשְׁמֹרֶת׃ (לה) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

עַד-בָּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת-הַמֶּן אֲכָלוּ עַד-בָּאֵם אֶל- קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן: (טו) וְהֵעֱמֹר עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא: פ

אֶתְּה יְהוָה לְבַדְּךָ אֶתְּה עֲשִׂית אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיָהּ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֶתְּה מַחִיָּה אֶת כָּלֶם וְאֶתְּה עֲשִׂית
נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תִּמְיֵד עִם אַבוֹתֵינוּ גַם בַּמִּדְבָּר הַמִּטְרֶת לָהֶם לֶחֶם
מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצּוֹר הַחֲלֵמִישׁ הוֹצֵאת לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַת לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם
שְׁמִלוֹתֶם לֹא בִלְתָּה מֵעֲלֵיהֶם: כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הֶעֱצוּמִים
תִּזְוֹנֵנוּ וּתְפָרְנֵנוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ כָּל צָרְכֵינוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרַבִּים
בְּמִלּוֹי וּבְרִנּוֹחַ בְּלִי טָרַח וְעַמְל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה וְלֹא מִתַּחַת יַדֵּי בָשָׂר
וְדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אַבוֹתַי שֶׁתְּכִין לִי וּלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי כָּל
מַחְסוֹרֵינוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵינוּ לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחֲיַתְנוּ דֵּי מַחְסוֹרֵינוּ וּלְכָל
שְׁעָה וְשְׁעָה מְשַׁעוֹתֵינוּ דֵּי סְפוּקֵנוּ וּלְכָל עֶצֶם מֵעֲצָמֵינוּ דֵּי מַחֲיַתְנוּ בְּיָדְךָ
הַטּוֹבָה וְהַרְחֵבָה וְלֹא כְּמַעוּט מִפְּעֻלֵינוּ וְקִצֵּר חֲסָדֵינוּ וּמִזְעָר גְּמוּלָתְנוּ וְיִהְיוּ
מִזְוֹנֹתַי וּמִזְוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְזָרְעִי וְזָרְעֵי מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַדֵּי בָשָׂר
וְדָם:

כתב הר"י קארו בסי' א' וז"ל וטוב לומר פרשת העקידה כדי לזכור זכות האבות לפני הקב"ה וגם להכניע יצרו לעבודת השי"ת כמו שמסר יצחק נפשו עכ"ל. כי רשבי"י לא אית מאן דמבטל מותנא מבני נשא כקרבן דעקידה דיצחק דאיתמר ביה ויעקד את יצחק בנו אתקשר מדת הדין ואתעקד לעילא ועקידת יצחק מעלייא לישראל לאדכרא לה בכל יומא בגלותא דתגין עליהו מכל מרעין בישין:

וקודם פרשת העקידה יאמר זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבוֹתֵינוּ זְכָרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מְשֻׁמֵי שְׁמֵי קֹדֶם וּזְכָר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲהַבַת הַקִּדְמוֹנִים אֲבָרְהָם
יְצַחֵק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֲסֵד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֵקֶדָה שֶׁעֲקַדְתָּ אֶת יְצַחֵק בְּנוֹ עַל גְּבִי
הַמִּזְבֵּחַ כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ:

פרשת העקידה (בראשית כב)

כב (א) וַיְהִי אַזְזָר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי: (ב) וַיֹּאמֶר קוּזוּ-נָא אֶת-בְּנֶךָ
אֶת-יִזְחִירְךָ אֲשֶׁר-אֲהַבְתָּ אֶת-יְצִזְזָק וְלָךְ-לָךְ אֶל-אֶרֶץ
הַמּוֹרִיָּה וְהֵעֵלְהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַזְזָר הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ:

(ג) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּזְבֵּחַ אֶת-זֹמְרוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-שְׁנֵי
זַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֵיהֶם וַיִּלְכְּ אֶל-
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים: (ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא
אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם בְּרוּזוֹק: (ה) וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל-זַעֲרָיו שֵׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַזֹּמְמוֹר וְאֲנִי וְהַזַּעַר
נִלְכְּתָה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּזְוֶוּהָ וְנָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם: (ו) וַיִּקְחוּ אַבְרָהָם
אֶת-עֵצֵי הָעֵלֶה וַיִּשֶׂם עָלָיו יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּקְחוּ בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ
וְאֶת-הַמַּאֲכָלֹת וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַזְדִּי: (ז) וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וְהָעֵצִים וְאֵינִי הַשָּׂה לְעֵלֶה: (ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה-
לוֹ הַשָּׂה לְעֵלֶה בְּנִי וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַזְדִּי: (ט) וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְּן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּיחַ
וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-
הַמִּזְבֵּיחַ מִמַּעַל לְעֵצִים: (י) וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יָדוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-
הַמַּאֲכָלֹת לְשֹׁזֵט אֶת-בְּנֵוֹ: (יא) וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה מִן-
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי: (יב) וַיֹּאמֶר אֶל-
תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַזַּעַר וְאֶל-תַּעֲשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי | עָתָה יָדְעָתִי
כִּי-יֵרָא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא זֹשַׁכְתָּ אֶת-בְּנִיךָ אֶת-יַזְדִּיךָ מִמֶּנִּי:
(יג) וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אֲזוּר נָאֻז בְּסִבְךָ
בְּקִרְגָיו וַיִּלְכְּ אַבְרָהָם וַיִּקְחוּ אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלֶה תְּנוּת בְּנֵוֹ:
(יד) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שָׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאֵה אֲשֶׁר
יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאֵה: (טו) וַיִּקְרָא מִלְאָךְ יְהוָה אֶל-
אַבְרָהָם שְׁנִית מִן-הַשָּׁמַיִם: (טז) וַיֹּאמֶר בִּי זִשְׁבַּעְתִּי נָא-יְהוָה
כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא זֹשַׁכְתָּ אֶת-בְּנִיךָ אֶת-
יַזְדִּיךָ: (יז) כִּי-בָרַךְ אֲבָרְכְךָ וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת-זְרַעְךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַזֹּזוֹל אֲשֶׁר עַל-שִׁפְתַי הַיָּם וַיִּרֶשׁ זְרַעְךָ אֶת-שַׁעַר
אֲבִיבִי: (יח) וְהִתְבָּרְכוּ בְּזְרַעְךָ כָּל-גֹּיֵי הָאָרֶץ עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ

בְּקִלִּי: (יט) וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-זַעֲרִיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַזְדָּרוּ אֶל-
בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע: פ

ואחר כך יאמר זה:

רבונו של עולם יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתזכר לנו זכות אבותינו כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו מִבְּן יחידו ורצה לשחוט אותו כדי לעשות רצונך בן יכבשו רחמיה את פעסך מעלינו ויגלו רחמיה על מדותיה ותכניס אתנו לפני משורת דינך ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך: וקיים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:

במדבר כח (י) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) פִּינּוּס בֶּן-אֶלְעָזָר
בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׂיב אֶת-זִמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ
אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: (יב)
לִכֵּן אֶמַר הַגִּזִּי נָתַן לֹא אֶת-בְּרִיתִי שְׁלֹם:

אין קדוש פיהוה כי אין בלתיך ואין צור פאלהינו: כי מי אלוה מבלעדי
יהוהומי צור זולתי אלהינו: אין פאלהינו אין פאדונינו אין פמלפנו אין
פמושיענו: מי פאלהינו מי פאדונינו מי פמלפנו מי פמושיענו: נודה
לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלפנו נודה למושיענו: פרוף אלהינו פרוף
אדונינו פרוף מלפנו פרוף מושיענו: אפה הוא אלהינו אפה הוא אדונינו
אפה הוא מלפנו אפה הוא מושיענו: אפה תושיענו. אפה תקום תרחם
ציון כי עת לחננה כי בא מועד:

רבונו של עולם בזמן שביית המקדש היה קים אדם היה חוטא ומביא
קרבו ומתפפר לו ועכשיו בעונותינו אין לנו מקדש ולא מזבח ולא קרבן
ולא כהן שיכפר בעדנו אלא זכרון דברים תהא פפרתנו ונשלמה שיח
שפתותינו תחת קרבנותינו:

אפה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן
שביית המקדש קים פאשר צוית אותם על ידי משה נביאך פפתוב
בתורתך:

שמות ל (מד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קוּז-לָר סַמִּים זָטַף | וַשְּׂוֹזְלַת
וַזְּלַבְנָה סַמִּים וְלַבְנָה זְכָה בְּרַ בְּבַד יְהִיָּה: (נה) וְעַשִׂיתָ אֶתֶּה
קְטֹרֶת רְקוּז מֵעֵשֶׂה רֹקוּז מִמְּלֹז טָהוֹר קִדְשׁ: (נו) וַשְּׂוֹזְקַת

מִמּוֹנֵה הַדָּק וְנִתְתָּה מִמּוֹנֵה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אוֹעֵד לְךָ שְׂמִיָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶינָה לָכֶם: וְנֹאמֵר: (ז) וְהַקְטִיר
עָלְיוֹ אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנִּזְרֹת
יִקְטִירָנָה: (ח) וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנִּזְרֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה
קְטֹרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

כריתות ו. תִּנּוּ רַבֵּן קְטֹרֶת הִיָּתָה נַעֲשִׂית שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה מָנָה.
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּנֶגֶד יָמוֹת הַחֲמִיָּה מָנָה לְכָל יוֹם פָּרַס בְּשַׁחֲרִית
וּפָרַס בֵּין הָעֲרֵבִים וְשָׁלֹשָׁה מָנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּיס כֶּהֵן גָּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו
בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְנוֹתֵן אוֹתָם לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים וְשׁוֹחֲקוֹן יָפָה יָפָה
כְּדִי שְׁתֵּהָא דָּקָה מִן הַדָּקָה. תִּנּוּ רַבֵּן פְּטוּם הַקְטֹרֶת אֶחָד עֶשֶׂר סַמָּנִים הָיוּ
בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבֹנָה מְשָׁקֵל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה.
מִזֶּרֶת וְקִצִּיעָה שְׁבֹלֶת נֶרֶד וְכַרְכָּם מְשָׁקֵל שְׁשָׁה עֶשֶׂר שְׁשָׁה עֶשֶׂר מָנָה: הַקֶּשֶׁט
שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְקִלוּפָה שְׁלֹשָׁה וְקִנְמוֹן תְּשַׁעָּה בְרִית כְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָּה קָבִין. יֵין
קַפְרִיסִין סָאִין תְּלָתָא וְקָבִין תְּלָתָא וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מְבִיא חֲמֵר
חֲוָרָן עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רוּבַע הַקֵּב מְעֵלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֹתָן הַבְּבִלִי
אוֹמֵר אִף כַּפֶּת הַיָּרְדֵן כָּל שְׁהוּא וְאִם נֹתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה וְאִם חֲסֵר אַחַת
מִכָּל סַמָּנֶיהָ חֵיב מִיתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׁרָף הַנוּטָף
מְעַצֵּי הַקֶּשֶׁט בְרִית כְּרִשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין
קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא עֲזָה וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ
אֶלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנְיָא רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הַדָּק הֵיטֵב הֵיטֵב הַדָּק מִפְּנֵי
שְׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה לְשֹׁלִישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ:
אִם רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֹּלֵל אִם כְּמִדְתָּה כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל
סַמָּנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

תִּנְיָא בַר קַפְרָא אוֹמֵר אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשְׁבַעִים שָׁנָה הִיָּתָה בָּאָה שֶׁל
שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תִּנְיָא בַר קַפְרָא אֵלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ
אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָה וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתּוֹרָה
אִמְרָה כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לִיהוָה:

במדבר יז (יא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן קוּזוּ אֶת-הַמּוֹזֹתָה וְתֵן-עָלֶיָּהּ
אֵשׁ בַּמֶּלֶךְ הַמּוֹזֹבוֹן וְשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל-הָעֵדוּת וְכִפֹּר
עָלֵיהֶם כִּי-יֵצֵא הַקָּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַזּוֹכֵל הַנִּגָּף: (יב) וַיִּקְוֹז אֶהְרֹן
כְּאֲשֶׁר | דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל-תּוֹךְ הַקָּהֶל וְהִנֵּה הַזּוֹכֵל הַנִּגָּף
בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת-הַקְטֹרֶת וַיִּכְפֹּר עַל-הָעַם: (יג) וַיַּעֲמֹד בֵּין-

הַמִּתִּים וּבֵין הַזֵּוּיִים וַתַּעֲזֹר הַמַּגִּפָּה: (יז) וַיְהִיו הַמִּתִּים בְּמַגִּפָּה
אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מוֹלְבֵד הַמִּתִּים עַל-דְּבַר-
קָרוֹז: (טו) וַיֵּשֶׁב אֶהֱרֹן אֶל-מִשְׁהָ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגִּפָּה
נִעְצְרָה: פ

כל אלה בהיות ההיכל על יסודו והמזבח על מכונו היינו מלאים כל טוב ועקשו חרב בית המקדש ובטלה עבודה. ואין לנו בעונותינו לא אשם ולא אשים.

לא בדים ולא בלולה. לא גבול ולא גורלות. לא דביר ולא דקה. לא היכל ולא הר המור. לא ועד ולא ודי. לא זכה ולא זריקה. לא חטאת ולא חלבים. לא טהרה ולא טבילה. לא ירושלים ולא יער לבנון. לא כפרת ולא כרובים. לא לבונה ולא לחם הפנים. לא מזבח ולא מנורה. לא נתחים ולא נסכים. לא סמיכה ולא סמים. לא עולה ולא עזאזל. לא פרכת ולא פר החטאת. לא ציון ולא ציץ נזר הקדש. לא קדה ולא קנמון. לא ריח בשמים ולא ריח ניחח. לא שי ולא שלמים. לא תודה ולא תמורה. לא ארץ ישראל ולא מעשרות. לא כהן ולא נביא: עונותינו ועונות אבותינו החריבו ננו ושמים מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו מקום שהללו בו אבותינו. ואין אנו יכולין להקריב קרבן כי אין לנו לא זבח ולא זובח. ולא שעיר המשפלה. ולא כהן שיכפר בעדנו. אלא שיח שפתותינו תחת קרבנותינו ותפלתנו תחת כפרתנו:

ביום שאין אומרים בו תחנון אין אומרים זה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל חטאתינו ותסלח לנו על כל עונותינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותבנה בית המקדש במהרה בימינו ותכפר על כל זדונותינו שהזדנו לפניך בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בשמיעה בין בראיה בין בדבור בין במחשבה הכל תעביר ותסלח אשר נואלנו ואשר חטאנו:

כשיש ח"ו מגפה בעיר מוסיפים בקשה זו:

רבון העולמים גלוי לפני כסא כבודך אשר מדת הדין מתוחה עלינו בעונותינו ובאנו לחלות פניך שתעצור המגפה והמשחית מעלינו ולא תתן המשחית לבוא אל בתינו ורחם עלינו ועל טפנו ועל עוללנו ועל כל ישראל עמך וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כענין שנאמר תכון תפלתי קטרת לפניך משאת פפי מנחת ערב: וכמו שקבלת קטרת הסמים שהקטיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הנגף בעם שנאמר ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: וכן פינחס שנאמר ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: וכן דוד שנאמר ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: כי אתה אבינו ולך תלויות עינינו. רפאנו יהוה ונגרפא הושיענו ונגשעה כי תהלתנו אתה שכן כתוב

בְּתוֹרַתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הֲרָעִים אֲשֶׁר יִדְעַתְּ לֹא יִשְׁיִמָּם בָּךְ וַיִּנְתְּנֶם בְּכָל שְׁנָאֶיךָ : לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה :

איתא במדרש אמר רבי עקיבא כל האומר ג' פסוקים הללו בכל יום ג' פעמים מובטח הוא שאינו ניזוק כל היום :

יְהוָה צָבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה צָבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטָּח בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :

נדה פרק בתרא תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו על תקרי הליכות אלא הלכות :

ברכות טז אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בוניך : שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

שלהי מנחות כתיב ובכל מקום מקטר מגש לשמי וכי בכל מקום מקטר ומגש אלא אלו תלמידי חכמים שעוסקים בהלכות עבודה בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומגישים לשמי :

יומא כב תנא מי שזכה בתרומת הדשן זכה במערכה ובסדור שני גזרי עצים :

שם לג אביי הנה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלפא דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים למנחה. ומנחה לחבתין. וחבתין לנסכין. ונסכין למוספין. ומוספין לבזיכין. ובזיכין לתמיד של בין הערבין שנאמר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות כלם :

פסחים נט. תנו רבנן אין לה דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת בלבד שנאמר בבקר בבקר. ואין לה דבר שמתעכב אחר התמיד של בין הערבין אלא קטרת וגרות ופסח ומחסר כפורים בערב פסח שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב : רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר אף מחסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים לערב :

שם תנו רבנן תמיד של בין הערבין קודם לגרות. וגרות קודמת לקטרת שנאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות

יְקַטִּירְנָהּ: וּבְהֶעֱלֹת אֹהֶרֶן אֶת הַנִּחֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יְקַטִּירְנָהּ קִטְרֹת תָּמִיד
לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

שמות כט (לח) וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד: (לט) אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶזוּד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: (מ) וְעֶשְׂרֹן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן
כֶּתִית רִבַּע הַהֵיזֵן וְנִסַּף רִבְעִית הַהֵיזֵן יַיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶזוּד: (מא) וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כַּמִּנְחֹת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכָּהּ
תַּעֲשֶׂה-לָּהּ לְרִיזֹן זִיזוּן אִשָּׁה לַיהוָה: (מב) עֲלֹת תָּמִיד
לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתוּחַ אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שְׁמָה
לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם: (מג) וְנִעַדְתִּי שְׁמָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ
בְּכַבְדִּי: (מד) וְקִדְשֹׁתֵי אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-
אֹהֶרֶן וְאֶת-בָּנָיו אֶקְדֹּשׁ לְכַהֵן לִי: (מה) וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִייתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: (מו) וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנֵי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם: פ

(י) וְאִם-בֶּן-הַצֵּאֵן קָרְבָנוֹ מִן-הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן-הָעֵזִים לְעֹלָה
זָכַר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ: (יא) וְשִׁזוּט אֹתוֹ עַל יַרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי
יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
(יב) וְנִתְּנוּ אֹתוֹ לְנִתְּנוֹתָיו וְאֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-פָּדְרוֹ וְעֶרְףְּ הַכַּהֵן אֹתָם
עַל-הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ: (יג) וְהִקְרַב
וְהִכְרַעִים יְרוּזֵן בְּמִים וְהִקְרִיב הַכַּהֵן אֶת-הַכֹּל וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיזֹן זִיזוּן לַיהוָה: פ

ויקרא ו (א) וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) צֹו אֶת-אֹהֶרֶן
וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּורַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה
עַל-הַמִּזְבֵּחַ כֹּל-הַכֹּלֵלָה עַד-הַבֶּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּנְקַד בּוֹ: (ג)
וְכֹבֵשׂ הַכַּהֵן מִדּוֹ בָד וּמִכְנָסִי-בָד יִלְבָּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהָרִים
אֶת-הַדָּשֵׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ

אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: (ז) וּפָשַׁטְתָּ אֶת-בְּגָדֶיךָ וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲזוּרִים
וְהוֹצִיא אֶת-הַדֶּשֶׁן אֶל-מִזְבֵּיחַ לַמִּזְבֵּחַ אֶל-מְקוֹם טְהוֹר: (ח)
וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָא-בּוֹ לֹא תִכָּבֵה וְבֵיעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
עֹשִׂים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וְעֶרְךָ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקָּטִיר עָלֶיהָ זֹלָתִי
הַשְּׂלֵמִים: (ט) אֵשׁ תָּמִיד תִּקְרָא עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵה: ס

(בשבת אי"א) רבון העולמים אם אני חייב עולה יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאלו
הקרבתני עולה:

(י) וְזֹאת תִּזְכָּר הַמִּזְבֵּחַ הַקָּרִב אֶתְּךָ בְּגִי-אֶהְרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל-
פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: (ח) וְהָרִים בְּמַעַנְוֹ בְּקַמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּזְבֵּחַ וּבִמְשַׁמְנֵהָ
וְאֵת כָּל-הַלְּבָנָה אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיזוּ גִיזוּזוּ
אֲזָכְרָתָה לַיהוָה: (ט) וְהַזֹּתֶרֶת בְּמִנְחָה יֹאכְלוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִצֹּת
תֹּאכַל בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ בְּזוֹצֵר אֶהֱל-מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: (י) לֹא תֹאפֶה
זֹמִין זֹלָתְךָ גָּתִיתִי אֶתְּךָ בַּמַּאֲשִׁי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא כֹזֵטָא
וְכֹאֲשֵׁם: (יא) כָּל-זָכָר בְּגִי אֶהְרֹן יֹאכְלֶנָה זֹק-עוֹלָם
לְדֹרֹתֶיךָ בַּמַּאֲשִׁי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: פ

(בשבת אי"א) רבון העולמים אם אני חייב מנחה יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאלו
הקרבתני מנחה:

(יב) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יג) זֶה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבָנָיו
אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשְׁעוֹז אֹתוֹ עֲשִׂירַת הָאָפֶה סֹלֶת
בְּמִנְחָה תָּמִיד מִזֹּצִיתָה בַּבֶּקֶר וּמִזֹּצִיתָה בְּעֶרֶב: (יד) עַל-מִזְבֵּחַ
בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה בִּרְבֻכָת תְּבִיאָנָה תִּפְעִילִי בְּמִנְחֹת פָּתִים תִּקְרִיב
רִיזוּ-גִיזוּזוּ לַיהוָה: (טו) וְהַכֹּהֵן הַמִּשְׁעִיזוּ תִזְוֹתֵינוּ מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֶתְּךָ
זֹק-עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תִּקְטָר: (טז) וְכָל-מִנְחֹת כֹּהֵן כָּלִיל
תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל: פ (יז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יח) דַּבֵּר
אֶל-אֶהְרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תִּזְכָּר הַזֹּצֵטָא בְּמְקוֹם אֲשֶׁר
תִּשְׁוֹט הָעֹלָה תִשְׁוֹט הַזֹּצֵטָא לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא:
(יט) הַכֹּהֵן הַמִּזְוֹטָא אֶתְּךָ יֹאכְלֶנָה בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בְּזוֹצֵר
אֶהֱל מוֹעֵד: (כ) כָּל אֲשֶׁר-יִגַּע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶה בְּדָמָה

עַל-הַבָּגֶד אֲשֶׁר יִזְהַ עָלֶיךָ תִּכְבֵּס בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ: (כא) וְכָל־
זָרֵשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ יִשְׁבֵּר וְאִם-בְּכָלִי נִזְזַשְׁתָּ בְשַׁלָּה וּמִרְקָה
וְשִׁטְף בַּמַּיִם: (כב) כָּל-זָכָר בְּכַהֲנָיִם יֹאכַל אֶתְּהָ קָדֹשׁ קָדָשִׁים
הוּא: (כג) וְכָל-זֹטָאת אֲשֶׁר יִוָּבֵא מִדְּבָרָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֹּר
בַּקָּדֹשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: פ

(בשבת א"י) רבון העולמים אם אני חייב חטאת יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאלו
הקרבתני חטאת:

ז (א) וְזֹאת תִּזְכֹּר הָאֲשֶׁם קָדֹשׁ קָדָשִׁים הוּא: (ב) בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִשְׁזַטְּוּ אֶת-הָעֹלָה יִשְׁזַטְּוּ אֶת-הָאֲשֶׁם וְאֶת-דָּמֹו יִזְרֹק עַל-
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: (ג) וְאֶת כָּל-זֹלָבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֹלִיָּה
וְאֶת-הַזֹּזָלָב הַמְּכַסֶּה אֶת-הַקָּרֵב: (ד) וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-
הַזֹּזָלָב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכִּסְאִים וְאֶת-הַיִּתְרֹת עַל-
הַכִּבֹּד עַל-הַכְּלִיֹּת יִסִּירָנָה: (ה) וְהַקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבִּיחַ
אֲשֶׁה לַיהוָה אֲשֶׁם הוּא: (ו) כָּל-זָכָר בְּכַהֲנָיִם יֹאכְלוּ בַּמָּקוֹם
קָדוֹשׁ יֹאכַל קָדֹשׁ קָדָשִׁים הוּא: (ז) כֹּזֶטָאת כָּאֲשֶׁם תִּזְכֹּר
אֲזֹת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בּוֹ לֹו יִהְיֶה: (ח) וְהַכֹּהֵן הַמְּקָרִיב
אֶת-עֹלֹת אִישׁ עֹזֵר הָעֹלָה אֲשֶׁר הַקָּרִיב לְכֹהֵן לֹו יִהְיֶה: (ט)
וְכָל-מִנְחָה אֲשֶׁר תִּאָּפֶה בַּתֵּנוּר וְכָל-נְעִשָׁה בַּמִּזְבֵּחַ וְעַל-
מִזְבֵּחַ לְכֹהֵן הַמְּקָרִיב אֹתָהּ לֹו תִּהְיֶה: (י) וְכָל-מִנְחָה בְּלוֹלָה-
בְּשֶׁמֶן וְזָרְבָה לְכָל-בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאֻזֵּיו: פ

(בשבת א"י) רבון העולמים אם אני חייב אשם יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאלו
הקרבתני אשם:

וְעַרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קֶדְמוֹנִיּוֹת:

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִלִּפְנֵי מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשֵׁי עֶרֶף לֹוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אָבֵל חָטָאנוּ. עֹוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ.
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דוֹפִי וְלָשׁוֹן
הָרַע. הִעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טָפְלְנוּ שָׁקֵר וּמְרַמֶּה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת
רָעוֹת. כְּזָבְנוּ. כָּעֲסָנוּ. לָצְנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְּבָרִיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ
לְשׂוֹא וּלְשָׁקֵר. סָרְרָנוּ. עֹוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשֵׁינוּ

עָרַף. רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲלִינוּ וְתַעֲתֵנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עָשִׂיתָ.
וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

י"ד פסוקים מג' תיבות:

וּבִשְׁמֹעַ וְדוֹמָה וּבִמְשָׂא: וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵר: וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ:
וּבְנֵי-דָן זֹשִׁים: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: יִשְׁשַׁכֵּר זְבוּלָן וּבְנֵימָן:
מִכְשִׁיפָה לֹא תִזְוֶיָה: וְעֲשִׂיתָ מִשְׁבְּצַת זָהָב: וּלְצַרְעַת הַבְּגָד
וּלְבִית: וְלִשְׂאֵת וְלִסְפּוֹזַת וְלִבְהָרַת: יְבָרְכֵךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךָ: וַיְהִי
אֲזוּרֵי הַמִּזְבֵּחַ: וּבְנֵי פְלֹא אֶלְיָאָב: בָּרוּךְ טַנְאָךָ וּבִמְשִׁאֲרֵיךָ:
וְהַזּוֹט הַמְשִׁלֵּשׁ לֹא בְמִהְרָה יִנְתַּק: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב-
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטוֹן בָּךְ:
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם-קִרְאָנוּ: יְהוָה עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה | יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: יְהִי לְרֵצוֹן | אֲמַר־י כִּי וְהִגְלִין
לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

עשרה פסוקים מהרמבין ז"ל וצריך בהם כוונה גדולה וחמשה פסוקים הם מן ז' תיבות וחמשה
פסוקים אחרים מן י"ב תיבות

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְלִכְלֹל הַיָּם
הַיּוֹזֵקָה וְלִכְלֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעֵינַי כָּל-
יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְּעֵנוּ-בּו מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כִּאֲשֶׁר רָאִם מוֹזְנָה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם
הַהוּא מוֹזְנַיִם: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאַדְבָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַר־י
כִּי: יַעֲרַף כַּמָּטָר לְקוֹזֵי תֵזֶל כִּטְל אֲמַרְתִּי כִשְׁעִירָם עָלֵי-דָשָׂא
וְכַרְבִּיבִים עָלֵי-עֵשֶׂב: וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קוֹמָה |
יְהוָה וַיִּפְּצוּ אֵיבִיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפָּנֶיךָ: וּבְגִזְזָה יֹאמֶר שׁוֹבָה
יְהוָה רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וַצְבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם זֹמְשָׁה וּשְׁלֵשִׁים
אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל-הַפְּקֻדִים לְמוֹזְנָה אֶפְרַיִם מֵאֵת אָלֶף
וּשְׁמֹנֶת-אֶלְפִים וּמֵאָה לְצַבָּאתָם וּשְׁלֵשִׁים יִסְעוּ:

י"א פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן הם טובים לשמירה ובספר נפתולי אלהים מצאתי
שכתב בפי מטות ורבינו יהודא החסיד ז"ל סדרם כך. נגע. נחנו. נביא. נהר. נחית. נגד. נפתי. נר. נפת.

נדו. נושקי. אפשר שסדרם כך לפי השם היוצא מהם ורבינו בחי ז"ל בפרשה הני"ל כתב ושם המפורש יוצא מיי"א פסוקים הללו והוא מן י"ג אותיות אם תזכיר הפסוקים ועם השם היוצא מהם לא תירא מפחד כי השם מועיל לפחד עכ"ל. עוד מצאתי שצריך לומר פסוק ראשון גי פעמים:

נָעַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאֲדָם וְהוּבֵא אֶל-הַכֹּהֵן: נִזְוָנוּ נִעְבְּרָה
וְזוֹלָצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֲתָנוּ אֲזוּזֹת נִזְוָלְתָנוּ מִעֶבֶר
לִירְדֵן: נָבִיא מִקְרִבְךָ מֵאֲזוּיֶךָ כְּמֵנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו
תִּשְׁמָעוּן: נָהָר פִּלְגָיו יִשְׁמָזוּ עִיר-אֱלֹהִים קָדֵשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן:
נִזְוִיתָ כִּצְאֵן עֲמָךְ בְּיַד-מִשְׁתָּה וְאַהֲרֹן: נִגְדָה אֲבוֹתֶם עָשָׂה פֶלֶא
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁדָּה-צִעֵן: נִפְתִּי מִשְׁכְּבֵי מִר אֱלֹהִים וְקִנְמוֹן: נָר
יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם זֹנֶפֶשׁ כָּל-זוֹדְרֵי-בָטָן: נִפְתָה תִטְפֹּנָה
שִׁפְתוֹתֶיךָ כִּלְהָ דָבַשׁ וְזוֹלָב תִּזְוֹת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיזוֹ שִׁלְמוֹתֶיךָ כְּרִיזוֹ
לְבָבוֹן: נָדוּ מִתְנֹךְ בְּכָל וּמִאֶרֶץ פְּשָׁהִים צָאוּ וְהָיוּ כְּעֵתוֹדִים
לִפְנֵי-צֵאן: נִשְׁקִי קִשְׁת מִיְּמִינִים וּמִשְׁמָאלִים בְּאֲבָנִים וּבִזְוָצִים
בְּקִשְׁת מֵאֲזוּי שְׂאוֹל מִבְּנֵימֶן:

רבונו של עולם הצל את עמך בית ישראל מכל מיני קשפים ומכל מיני עין הרע וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו שבמדבר שלא שלטה עליהם עינא בישא דבלעם כן תפרוש עלינו ברחמיך הרבים להיותנו מכוסים במכסה ובהנהגה בשמותיך הקדושים מכל עינא בישא:

שלשה פסוקים ממהר"ר יהודה החסיד ז"ל:

אתה | סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: בטונו
ביהוה עדי-עד כי ביה יהוה צור עולמים: יהוה עז לעמו יתן
יהוה | יברך את-עמו בשלום:

ז' פסוקים בישעיה מתחילין בכ"ף ומסיימין בכ"ף:

כי-תעבר במים אתה-אני ובנהרות לא ישטפוה כי-תלך
במו-אש לא תפוה וקהבה לא תבער-בה: כי-עם בציון ישב
בירושלם בכו לא-תבכה זנון יזנה לקול זעקה כשמעתו
ענה: כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך
מצרים כוש וסבא תזותיך: כי אני יהוה אלהיך מושיע ימינה

הֵאמֵר לְךָ אֵל-תִּירָא אֲנִי עֲזֹרְתִיךָ: כִּי לֹא שְׂאוּל תוֹדֶךָ בְּמוֹת
יְהִלְלֶךָ לֹא-יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי-בֹר אֶל-אֲמֹתֶךָ: כִּי אֶצֶק-בַּיָּמִים עַל-
צִמָּא וְנֹזְלִים עַל-יַבְשָׁה אֶצֶק רוּזוּל עַל-זְרַעַךָ וּבִרְכָתִי עַל-
צִאֲצָאִיךָ: כִּי-אֵתָהּ אֲבִינוּ כִּי אֲבָרְהֵם לֹא יִדְעֻנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא
יִכִּירוּ אֵתָהּ יְהוָה אֲבִינוּ גִּאֲלָנוּ בְּעוֹלָם שְׁבִיחָךָ:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּזְזֶךָ: יֵשָׂא יְהוָה
| פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

תהלים קכא (א) פִּי יִשִּׁיר לְבַמְעַלְלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל-הַהָרִים מֵאֵין יִבָּא
עֲזָרִי: (ב) עֲזָרִי בַמַּעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: (ג) אֵל-יִתֵּן לְמוֹט
רִגְלֶךָ אֵל-יָנוּם שְׁמִרָךָ: (ד) הִגֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹבֵר
יִשְׂרָאֵל: (ה) יְהוָה שְׁמִרָךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ: (ו) יוֹמָם
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְבֶּה וַיְרוּז בְּכִילָה: (ז) יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע
יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ: (ח) יְהוָה יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבואֶךָ בְּמַעְתָּה וְעַד-
עוֹלָם:

ע"א י"ט אָמַר רַבִּי תַנְחוּם בַּר חֲנִילַאי לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו שְׁלִישׁ
בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד: אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי דָבָר זֶה
כְּתוּב בַּתּוֹרָה וְשְׁנוֹי בְּנִבְיָאִים וּמִשְׁלַשׁ בְּכְתוּבִים: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִכְסֵיו
מִצְלִיחִין לוֹ. כְּתוּב בַּתּוֹרָה דְּכָתִיב וּשְׁמַרְתֶּם אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכַּחוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: שְׁנוֹי בְּנִבְיָאִים דְּכָתִיב
לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיד וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
כְּכֹל הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְאַז תִּשְׁכַּיֵּל: הַלּוֹא צוּרֵי חֶזֶק
וְאֲמָץ אֵל תַּעֲרֹץ וְאֵל תַּחַת כִּי עֲמָדָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּלְךָ: מִשְׁלַשׁ
בְּכְתוּבִים דְּכָתִיב כִּי אִם בַּתּוֹרָת יְהוָה חִפְצוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ יְהִיגָה יוֹמָם וְלַיְלָה:
וְהִיא כְּעַץ שֶׁתּוֹלַע עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יָבוּל וְכָל אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:

נדה פרק בתרא תָּנָא דְּבִי אֵלְיָהוּ כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מוּבְטָח לוֹ שֶׁהוּא
בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר הַלְכוֹת עוֹלָם לוֹ אֵל תִּקְרִי הַלְכוֹת אֶלָּא הַלְכוֹת:

ברכות ס"ד אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם שְׁנֵאמַר וְכָל בְּנֵי לְמוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי. אֵל תִּקְרִי בְּנֵי אֶלָּא
בּוֹנֵי: שְׁלוֹם רַב לֹא הֵבִי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכָשׁוּל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֲבִיקָשָׁה טוֹב לָךְ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

בקשה ליום ראשון

וכשאינן אומרים תחנון אין לאומרה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב לְחוּס עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְלִהְיוֹתֵנִי בְּתִשְׁבּוּחַ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִתְחִנָּתִי תִקְשִׁיב אָזְנְךָ וְתִפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וְתִטַּע בְּרַעֲיוֹנֵי יִרְאַתְךָ וְתִגְזֹר גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְתִבְטַל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי: וְאֵל תְּבִיאֵנִי לַיְדֵי נְסִיּוֹן וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים הַצִּילֵנִי וְעַד יַעֲבוֹר הַיּוֹת בְּצִלְךָ תִּסְתִּירֵנִי וְהָיָה עִם פִּי וְהִגִּידֵנִי וּשְׁמֹר דְּרָכֵי מַחֲטוּא בְּלִשׁוֹנִי וְזָכְרֵנִי בְּרְצוֹן עִמָּךָ וּבְבִנְיָן אוֹלָמְךָ לְרֵאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ וְזָכְנִי לְשַׁחַר בֵּית דְּבִירֶךָ הַשָּׁמַיִם וְהַחֶרֶב וְלִלְחוֹךְ עֲפֹרוֹתָיו וּלְרִצּוֹת אֲבֹנָיו וּרְגֵבֵי חֲרֻבוֹתָיו וְלִהְיוֹת שָׁם קְבוּרָתִי עִם כָּל עַבְדֶּיךָ הַצַּדִּיקִים אָבְתִי: אֲדַנִּי שְׁמֵעָה אֲדַנִּי סִלְחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירֶךָ וְעַל עַמָּךְ: אֲדַנִּי שְׁמֵעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קְשׁוֹבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוֹנֵי: וְאֲנִיתְּפֹלְתִי לָךְ יְהוָה עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי וְתִיַחַד לְבָבֵי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה אֶת שְׁמֶךָ וְתִבְשְׂרֵנִי בְּשׁוֹרוֹת מְמַעוֹנְךָ וְתִרְפְּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף וְחַנּוּנֵי דְעָה בִּינָה וְהַשְׁכָּל לְדַעַת אֶת שְׁמֶךָ: יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּידוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְּלֵת כָּל פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְּלָה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית כָּשֵׁם שְׁהַמְצֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ בַּיּוֹם זֶה וְנִתְיַחַדְתָּ בְּעוֹלָמְךָ. וְתִלִּיתָ בּוֹ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּמֵאֲמָרְךָ. וְאִין שְׁנֵי עַמָּךְ וְאִין מְלִבְדָּךְ. וְגִלִּיתָ רְזִי עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לְבְרוּאֶיךָ. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּיַחַד לְבַבְנוּ וּלְבַב עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה אֶת שְׁמֶךָ. וְהֵאָר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תוֹרָתְךָ. כִּי עַמָּךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר: וְזָכְנוּ לְאוֹר בְּאוֹרְךָ הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא. וּמְחַכְמֵתְךָ חֲכָמְנוּ וּמְבִינֵתְךָ הַבִּינְנוּ וְסוּד שְׁמוֹתֶיךָ הוֹדִיעֵנוּ וְהוֹד תוֹרָתְךָ הִרְאֵנוּ וּבִקְדֻשָּׁתְךָ קִדְשָׁנוּ וּבְצִל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ וּמְטוּבְךָ תִּשְׁבִּיעֵנוּ וּמְזִיו כְּבוֹדְךָ תִּתֵּן עָלֵינוּ וְהִרְאֵנוּ פְּנֵי מְשִׁיחְךָ וּבְטוֹב לֵבָב שְׂמִיחָנוּ שְׂנוּכֵל לְסָבוּל אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְּלֵת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְּלָה:

אנשי פריווונציה היו נוהגים לומר בכל יום בסוף תפלתם ג' פסוקים אלו:

אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִים וּמִשְׂאֵת רְשָׁעִים כִּי תִבָּא: עֲצוּ עֲצָה וְתִפְּרֹךְ דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד זָקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל אֲנִי עֲשִׂיתִי

שְׁנֵי

לְיוֹם

מַעֲמַד

תּוֹרָה (בְּרֵאשִׁית א)

(ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדֵּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: (ז) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּיל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּהוֹמוֹת לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ וַיְהִי-כֵן: (ח) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: פ

נְבִיאִים (יִשְׁעִיָּה מֵב)

(י) שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר זוֹדֵשׁ תְּהַלְלֵתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמִכְּלָאוֹ אֲיִים וַיִּשְׁבְּיָהֶם: (יא) יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ זִמְרִים תִּשְׁבַּח קִדָּר יִרְצֹו יִשְׁבְּי סֹלֶעַ בְּרֵאשׁ הָרִים יִצְוּזוּ: (יב) יִשְׁיִמּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וּתְהַלְלֵתוּ בְּאֲיִים יִגִּידוּ: (יג) יְהוָה כֶּבֶד יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְּוִזְמוֹת יַעִיר קִנְיָה יִרְיַע אֶף-יִצְרִיזוּ עַל-אִבְיוֹ יִתְנַבֵּר: (יד) הַיּוֹשִׁיעִיתִי מֵעוֹלָם אֲזוֹרִישׁ אֶתְאַפֵּק כִּי־וְלָדָה אֶפְעֶה אֲשֶׁם וְאֲשֶׁאֶף יִזוֹד: (טו) אֲזוֹרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל-עֵשְׂבָאִים אוֹבִישׁ וְשִׁמְתִי גְהָרוֹת לְאֲיִים וְאֲגַבִּיִם אוֹבִישׁ: (טז) וְהוֹלֵכְתִי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יִדְעוּ בְּגִתִּיבוֹת לֹא-יִדְעוּ אֲדָרִיכֶם אֲשִׁיִּם מוֹזֶשׁ לִפְנֵיהֶם לְאוֹר וּמַעֲקֵשִׁים לְמִישׁוֹר אֶלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֲזֹבְתִים:

כתובים (תהלים מח)

מח (א) שִׁיר בְּמִזְמוֹר לְבַנֵּי-קְרוּז: (ב) זָדוֹל יְהוָה וּמִהַלָּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר-קָדְשׁוֹ: (ג) יְפֹה זֹרֵף מִשְׁוֹשׁ כָּל-הָאָרֶץ הֵר-
צִיּוֹן יִרְכָתִי צִפּוֹן קָרִית מַלְכָּךְ רַב: (ד) אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ זֹרַע
לְמִשְׁגָּב: (ה) כִּי-הִנֵּה הַמַּלְכִים זֹעֲדוּ עֲבְרוּ יַזְדּוּ: (ו) הִמָּה רָאוּ
כֵן תִּמְהוּ גְבַהֲלוּ גְזוּפוֹ: (ז) רַעְדָה אֲזוּזֹתָם שָׁם זֹיֵל כִּי־לָדָה: (ח)
בְּרוּזוֹ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ: (ט) כִּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ | כֵּן
רְאִינוּ בְּעִיר-יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד-
עוֹלָם סֶלָה: (י) דְּמִינוּ אֱלֹהִים זִסְדָּךְ בְּקָרֵב הִיכַלְךָ: (יא) כְּשֶׁמָּךְ
אֱלֹהִים כֵּן תִּהְיֶה עַל-קַצְוֵי-אָרֶץ צֶדֶק מְלָאָה יְמִינָךְ: (יב)
יִשְׁמְזוּ | הֵר-צִיּוֹן תִּגְלַלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפּוֹטֶיהָ: (יג) סָבוּ
צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: (יד) שְׁמִיתוּ לְבַבְכֶם | לְזוּיָלָה פִּסְעוּ
אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אֲזוּרוֹן: (טו) כִּי זֶה | אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יִנְהַלְנוּ עַל-מוֹת:

תורה (דברים לב)

(א) זְכוֹר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת דוֹר-וָדוֹר שְׁאֵל אָבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ
זְכָרְךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ: (ב) בְּהַגְזוֹל עֲלִיוֹן גּוֹלִים בְּהַפְרִידוּ בְּנֵי אָדָם
יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ג) כִּי זִוְלָךְ יְהוָה עִמּוֹ
יַעֲקֹב זִוְכַל זִוְכָתוֹ: (ד) יִמְצָאֵהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ יִלַּל יִשְׁמַן
יִסְבְּבֵנָהוּ יְבוֹנְנָהוּ יִצְרְנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו: (ה) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קָנּוֹ עַל-
גְּזוּלָיו יִרְזַף יִפְרֵשׁ כְּנֶפְיוֹ יִקְוֶהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל-אַבְרָתוֹ: (ו) יְהוָה
בְּדָד יִזְוֶנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל זְכָר:

משנה (תמיד פ"ב)

(א) ראוהו אחיו שירד והם רצים ובאים. מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הפיור. נטלו את המגרפות ואת הצנורות. ועלו לראש המזבח. האברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב סונקין אותם לצדדי המזבח. ואם אין הצדדין מחזיקים אותם סודרין אותם בסובב על הכבש: (ב) החלו מעלין באפר על גבי התפוח ותפוח היה באמצע המזבח. פעמים שהיו עליו כשלש מאות כור וברגלים לא היו מדשנין אותו מפני שהוא נוי למזבח. מימיו לא נתעצל הכהן מלהוציא את הדשן: (ג) החלו מעלין בגזרין לסדר את המערכה. וכי כל העצים פשרים למערכה. הן. כל העצים פשרים למערכה. חוץ משל גפן ושל זית. אבל באלו היו רגילין. במרביות של תאנה ושל אגוז ושל עץ שמן: (ד) סדר את המערכה גדולה מזרחה. וחזיתה מזרחה וראשי הגזרין הפנימים היו נוגעים בתפוח. ורוח היה בין הגזרין שהיו מציתין את האליתא משם: (ה) ברוו משם עצי תאנה יפים לסדר את המערכה השנייה לקטרת מכנגד קרן מערבית דרומית. משוף מן הקרן כלפי צפון ארבע אמות. בעמד חמש סאין גחלים. ובשבת בעמד שמונת סאין גחלים ששם היו נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים. האברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב מחזירין אותן למערכה. והציתו שתי המערכות באש וירדו ובאו להם ללשכת הגזית:

זרעים. משנה (ברכות נ"ד)

חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה שנאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. בכל לבבך בשני יצרריך ביצר טוב וביצר הרע. ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. ובכל מאדך בכל ממונך. דבר אחר ובכל מאדך בכל מדתה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו:

גמרא (שם ס"א)

תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות יון הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה. בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהלות ברבים ועוסק בתורה. אמר לו. עקיבא אי אתה מתירא מפני אמה זו. אמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לשועל שהיה מהלך על שפת הנהר וראה דגים שהיו רצים לכאן ולכאן. אמר להם מפני מה אתם רצים. אמרו לו. מפני הרשתות שמביאים עלינו בני אדם. אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם. אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות לא פקח אתה אלא טפש אתה. ומה במקום חיותנו אנו מתיראין. במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה. אף אנו בזמן שאנו עוסקין בתורה דכתיב בה כי הוא חניף וארך ימים כד אנו מתיראין. כשאנו פוסקין מדברי תורה. על אחת כמה וכמה. לא היו ימים

מועטים עד שתפשו לרבי עקיבא וחיבשוהו בבית האסורים ותפשו לפפוס
 בן יהודה וחיבשוהו אצלו. אמר לו. פפוס מי הביאך לכאן. אמר לו אשריך
 רבי עקיבא שנתפשת על דברי תורה ואוי לו לפפוס שנתפש על דברים
 בטלים. אמרו. בשעה שהוציאו לרבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע
 היה. והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו על
 מלכות שמים באהבה. אמרו לו תלמידיו. רבינו עד כאן. אמר להם כל ימי
 הייתי מצטער על פסוק זה ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. אמרתי
 מתי יבא לידי ואקימונו. ועכשו שבא לידי לא אקימונו. היה מאריך באחד
 עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול מן השמים ואמרה. אשריך רבי
 עקיבא שיצתה נשמתו באחד. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך
 הוא. רבנו של עולם זו תורה וזו שכרה. ממתים ידך יהוה ממתים מחלד.
 אמר להם חלקם בחיים. יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שאתה
 מזמן לחיי העולם הבא:

מועד. משנה (יומא מ"א)

בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר. אנא
 השם. חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך. אנא
 בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
 לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום
 הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: והם
 עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

גמרא (סוכה מ"ט)

תנו רבנן בשלשה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה. צדקה
 בממונו. וגמילות חסדים בין בגופו בין בממונו. צדקה לעניים. גמילות
 חסדים בין לעניים בין לעשירים. צדקה לחיים. גמילות חסדים בין לחיים
 בין למתים:

נשים. משנה (קדושין ספ"א)

כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו ונוחל את הארץ. וכל
 שאינו עושה מצוה אחת אין מטיבין לו ואין מאריכין לו ימיו ואינו נוחל
 את הארץ: כל שישנו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ. לא במהרה הוא חוטא
 שנאמר והחוט המשלש לא במהרה ינתק. וכל שאינו לא במקרא ולא

בְּמִשְׁנָה וְלֹא בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ אֵינוֹ מִן הַיְשׁוּב:

גמרא (כתובות ה')

תָּנָא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל מִפְּנֵי מָה אֲזַן כְּלָה קִשָּׁה וְאַלְיָה שְׁלָה רַכָּה. מִפְּנֵי שָׂאם יִשְׁמַע אָדָם דְּבַר שְׂאִינוֹ הַגּוֹן יְכוֹף אֶלְיָה לְתוֹכָה: תָּנּוּ רַבָּנָן אֵל יִשְׁמִיעַ אָדָם לְאַזְנֵיו דְּבָרִים בְּטָלִים מִפְּנֵי שְׂהֲאֲזִן נְכוּיִת תְּחִלָּה לְאַבְרָיִם:

נזיקין. משנה (סוף מסכת מכות)

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר רַבִּי אוֹמֵר הָרִי הוּא אוֹמֵר רַק חֲזַק לְבַלְתִּי אֶכֶל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ. וְאוֹמֵר לֹא תֹאכְלוּנו לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה. וַיְמָה אִם הַדָּם שֶׁנִּפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם קָצָה מִמֶּנּוּ. הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ מְקַבֵּל שָׂכָר. גָּזַל וְעַרְיוֹת שֶׁנִּפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִתְאַוָּה לָהֶם וּמְחַמְדָתָן. הַפּוֹרֵשׁ מֵהֶם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂיִזְכָּה לוֹ וּלְדוֹרוֹתָיו וּלְדוֹרוֹת דוֹרוֹתָיו עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת:

גמרא (בבא בתרא י')

תָּנָא רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר גְּדוּלָה צְדָקָה שְׁמִקְרַבֶּת אֶת הַגָּאֲלָה. שְׁנֵאמַר כַּה אָמַר יְהוָה שְׁמָרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוּבָה יִשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת: הוּא הָיָה אוֹמֵר עֲשֶׂרָה דְּבָרִים קְשִׁים נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם. הֵר קִשָּׁה בְּרִזָּל מְחַתְכוֹ. בְּרִזָּל קִשָּׁה אֵשׁ מִפְּעֻפְעוֹ. אֵשׁ קִשָּׁה מִים מְכַבִּים אוֹתוֹ. מִים קְשִׁים עָבִים סוֹבְלִין אוֹתָן. עָבִים קְשִׁים רוּחַ מְפַזְרָתָן. רוּחַ קִשָּׁה גּוּף סוֹבְלוֹ. גּוּף קִשָּׁה פֶּחַד שׁוֹבְרוֹ. פֶּחַד קִשָּׁה יַיִן מְפִיגוֹ. יַיִן קִשָּׁה שְׁנָה מְפַכְחָתוֹ. וּמֵיתָה קִשָּׁה מְפַלֵּם. וְצְדָקָה מְצַלֶּת מִן הַמֵּיתָה שְׁנֵאמַר וְצְדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת:

קדשים. משנה (מנחות ק"י)

נֵאמַר בְּעוֹלֹת בְּהֵמָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּם וּבְעוֹלֹת הָעוֹף אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּם. וּבְמִנְחָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּם לוֹמַר לָךְ אֶחָד הַמְרִבָּה וְאֶחָד הַמְמַעֵיט וּבִלְבָד שְׂיִכּוֹן לְבוֹ לְשָׂמִים:

גמרא (שם)

תנאי אמר רבי שמעון בן עזאי בוא וראה מה כתיב בפרשת קרבנות. שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא ליהוה שלא לתן פתחון פה לבעל הדין לחלוק: (שם) אמר רבי יצחק מאי דכתיב זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם. כל העוסק בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת. וכל העוסק בתורת אשם כאלו הקריב חטאת. אשם: אשם: אשם:

טהרות. משנה (אהלות סוף פ"א)

האברים אין להם שיעור. אפילו פחות מפזית מן המת. ופחות מפזית מן הנבלה. ופחות מפעדשה מן השרץ מטמאין טמאתו: מאתים וארבעים ושמונה אברים באדם. שלשים בפסת הרגל. ששה בכל אצבע. עשרה בקרסול. שנים בשוק. חמשה בארבעה. אחד בירך. ושלושה בקטלית. ואחד עשר צלעות. שלשים בפסת היד. ששה בכל אצבע. שנים בקנה ושנים במרפק. אחד בזרוע. וארבעה בכתף. מאה ואחד מזה. ומאה ואחד מזה. ושמונה עשר חוליות שבשדרה. תשעה בראש. ושמונה בצואר. ששה במפתח של לב. וחמשה בנקביו. כל אחד ואחד מטמא במגע ובמשא ובאהל. אימתי בזמן שיש עליהם בשר כראוי. ואם אין עליהם בשר כראוי מטמאין במגע ובמשא ואינם מטמאין באהל:

גמרא (נדה מ"ה)

ריש לקיש משום רבי שמעון בן מנסיא אומר כתיב ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם מלמד שקלעה הקדוש ברוך הוא לחנה והביאה אצל אדם הראשון שכן בכרפי הגם קורין לקלעתא בניתא:

ואח"כ אומרים עשרת הדברות ופרשת העקידה וכו' כמ"ש ביום ראשון עד הבקשה:

בקשה ליום שני

וכשאר אומרים תחנון אין לאמרה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתכפר לי על כל פשעי ותמחל לי על כל עונותי. כי רבו משובותי. לך חטאתי עויתי ופשעתי צררתי קשיתי ערף. סרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שונה לי. אגא יהוה

אלהי ואלהי אבותי קבלני בתשובה שלמה לפניך ועשה למענך אם לא למעני. ורצה תשובתי ונקני משגיאות ומנסתרות ואהיה מן השבים אליך בכל לב אשר לחטאתם לא תזכר עוד: ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתצילני מיצר הרע ומכל צרה וצוקה: ותכוונן מעשה ידי ותרפא את מפותי ואת מכאובי ולא ישמע בכי וזעקה בביתי ולא שוד ושבר בגבולי. ואהיה מן יראיך ומעושי רצונך. ותשכילני שכל טוב מלפניך למען אשכיל בכל אשר אעשה ובכל אשר אפנה שם עד היום אשר תאספני אליך ותוציאני משלום אל שלום. ואמצא חן וחסד בעיניך ובעיני כל רואי: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: ושמע תפילתי כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אדון הכל ושליט בעולמך. והבדלת לכסאך הפנים העליונים ביום זה. כן ברחמיך הרבים תבדילנו ואת כל עמך בית ישראל מכל חטא ועון ואשמה ולכל חברתנו. ותבדילנו מן התועים ותתן לנו מהלכים בין העומדים לפניך ותצילנו מדינה של גיהנום. וברחמיך הרבים תצילנו ואת כל עמך ישראל משטיפת מים. והולכי ימים ועוברי נהרות תצילם מנחשול של ים ומשבילת מים. כמו שכתוב כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תקוה ולהבה לא תבער בך: ותצילנו ואת כל עמך בית ישראל מסער הים ומנזק היבשה ואנחנו וכל עמך ישראל בכלל הרחמים. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

מעמד ליום שלישי

תורה (בראשית א)

(ט) ויאמר אלהים יקוו הבמים מתנוזת השמים אל-מקום אוזר ותראה היבשה ויהי-כן: (י) ויקרא אלהים | ליבשה ארץ ולמקנה הבמים קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: (יא) ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה

פְּרִי לְמִינֵוֹ אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן : (יב) וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דָּשָׁא עֹשֵׁב מִזְרִיעַ זָרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ
לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : (יג) וַיְהִי-עַרְב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
שְׁלִישִׁי :

פ

נביאים (יואל ב)

(יח) וַיִּקְרָא יְהוָה לְאֶרְצוֹ וַיִּזְמַח עַל-עַמּוֹ : (יט) וַיַּעַן יְהוָה וַיֹּאמֶר
לְעַמּוֹ הַגִּנִּי שְׂלוֹז לְכֶם אֶת-הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיְצֵהָר וּשְׂבַעְתֶּם
אֹתוֹ וְלֹא-אֶתֶן אֶתְכֶם עוֹד זֶרֶק בַּגֹּיִם : (כ) וְאֶת-הַצְּפוֹנִי
אֲרוֹזִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהַדּוֹזְתִּי אֶל-אֶרֶץ צִיָּה וּשְׂמַמָּה אֶת-פְּנֵי
אֶל-הַיָּם הַקְּדָמִי וְסָפוּ אֶל-הַיָּם הָאֲזוּרוֹן וְעָלָה בְּאִשׁוֹ וְתַעַל
צוֹנְזָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת : (כא) אֶל-תִּירְאִי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמַזּוּי
כִּי-הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת : (כב) אֶל-תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת שַׁדַּי כִּי דָשָׁאוּ
נְאוֹת מִדְּבַר כִּי-עֵץ נִשְׂא פְּרִיו תִּאֲנֶה וְגִפֹן נָתַנּוּ זֵיכָם : (כג) וּבְגִנֵּי
צִיּוֹן גִּילוּ וּשְׂמַזּוּ בִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי-נָתַן לְכֶם אֶת-הַמּוֹרָה
לְצַדִּיקָהּ וַיִּנְרַד לְכֶם גֵּשֶׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בְּרֹאשׁוֹן : (כד) וּמִלְאֵו
הַגְּרָנוֹת בָּר וְהַשִּׁיקוּ הַיִּקְבִּים תִּירוֹשׁ וַיְצַהֵר : (כה) וּשְׂלַמּוֹתֵי לְכֶם
אֶת-הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל הָאָרֶץ הַיִּלְקָה וְהַזּוֹסִיל וְהַגֵּזֶם זֵיכְלִי
הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שְׂלוֹזְתִּי בְּכֶם : (כו) וְאֶכְלֶתֶם אָכּוֹל וּשְׂבוּעַ וְהַלְלֶתֶם
אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא-
יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : (כז) וַיִּדְעֶתֶם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי וְאָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא-יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם :

כתובים (תהלים פב)

פב (א) מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצַּב בְּעֵדֹת-אֵל בְּקָרֵב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: (ב) עַד-מֹתֵי תִשְׁפֹּטוּ-עוֹל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ-סִלָּה: (ג) שִׁפְטוּ-כָּל וְיִתּוֹם עֵינֵי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ: (ד) פִּלְטוּ-כָּל וְאֲבִיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצְּיִלוּ: (ה) לֹא יִדְעוּ | וְלֹא יִבְיְעוּ בְּזוֹשֶׁכָה יִתְהַלְכוּ יְבוֹטוּ כָּל-מוֹסְדֵי אֶרֶץ: (ו) אֲנִי-אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עַלְיוֹן כָּלְכֶם: (ז) אֲכֹן כְּאֲדָם תִּבְמוֹתֶיךָ וּכְאֲזוֹד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ: (ח) קוֹבֵה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאֶרֶץ כִּי-אַתָּה תִּנְזֹל בְּכָל-הַגּוֹיִם:

תורה (דברים לב)

(יג) יִרְכַּבְהוּ עַל- בְּמֹתֵי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דְבַשׁ מִסִּלְעַ וְשֶׁמֶן מִזֹּזְלֵמִישׁ צֹר: (יד) זֹבְמַת בָּקָר וְזֹזְלָב צֹאן עִם- זֹזְלָב כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי-בָשָׂן וְעֵתוּדִים עִם-זֹזְלָב כִּלְיוֹת זֹטָה וְדָם-עֵגֶב תִּשְׁתֶּה-זֹּזְמָר: (טו) וַיִּשְׁבֹּן יִשְׂרוּן וַיִּבְעֹט שְׂמֹנֶת עֵבֶית כְּשִׂית וַיִּטֵּשׁ אֶלֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צֹר יִשְׁעָתוֹ: (טז) יִקְנָאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יִכְעִיסֵהוּ: (יז) יִזְבְּזוּ לְשָׂדִים לֹא אֱלֹהִים אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם זֹדְשִׁים מִקָּרֵב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם: (יח) צֹר יִלְדָה תִּשִׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מִזֹּזְלֵכָה:

משנה (תמיד פ"ג)

(א) אָמַר לָהֶם הַמְּוֹנֶה. בָּאוּ וְהִפְסִיחוּ מִי שׁוֹחֵט. מִי זֹרֵק. מִי מְדַשֵּׁן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. מִי מְדַשֵּׁן אֶת הַמְּנוֹרָה. מִי מַעֲלֶה אֲבָרִים לְכַבֵּשׁ. הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל. שְׁתֵּי הַיָּדַיִם. הָעֵקֶץ וְהָרֶגֶל. הַחֲזָה וְהַגֶּרֶה. וְשְׁתֵּי הַדְּפָנוֹת. הַקָּרְבָּיִם וְהַסִּלְתֵּי. וְחִבְתֵּינֵי. וְהַיָּיִן. הַפִּיטוֹ. זָכָה מִי שֶׁזָּכָה. (ב) אָמַר לָהֶם הַמְּוֹנֶה צָאוּ וּרְאוּ אִם הִגִּיעַ זְמַן הַשְּׁחִיטָה. אִם הִגִּיעַ. הָרֹאֶה אוֹמֵר בְּרִקְאֵי. מִתְּנָא בֵּן שְׂמוּאֵל אוֹמֵר. הָאִיר פְּנֵי כָּל הַמְּזָרְחַ עַד שֶׁהוּא בְּחִבְרוֹן. וְהוּא אוֹמֵר הֵן: (ג) אָמַר לָהֶם. צָאוּ וְהִבִּיאוּ לִי טָלָה מִלְּשַׁכַּת הַטְּלָאִים. וְהָרִי לְשַׁכַּת הַטְּלָאִים הִינֵה בְּמִקְצוֹעַ צְפוֹנִית מִעֲרָבִית. וְאַרְבַּע לְשַׁכּוֹת הֵיוּ שָׁם. אַחַת לְשַׁכַּת הַטְּלָאִים. וְאַחַת לְשַׁכַּת הַחֹתְמוֹת. וְאַחַת לְשַׁכַּת בֵּית הַמוֹקֵד. וְאַחַת לְשַׁכַּת שְׁהִי עוֹשִׂין בָּהּ לָחֶם הַפְּנִי: (ד) נִכְנְסוּ לְלִשְׁכַּת הַפְּלִי. וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם תִּשְׁעִים

וּשְׁלֹשָׁה כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב. הִשְׁקוּ אֶת הַתְּמִיד בְּכֹס שֶׁל זָהָב. אֵף עַל פִּי
 שֶׁהוּא מִבְּקָר מִבְּעֶרֶב מִבְּקָרִין אוֹתוֹ לְאוֹר הָאֲבוֹקוֹת: (ה) מִי שֶׁזָּכָה בְּתִמְד
 מְשֻׁכוֹ וְהוֹלֵךְ לְבֵית הַמִּטְבָּחִים. וּמִי שֶׁזָּכָה בְּאֲבָרִים הוֹלְכִין אַחֲרָיו. בֵּית
 הַמִּטְבָּחִים הָיָה לְצַפּוֹנוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ וְעָלָיו שְׁמוֹנֶה עֲמוּדֵי נְנָסִין וְרִבְעִים שֶׁל
 אָרֶז עַל גְּבִיָּהּ. וְאוֹיִנְקָלוֹת שֶׁל בְּרָזֶל הָיוּ קְבוּעִים בָּהֶם. וּשְׁלֹשָׁה סְדָרִים הָיוּ
 לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁבָּהֶן תּוֹלִין. וּמִפְּשִׁיטִין עַל שְׁלַחֲנוֹת שֶׁל שֵׁשׁ שֶׁבִּין
 הָעֲמוּדִים: (ו) מִי שֶׁזָּכָה בְּדָשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וּבְדָשׁוֹן הַמְּנוֹרָה הָיוּ מִקְדִּימִין
 וְאַרְבַּעַה כֻּלִּים בִּיָּדָם. הַטְּנִי. וְהַכּוּז. וְשְׁנֵי מִפְתָּחוֹת. הַטְּנִי דוֹמָה לְתֵרֶקֶב
 גָּדוֹל שֶׁל זָהָב מִחֲזִיק קַבִּים וְחֲצִי. וְהַכּוּז דוֹמָה לְקִתּוֹן גָּדוֹל שֶׁל זָהָב. וְשְׁנֵי
 מִפְתָּחוֹת הָיוּ. אֶחָד שֶׁהוּא יוֹרֵד בְּאֵמֶת הַשָּׁחִי וְאֶחָד שֶׁהוּא פּוֹתַח כִּיּוֹן: (ז)
 בָּא לוֹ לְפִשְׁפֵּשׁ הַצַּפּוֹנִי וְשְׁנֵי פִשְׁפְּשִׁין הָיוּ לוֹ לְשַׁעַר הַגָּדוֹל אֶחָד בְּצַפּוֹן וְאֶחָד
 בְּדָרוֹם. שֶׁבְּדָרוֹם לֹא נִכְנַס בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם. וְעָלָיו הוּא מִפְרָשׁ עַל יָדֵי
 יַחֲזִקָאֵל שְׁנֶאֱמַר וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ
 לֹא יָבֹא בּוֹ כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סָגוּר. נָטַל אֶת הַמִּפְתָּח וּפְתַח
 אֶת הַפִּשְׁפֵּשׁ. נִכְנַס לְתֵא וּמִהֲתֵא לְהִכָּל עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְשַׁעַר הַגָּדוֹל. הַגִּיעַ
 לְשַׁעַר הַגָּדוֹל הָעֵבִיר אֶת הַנֶּגֶר וְאֶת הַפּוֹתָחוֹת וּפְתָחוֹ. לֹא הָיָה שׁוֹחֵט
 הַשׁוֹחֵט עַד שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ קוֹל שַׁעַר הַגָּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח: (ח) מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין
 קוֹל שַׁעַר הַגָּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַמַּגְרָפָה. מִירִיחוֹ הָיוּ
 שׁוֹמְעִין קוֹל הַשִּׁיר. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל בֶּן אֶרְזָא שֶׁהוּא מְקִישׁ בְּצִלְצֵל.
 מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַחֲלִיל. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל גְּבִינֵי כְרוּז.
 מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַעֵץ שֶׁעָשָׂה בֶּן קִטִּין מוֹכְנֵי לְפִיזוֹר. מִירִיחוֹ הָיוּ
 שׁוֹמְעִין קוֹל הַשׁוֹפָר. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים אֵף קוֹלוֹ שֶׁל כָּהֵן גָּדוֹל בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים
 בְּשַׁעַר שֶׁהוּא מְזַכֵּיר אֶת הַשֵּׁם. מִירִיחוֹ הָיוּ מְרִיחִין רִיחַ פְּטוּם הַקְּטָרֶת.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן דִּגְלָאֵי עֲזִים הָיוּ לְבֵית אַבָּא בְּעָרֵי מַכּוֹר וְהָיוּ מִתְעַטְשׂוֹת
 מְרִיחַ פְּטוּם הַקְּטָרֶת. (ט) מִי שֶׁזָּכָה בְּדָשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי נִכְנַס וְנָטַל אֶת
 הַטְּנִי וְהִנִּיחוֹ לְפָנָיו וְהָיָה חוֹפֵן וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ. וּבְאַחֲרוֹנָה כִּבֵּד אֶת הַשָּׂאֵר
 לְתוֹכוֹ וְהִנִּיחוֹ וַיֵּצֵא: (י) מִי שֶׁזָּכָה בְּדָשׁוֹן הַמְּנוֹרָה נִכְנַס וּמָצָא שְׁתֵּי נֵרוֹת
 מְזַרְחִיּוֹת [מֵעֶרְבִיּוֹת] דּוֹלְקוֹת. מִדָּשׁוֹן אֶת הַשָּׂאֵר וּמְנִיחַ אֶת אֵלוֹ דּוֹלְקִין
 בְּמִקְוָם. מְצָאָן שְׁכָבוּ. מִדָּשׁוֹן וּמִדְּלִיקוֹן מִן הַדּוֹלְקִין. וְאַחַר כֵּן מִדָּשׁוֹן אֶת
 הַשָּׂאֵר. וְאָבּוֹ הִיתָה לְפָנֵי הַמְּנוֹרָה וּבָהּ שָׁלַשׁ מַעֲלוֹת. שֶׁעָלֶיהָ הַכָּהֵן עוֹמֵד
 וּמְטִיב אֶת הַנֵּרוֹת. וּמְנִיחַ אֶת הַכּוּז עַל מַעֲלָה שְׁנִיָּה וַיֵּצֵא:

זרעים. משנה (ברכות נ"ד)

כָּל חוֹתְמֵי בְּרָכוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים עַד הָעוֹלָם. מִשְׁקָלְקֵלוֹ הַמִּינִין
 וְאָמְרוּ אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד הִתְקִינוּ שֶׁיִּהְיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם.
 וְהִתְקִינוּ שֶׁיִּהְיֶה אָדָם שׁוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בְּשֵׁם. שְׁנֶאֱמַר וְהִנֵּה בֵּעַז בָּא
 מִבֵּית לָחַם וַיֹּאמֶר לְקוֹצָרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְהוָה. וְאוֹמֵר
 יְהוָה עִמָּךְ גְּבוּר הַחֵיל. וְאוֹמֵר וְאֵל תִּבּוּז כִּי זָקְנָה אִמָּךְ. וְאוֹמֵר עֵת לַעֲשׂוֹת

ליהוה הפרו תורתך. רבי נתן אומר הפרו תורתך משום עת לעשות ליהוה:

גמרא (שם סג)

תנאי הלל הזקן אומר. בשעת המכניסין פזר. בשעת המפזרין כנס. אם ראית דור שהתורה חביבה עליו. פזר. שנאמר יש מפזר ונוסף עוד. ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו. כנס. שנאמר עת לעשות ליהוה הפרו תורתך:

מועד. משנה (יומא פרק שני שעירים)

בא לו אצל שער המשתלח וסמך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר אנא בשם חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל. אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ופשעו ולפניך עמך בית ישראל. ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה ותטהרו: והפנהים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעין השם המפרש שהוא יוצא מפי כהן גדול היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

גמרא (סוף מגילה)

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום. הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג:

נשים. משנה (יבמות סוף פרק ו')

האיש מצוה על פריה ורביה אבל לא האשה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר על שניהם הוא אומר ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו:

גמרא (שם ס"ג)

תנו רבנן. ובגתה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל. מלמד שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושתי רבבות מישראל. הרי שהיו ישראל שני אלפים ושתי רבבות חסר אחד וזה לא עסק בפריה ורביה לא נמצא שזה גורם לשכינה שתסתלק מישראל. אבא חנן אומר משום רבי אליעזר חייב מיתה שנאמר ובנים לא היו להם. הא אם היו להם בנים לא מתו. אחרים אומרים גורם לשכינה שתסתלק מישראל שנאמר להיות לה לאלהים ולזרעה אחריה. בזמן שזרעה אחריה שכינה שורה עליכם. אין זרעה אחריה. על מי שורה על העצים ועל האבנים:

זיקין. משנה (סוף מכות)

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יהוה חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויגדיר:

גמרא (בתרא דף י"א)

תנא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה. פעם אחת באה אשה אחת לפניו בשני בצרת אמרה לו רבי פרנסני. אמר לה העבודה שאין בקפה של צדקה כלום. אמרה לו רבי אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים. עמד ופרנסה משלו. לימים חלה בנימין הצדיק ונטה למות. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא. רבונו של עולם. אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא. ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו. מיד קרעו לו גזר דינו. תנא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו:

קדשים. משנה (סוף קנים)

רבי שמעון בן עקשיא אומר זקני עם הארץ כל זמן שהם מזקינים דעתן מטרפת עליהן שנאמר מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח. אבל זקני תורה אינם כן. אלא כל זמן שהם מזקינים דעתן מתישבת עליהן. שנאמר ביששים חכמה וארץ ימים תבונה:

גמרא (חולין דפ"ט)

אמר רבי אלעזר אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו
בשעת מריבה שנאמר תלה ארץ על בלימה:

טהרות. משנה (נגעים פ"ב)

כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו. רבי מאיר אומר אף לא נגעי
קרוביו: כל הנדרים אדם מתיר חוץ מנדרי עצמו. רבי יהודה אומר אף
לא נדרי אשתו שפינה לבין אחרים: כל הבכורות אדם רואה חוץ
מבכורות עצמו:

גמרא (נדה דף ל"א)

תנו רבנן שלשה חדשים הראשונים הולד דר במדור התחתון. אמצעים
הולד דר במדור האמצעי. אחרונים הולד דר במדור העליון. וכיון שהגיע
זמנו לצאת מתהפך ויורד. וזהו חבלי אשה:

ואח"כ אומרים עשרת הדברות ופרשת העקידה וכו' כמ"ש ביום ראשון עד הבקשה:

בקשה ליום שלישי

וכשאר אומרים תחנון אין לאומרה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי לטהר רעיוני ולכוון מענה
לשוני ולטהר מחשבות לבבי והיה עם פי בעת הטיפי ועם לבי בעת מחשבי.
ועם ידי בעת מעבדי. ועם רגלי בעת שבילי. ואל אומר לפניך דבר שאינו
הגון ושלא כרצונך וגעור בשטן לבל ישלט בי ועזרני על דבר כבוד שמך
ואל יבהלוני חלומות רעים ואל ישלט בי יצר הרע:

רבון העולמים גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך אלא ששאר שבעסה
מעב. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתשמיד ותכניע יצר
הרע ממני. והרחיקהו ממאתים וארבעים ושמונה אברי ואל יבטלני
מדרכי הטובים ותן בלבי יצר טוב לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם וקבל תפילתי כפתוב שמעה תפילתי יהוה ושועתי האזינה אל
דמיעתי אל תחרש כי גר אנכי עמו תושב ככל אבותי: ואני תפילתי לך יהוה
עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: ושמע תפילתי כי אתה שומע
תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּךָ רַחֲמָן עוֹרֵךְ שְׁלֹחַן
לִבְרִיּוֹתָיו גְּלִיתָ אֶרֶץ בְּיוֹם זֶה וּמִלֵּאָתָּה פָּנִי תִבֵּל תִּנּוּכָה לְתֵת חַיִּים לְעַם עֲלִיָּה
וּמִזֶּוֹן לְהוֹלְכִים בָּהּ שֶׁתִּמְצִיא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים מִזִּזְנוֹתֵינוּ לָנוּ וּלְכָל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְתִזְמִין פְּרִנְסָתְנוּ שְׁלֵמָה וְעַל דָּרְךָ כְּבוֹד כְּדֵי שְׂנוּכֵל לְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שְׁלָם וְאֵל יַעֲבֹב עָלֵינוּ שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְאֲשַׁמָּה לְפִרְנָסָתְנוּ וְהִצֵּל כָּל הוֹלְכֵי
דָרְכִים וּמִדְּבָרוֹת מַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל. מַחֲיוֹת רְעוֹת וּמְכַל פְּגָעִים רְעִים וּמְכַל שָׁטוֹן
וּמְכַל כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל הַדָּרְךְ כְּכָתוּב כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל
דָרְכֶיךָ: עַל כַּפֵּים יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגְוֹף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: וְאַנְחֵנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּכָלֵל הַרְחַמִּים. כִּי אֶתְּהָ שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

מעמד ליום רביעי

תורה (בראשית א)

(יז) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: (טו)
וַהֲיוּ לְמֵאוֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: (טז)
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמְּאֹר הַגָּדוֹל
לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת-הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֶת
הַכּוֹכָבִים: (יז) וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל-
הָאָרֶץ: (יח) וּלְמִשְׁכַּל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: (יט) וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
רְבִיעִי:

נביאים (ירמיה לא)

(לד) כֹּה | אָמַר יְהוָה גִּתֵּן שְׂמִישׁ לְאֹר יוֹמָם זֹקֶת יָרוּז וְכוֹכְבִּים לְאֹר לַיְלָה רָגַע הַיָּם וַיִּהְיוּ גְלִיּוֹ יְהוָה עֲבָאוֹת שְׁמוֹ: (לה) אִם-יִבְשׂוּ הַיּוֹקִים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי נָאִם-יְהוָה גַּם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ בַּהֲיֹת עֹי לְפָנַי כָּל-הַיְבֹמִים: (לו) כֹּה | אָמַר יְהוָה אִם-יִבְדּוּ עַבְדִּים מִלְּמַעְלָה וַיִּזְקְרוּ מוֹסְדֵי-אָרֶץ לְמַטָּה גַּם-אֲנִי אֶמָּאֵס בְּכָל-אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַל-כָּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ נָאִם-יְהוָה: (לז) הֲגַתָּ יָמִים בָּאִים נָאִם-יְהוָה וְנִבְּנְתָה הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדָּל וְזִנְנָאֵל שְׁעַר הַפְּנֵה: (לח) וַיֵּצֵא עוֹד קֹו הַבְּמִדָּה נִגְדּוּ עַל גְּבַעַת גָּרָב וְנָסַב גְּעֵתָה: (לט) וְכָל-הָעַמִּיק הַפְּגָרִים | וְהַדְּשֵׁן וְכָל-הַשְּׂדֵמוֹת עַד-נֹזֵל קִדְרוֹן עַד-פְּנֵת שְׁעַר הַסּוֹסִים מִזְרֹזָה קִדְשׁ לַיהוָה לֹא-יִגְתֵּשׁ וְכָל-יְהֹרָס עוֹד לְעוֹלָם:

כתובים (תהלים צד)

צד (א) אֵל-נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: (ב) הַנְּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּבוּל עַל-גְּאִים: (ג) עַד-בְּמַתֵּי רַשְׁעִים | יְהוָה עַד-בְּמַתֵּי רַשְׁעִים יַעֲלוּ: (ד) יִבְיְעוּ יַדְבְּרוּ עֵתְךָ יִתְאֲמְרוּ כָּל-פֹּעֲלֵי אֹן: (ה) עֲמַר יְהוָה יִדְכָּאוּ וְנִזְזַלְתְּךָ יַעֲזוּ: (ו) אֲלֻמְנָה וְגַר יִהְרְגוּ וַיִּתְּנוּ יִרְצוּזוּ: (ז) וַיִּאֲמְרוּ לֹא יִרְאֶה-יְהוָה וְכִי יִתְּנֵה יַעֲקֹב: (ח) בְּיָזוּ בַעֲרִים בָּעַם וְכִסִּילִים בְּמַתֵּי תִשְׁכִּילוּ: (ט) הַנְּטַע אֹן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם-יִצַּר עֵינַי הֲלֹא יִבְיֵט: (י) הַיִּסָּר עֹיִם הֲלֹא יוֹכִיז הַמְּלַמֵּד אֶת-דָּעַת: (יא) יְהוָה יִדְעַ בְּמוֹשְׁבוֹת אֲדָם כִּי-הִמָּה הַכֹּל: (יב) אֲשֶׁרִי | הַגְּבַר אֲשֶׁר-תִּיִסְרֵנִי יִהְיֶה וּבְהַתְּוֹרֶתְךָ תִּלְבְּדֵנִי: (יג) לְהַשְׁקִיט לֹו בַיָּמִי רַע עַד יִכְרֶה לְרַשְׁעַת שְׁזוֹת: (יד) כִּי | לֹא-יִטַּע יְהוָה עַמּוֹ וְנִזְזַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: (טו) כִּי-עַד-צִדִּיק יִשׁוּב מִשִּׁפְטֵי וְאִזְזוּרִיו כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב: (טז) בְּיָ-יִקְוֶם לִי עִם-מִרְעִים בְּיָ-יִתְיַצֵּב לִי עִם-פֹּעֲלֵי אֹן: (יז) לֹוְלִי יְהוָה עֲזַרְתָּה לִּי כִּבְמַעַט | עֲכַנְתָּה דוּמָה גְּפִשִׁי: (יח) אִם-אֶבְרַתֵּי בְּמַטָּה רִגְלִי זֹסֵדֶךָ יְהוָה יִסְעֵדֵנִי:

(יט) בָּרַב שֶׁרַעְפֵי בְּקָרְבִי תִזְוֹוּמִיךְ יִשְׁעֵשְׂעוּ נַפְשֵׁי : (כ) הִיזָז בָּרַךְ כִּסָּא הַוּוֹת יִצָּר עָמַל עָלֵי-זֶזְק : (כא) יָגֹדְדוּ עַל-נַפְשֵׁי צְדִיק וְדָם נָקִי יִרְשָׁעוּ : (כב) וַיְהִי יְהוָה לִי לְבוֹשֶׁתִּי וְאֶלֹהֵי לְצֹר מוֹזְסִי : (כג) וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם | אֶת-אוֹנָם וּבָרַעְתָּם יַצְמִיתָם יַצְמִיתָם יְהוָה אֶלֹהֵינוּ :

תורה (דברים לב)

(יט) וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנְאֶץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו : (כ) וַיֹּאמֶר אֶסְתַּיְרָה פָּנֵי מוֹתָם אֲרָאָה מָה אֲזוּרִיתָם כִּי דוֹר תַּהַפְּכֹת הֵמָּה בָּנִים לֹא-אֱמֹן בָּם : (כא) הֵם קָנְאוּנִי בְּלֹא-אֵל כַּעֲסוּנִי בְּהַבְּלִיהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא-עֵם בָּנָיו זָבַל אֲכַעִיסָם : (כב) כִּי-אִשׁ קָדוֹזָה בְּאִפֵּי וַתִּיקָד עַד-שָׂאוֹל תַּזְזֹתִית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וַתִּלְהַט מוֹסְדֵי הָרִים : (כג) אֶסְפֹּה עָלֵימוּ רַעוֹת זֹצִי אֲכַלָּה-בָּם : (כד) בְּנֵי רָעַב וּלְזֹנְמֵי רֶשֶׁף וְקָטָב מְרִירֵי וְשָׁן-בְּהַמוֹת אֲשַׁלֹּז-בָּם עִם-זֹמַת זֹזְלֵי עֶפֶר : (כה) מוֹזוּזִין תִּשְׁכַּל-זֹרֵב וּמוֹזְדָּרִים אִימָה גָם-בְּזוֹר גָּם-בְּתוֹלָה יוֹנֵק עִם-אִישׁ שֵׁיבָה : (כו) אָמַרְתִּי אֲפֹאֲיֵהֶם אֲשִׁבִיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זְכָרָם :

משנה (מס' תמיד פ"ד)

(א) לא היו כופתין את הטלה אלא היו מעקדין אותו. מי שזכו באברים או חזין בו. וכך היתה עקדתו. ראשו לדרום ופניו למערב. והשוחט עומד במזרח ופניו למערב. של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה. של בין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה: שחט השוחט וקבל המקבל. בא לו לקרן מזרחית צפונית ונתן מזרחה צפונה. מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה. שגרי הדם היה שופך על יסוד דרומית. (ב) לא היה שובר בו את הרגל אלא נוקבו מתוך ארבעו ותולה בו. היה מפשיט ויורד עד שהוא מגיע לחזה. הגיע לחזה חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו. חתך את הפרעים ונתנם למי שזכה בהם. מרק את ההפשט. קרע את הלב והוציא את דמו. חתך את הידים

וּנְתַנֶּם לְמִי שְׁזָכָה בָהֶם. עָלָה לְרַגְלֵי הַיְמָנִית חֲתָכָה וּנְתַנָּה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ. וּשְׁתֵּי בִיצִים עִמָּה. קָרְעוּ וּנְמַצְא כְּלוּ גְלוּי לִפְנֵינוּ. נָטַל אֶת הַפָּדֶר וּנְתַנּוּ עַל בַּיִת שְׁחִיטַת הָרֹאשׁ מִלְמַעְלָה. נָטַל אֶת הַקָּרְבִּים וּנְתַנֶּם לְמִי שְׁזָכָה בָהֶן לְהַדְיָחָן. וְהַפָּרֶס מְדִיחִין אוֹתָהּ בַּבַּיִת הַמְדִיחִין כָּל צָרְפָה. וְהַקָּרְבִּים מְדִיחִין אוֹתָן שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּמִיעוּטָן עַל שְׁלַחֲנוֹת שֶׁל שֵׁשׁ שְׁבִין הַעֲמוּדִים: (ג) נָטַל אֶת הַסַּכִּין וְהַפָּרִישׁ אֶת הָרִיאָה מִן הַכֶּבֶד וְאַצְבָּע הַכֶּבֶד מִן הַכֶּבֶד וְלֹא הָיָה מְזִיזָה מִמְּקוֹמָהּ. נָקַב אֶת הַחֲזָה וּנְתַנּוּ לְמִי שְׁזָכָה בּוֹ. עָלָה לְדוֹפֵן הַיְמָנִית הָיָה חוֹתֵךְ וַיִּוֹרֵד עַד הַשְּׂדֵרָה. וְלֹא הָיָה נוֹגֵעַ בַּשְּׂדֵרָה עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְבֵין שְׁתֵּי הַצְּלָעוֹת רְפוּת. חֲתָכָה וּנְתַנָּה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ. וְהַכֶּבֶד תְּלוּי בָּהּ. בָּא לוֹ לַגֵּרָה. וְהֵנִיחַ בָּהּ שְׁתֵּי צְלָעוֹת מִכָּאן וּשְׁתֵּי צְלָעוֹת מִכָּאן. חֲתָכָה וּנְתַנָּה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ. וְהֵקְנָה וְהֵלֵב וְהָרִיאָה תְּלוּיָן בָּהּ. בָּא לוֹ לְדוֹפֵן הַשְּׂמָאלִית וְהֵנִיחַ בָּהּ שְׁתֵּי צְלָעוֹת רְפוּת מִלְמַעְלָן וּשְׁתֵּי צְלָעוֹת רְפוּת מִלְמַטָּן וְכַךְ הָיָה מְנִיחַ בַּחֲבֵרָתָהּ. נִמְצָא מְנִיחַ בַּשְּׂתִיָּהוּן שְׁתֵּים שְׁתֵּים מִלְמַעְלָן וּשְׁתֵּים שְׁתֵּים מִלְמַטָּן. חֲתָכָה וּנְתַנָּה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ וְהַטְּחוֹל תְּלוּי בָּהּ. וְהִיא הֵיטָה גְדוֹלָה. אֶלֶּא שֶׁל יָמִין קוֹרִין גְּדוֹלָה מִפְּנֵי שֶׁהַכֶּבֶד תְּלוּי בָּהּ. בָּא לוֹ לְעֵקֶץ חֲתָכּוֹ וּנְתַנּוּ לְמִי שְׁזָכָה בּוֹ. וְהָאֵלִיָּה וְאַצְבָּע הַכֶּבֶד וּשְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת עִמּוֹ. נָטַל אֶת רַגְלֵי הַשְּׂמָאלִית וּנְתַנָּה לְמִי שְׁזָכָה בָּהּ. נִמְצָאוּ כָּלֶם עוֹמְדִים בְּשׁוּרָה וְהָאֲבָרִים בִּיָּדָם. הָרֹאשׁוֹן בְּרֹאשׁ וּבִרְגֵל. הָרֹאשׁ בִּימֵינוּ וְחוֹטְמוֹ כְּלָפֵי זְרוּעוֹ. וְקַרְנָיו בֵּין אֲצָבָעוֹתָיו וּבַיִת שְׁחִיטָתוֹ מִלְמַעְלָן. וְהַפָּדֶר נִתּוּן עָלָיָה. הָרַגְלֵי שֶׁל יָמִין בְּשִׂמְאָלוֹ וּבַיִת עוֹרוֹ לְחוּץ. הַשְּׁנַיִ בַּשְּׂתֵי יָדַיִם. שֶׁל יָמִין בִּימֵינוּ וְשֶׁל שְׂמָאל בְּשִׂמְאָלוֹ וּבַיִת עוֹרָן לְחוּץ. הַשְּׁלִישִׁי בְּעֵקֶץ וּבִרְגֵל. הָעֵקֶץ בִּימֵינוּ וְהָאֵלִיָּה מְדַלְדֵּלֶת בֵּין שְׁתֵּי אֲצָבָעוֹתָיו וְאַצְבָּע הַכֶּבֶד וּשְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת עִמּוֹ. וְהָרַגְלֵי שֶׁל שְׂמָאל בְּשִׂמְאָלוֹ וּבַיִת עוֹרוֹ לְחוּץ. הָרְבִיעִי בַּחֲזָה וּבַגֵּרָה. הַחֲזָה בִּימֵינוּ וְהַגֵּרָה בְּשִׂמְאָלוֹ וְצְלָעוֹתָיו בֵּין שְׁתֵּי אֲצָבָעוֹתָיו. הַחֲמִישִׁי בַּשְּׂתֵי דְפְנוֹת. שֶׁל יָמִין בִּימֵינוּ וְשֶׁל שְׂמָאל בְּשִׂמְאָלוֹ וּבַיִת עוֹרָן לְחוּץ. הַשְּׁשִׁי בַּקָּרְבִּים הַנְּתוּנִים בַּבֶּזֶךְ. וְכָרְעִים עַל גְּבִיָּהֶם מִלְמַעְלָה. הַשְּׁבִיעִי בַּסֵּלֶת. הַשְּׁמִינִי בַּחֲבֵתִין. הַתְּשִׁיעִי בַּיִן. הִלְכוּ וּנְתַנּוּם מִחֲצֵי כֶּבֶשׂ וּלְמִטָּה בְּמַעֲרָבוֹ. וּמִלְחוּם וַיִּרְדּוּ וּבָאוּ לָהֶם לְלִשְׁכַת הַגְּזִית לְקָרוֹת אֶת שְׁמַע:

זרעים. משנה (פאה סוף פרק ח')

מִי שֵׁשׁ לוֹ חֲמִישִׁים זֶה וְהוּא נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בָּהֶם הָרִי זֶה לֹא יִטּוֹל. וְכָל מִי שֵׁשִׁים צָרִיךְ לְטוֹל וְנוֹטֵל אֵינּוּ מֵת מִהַזְקָנָה עַד שֵׁיִצְטָרֵךְ לְבָרִיּוֹת. וְכָל מִי שֵׁשִׁים צָרִיךְ לְטוֹל וְאֵינּוּ נוֹטֵל. אֵינּוּ נִפְטָר מִהָעוֹלָם עַד שֵׁיִפְרִינֶס לְאַחֲרִים מִשְׁלוֹ. וְעָלְיוֹ הַכְּתוּב אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֵּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ:

גמרא (ברכות דף כ"ח)

תנו רבנן כְּשֶׁחָלָה רַבִּי אֶלְיעֶזֶר נִכְנָסוּ תַלְמִידָיו לְבַקְרוֹ. אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו. רַבֵּינוּ. לְמַדְנוּ אוֹרְחוֹת חַיִּים וְנִזְכָּה לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָמַר לָהֶם הַזְהִירוּ בְּכַבּוּד חֲבָרִיכֶם. וּמָנְעוּ בְּנִיכֶם מִן הַהֶגְיוֹן. וְהוֹשִׁיבוּם בֵּין בְּרַכֵּי תַלְמִידֵי חֲכָמִים. וְכִשְׁאַתֶּם מִתְפַּלְלִים. דַּעוּ לִפְנֵי מִי אַתֶּם עוֹמְדִים. וּבִשְׂבִיל כַּד תִּזְכּוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: וְכִשְׁחָלָה רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי נִכְנָסוּ תַלְמִידָיו לְבַקְרוֹ. כִּיּוֹן שָׂרָאָה אוֹתָם הִתְחִיל לְבָכּוֹת. אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו. רַבֵּינוּ גַר יִשְׂרָאֵל פְּטִישׁ הַחֲזֵק עֲמוּד הַיָּמֵי מִפְּנֵי מָה אַתָּה בּוֹכָה. אָמַר לָהֶם אֵלּוּ הָיוּ מוֹלִיכִין אוֹתִי לִפְנֵי שֶׁר בֶּשֶׁר וָדָם. שֶׁהַיּוֹם כָּאֵן וּמָחָר בִּקְבָר. וְאִם יִכְעוֹס עָלַי. אֵין כְּעָסוּ כְּעָס עוֹלָם. וְאִם יֶאֱסְרֵנִי. אֵין אֶסוּרוֹ אֶסוּר עוֹלָם. וְאִם מְמִיתֵנִי אֵין מִיתָתוֹ מִיתַת עוֹלָם. וְאֵין יָכוֹל לְשַׁחֲדוֹ בְּמִמּוֹן וּלְפַיְסוֹ בְּדַבָּרִים. וְאֵין עַל פִּי כּוֹן הַיִּיתִי בּוֹכָה. קַל וְחָמֵר עֲכָשׁוּ שְׂמוֹלִיכִין אוֹתִי לִפְנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חַי וְקַיִם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְאִם יִכְעוֹס עָלַי כְּעָסוּ כְּעָס עוֹלָם. וְאִם יֶאֱסְרֵנִי אֶסוּרוֹ אֶסוּר עוֹלָם. וְאִם מְמִיתֵנִי מִיתָתוֹ מִיתַת עוֹלָם. וְאֵין יָכוֹל לְשַׁחֲדוֹ בְּמִמּוֹן וּלְפַיְסוֹ בְּדַבָּרִים. וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׂיֵשׁ לִפְנֵי שְׁנֵי דַרְכִּים. אֶחָד לְגִיּהֵנָם. וְאֶחָד לְגֹן עֵדֶן. וְאֵין יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה דַרְךְ מוֹלִיכִין אוֹתִי. וְלֹא אֶבְכֶּה. אָמְרוּ לוֹ. רַבֵּינוּ בְּרַכְנוּ. אָמַר לָהֶם יְהִי רְצוֹן שְׂיֵהָא מוֹרָא שְׂמִים עֲלֵיכֶם כְּמוֹרָא בֶּשֶׁר וָדָם. אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו עַד כָּאֵן וְתוֹ לֹא. אָמַר לָהֶם וּלְוָאֵי. תִּדְעוּ כִּשְׁאַדָּם עוֹבֵר עֲבָרָה אוֹמֵר שְׂלֹא יִרְאֵנִי שׁוֹם אָדָם:

מועד. משנה (יומא סוף פ' יוה"כ)

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר. אין יום הכפורים מכפר: עברות שבין אדם למקום. יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו. אין יום הכפורים מכפר. עד שירצה את חברו: את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה לפני יהוה תטהרו. עברות שבין אדם למקום. יום הכפורים מכפר ושבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו:

גמרא (מגילה דף כ"ח)

תניא שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הגדול במה הארכת ימים. אתו גוזאי וקא מחו ליה. סליק יתיב ארישא דדיקלא. אמר לו. רבי אם נאמר כפש. למה נאמר אחד. אמר להם צורבא מרבנן הוא שבקוהו. אמר לו אחד מיחד שבעדו. אמר לו מימי לא קבלתי מתנות. ולא עמדתי על מדותי. ותרן בממוני הייתי: לא קבלתי מתנות. כי הא דרבי אלעזר כי הווי משדרי ליה מתנות מבי נשיאה. לא הוה שקיל. כי הווי מזמני ליה לא הוה אזיל. אמר להו לא ניחא לכו דאחיה. דכתיב ושונא מתנת יחיה: רבי זירא כי הווי משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל. כי הווי מזמני ליה אזיל. אמר אתיקורי דמתיקרו בי: ולא עמדתי על מדותי. דאמר רבא כל

הַמַּעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ כֹּל פֶּשַׁעוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר נִשְׂא עֹון וְעִבֵר עַל פֶּשַׁע. לְמִי נוֹשֵׂא עֹון. לְמִי שֶׁעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע: וְתָרַן בְּמִמוֹנֵי הָיִתִּי. דִּאֲמַר מִרְיָאֵיב וְתָרַן בְּמִמוֹנֵיהָ הָיָה. שֶׁהָיָה מִנִּיחַ פְּרוּטָה לְחֻנְנֵי מִמִּמוֹנֵיהָ:

נשים. משנה (כתובות דף ק"י)

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין:

גמרא (שם)

תנו רבנן לעולם ידור אדם בארץ ישראל ואפילו בעיר שרפה גוים. ואל ידור בחוצה לארץ ואפילו בעיר שרפה ישראל. שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה. וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. שֶׁנֶּאֱמַר לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים. וְכִי כָּל שְׂאִינוּ דָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין לוֹ אֱלֹהִים. אֶלֶּא לֹאמַר לָךְ. כָּל הַדָּר בְּחוּצָה לְאֶרֶץ כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים. וְכֵן בְּדוֹד הוּא אוֹמֵר וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרַי עֲבַדוּ אִם יִהְיֶה הַסִּיתְדָּ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מִהַסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת יְהוָה לֹאמַר לָךְ עֲבַד אֱלֹהִים אַחֲרַיִם. וְכִי מִי אָמַר לוֹ לְדוֹד לָךְ עֲבַד אֱלֹהִים אַחֲרַיִם. אֶלֶּא לֹאמַר לָךְ כָּל הַדָּר בְּחוּצָה לְאֶרֶץ כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים:

ס אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כָּל הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂרוּי בְּלֹא עֹון. שֶׁנֶּאֱמַר וְבַל יֹאמַר שָׁכֵן חֲלִיתִי הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נִשְׂא עֹון:

נזיקין. משנה (עדות פרק ה')

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְקַבֵּל אֲנִי מִרְבֵּן יוֹחֲנָן בֶּן זִכְאִי שֶׁשָּׁמַע מִרְבּוֹ וְרַבּוֹ מִרְבּוֹ הִלְכָה לְמִשְׁהַ מְסִינֵי. שְׂאִין אֵלֶיהוּ בָּא לְטִמָּא וּלְטָהַר לְרַחֵק וּלְקָרֵב אֶלֶּא לְרַחֵק אֶת הַמְּקָרְבִים בְּזָרוּעַ. וּלְקָרֵב אֶת הַמְּרַחֲקִים בְּזָרוּעַ. מִשְׁפַּחַת בֵּית צִרְפָּה הָיְתָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן. וְרַחֲקָה בֶּן צִיּוֹן בְּזָרוּעַ. וְעוֹד אַחֲרֵת הָיְתָה שָׁם. וְקָרְבָּה בֶּן צִיּוֹן בְּזָרוּעַ. כְּגוֹן אֵלוֹ אֵלֶיהוּ בָּא לְטִמָּא וּלְטָהַר לְרַחֵק וּלְקָרֵב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְקָרֵב אֲבָל לֹא לְרַחֵק. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר לְהַשׁוּוֹת אֶת הַמַּחֲלֻקֹת. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים לְרַחֵק וְלֹא לְקָרֵב אֶלֶּא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֵלֶיהָ הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהַשִּׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב בְּנֵים עַל אֲבוֹתָם:

עוקצין פרק ג' אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את בשלום :

קדשים. משנה (תמיד פרק ז')

באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסף והניף הסגן בסודרים. והקיש בן ארזא בצלצל. ודברו הלויים בשיר. הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחווה. זהו סדר התמיד לעבודת בית אלהינו. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן :

גמרא (מנחות דף כ"ג)

תנו רבנן חביבין ישראל שסבבן הקדוש ברוך הוא במצות. ותפלין בראשיהן. ותפלין בזרועותיהן. וציצת בבגדיהן. ומזוזה בפתחיהן. ועליהן אמר דוד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה את עצמו עומד ערום. היה אומר אוי לי שאני עומד ערום בלא מצוה. וכיון שנזכר במילה שבבשרו. נתישבה דעתו. לאחר שיצא אמר עליה שירה. שנאמר למנצח על השמינית מזמור לדוד. על מילה שנתנה בשמיני : רבי אליעזר בן יעקב אומר. כל מי שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו וציצת בבגדו ומזוזה בפתחו. הכל בחזיק שלא יחטא. שנאמר והחוט המושלש לא במהרה ינתק. ואומר חנה מלאך יהוה סביב ליראיו

טהרות. משנה (פיה פרק ג')

לא מצאו משבע. עושים משש מחמש מארבע משלש משתיים ומאחת. מי עשאן. הראשונה עשה משה. והשנייה עשה עזרא. וחמש מעזרא ואילך. דברי רבי מאיר וחכמים אומרים שבע מעזרא ואילך. ומי עשאן. שמעון הצדיק ויוחנן כהן גדול עשו שתיים שתיים. אליועני בן הקוף וחנמאל המצרי וישמעאל בן פאבי עשו אחת אחת :

גמרא (נדה דף לא)

דַּרְשׁ רַבִּי יוֹסֵי הַגָּלִילִי. מֵאֵי דְכָתִיב אוֹדֶה עַל כִּי נִוְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יַדְעַת מְאֹד. בּוֹא וּרְאֵה שְׁלֹא כְּמִדַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִדַּת בְּשֵׁר וְדָם. מִדַּת בְּשֵׁר וְדָם אָדָם נוֹתֵן זֵרְעוֹנִים בְּעָרוּגָה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָה בְּמִינוֹ. וְאֵלּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֶבֶר בְּמַעֲי אִשָּׁה. וְכֵלֶן עוֹלִין לְמִין אֶחָד: דָּבָר אַחֵר צָבַע נוֹתֵן סַמָּנִין לְיוֹרָה. וְכֵלֶן עוֹלִין לְצַבַּע אֶחָד. וְאֵלּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֶבֶר בְּמַעֲי אִשָּׁה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָה לְמִינוֹ:

ואח"כ אומרים עשרת הדברות ופרשת העקידה וכו' כמ"ש ביום ראשון עד הבקשה:

בקשה ליום רביעי

וכשאר אומרים תחנון אין לאומרה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּשִּׁים חֶלְקִי עִם יוֹשְׁבֵי בַּיִת הַמְּדֻרָשׁ וְלֹא תַשִּׁים חֶלְקִי מִיוֹשְׁבֵי קִרְנוֹת. וְתַצִּילֵנִי כֹל יְמֵי מַלְכַת בְּעֻצַּת רְשָׁעִים וּמִשְׁבַּת בְּמוֹשֵׁב לְצִים. וְתֵן לְבִי נְשִׁיבָר וְנִדְכָה וּשְׁפַל רוּחַ לְפָנֶי כֹל בְּנֵי אָדָם. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם. וְשִׁמְרָה לְפִי מַחֲסוּם שְׁלֹא אֶחְטָא בְלִשׁוֹנִי וְלֹא אֲשִׁיב חוֹרְפֵי דָבָר. וְאַתָּה צוּרֵי הַיָּה מִגֵּן בְּעַדִּי שְׁלֹא תוּכַל שׁוּם בְּרִיָּה לְהַזִּיקֵנִי: וְיַחַד לְבָבִי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ: עַד אֲשֶׁר יִהְיוּ דַרְכֵי מִתְקַנִּים נֶגֶד פְּנֶיךָ. וְעֲזָרְנִי לְנִצּוֹר עֲדוּתֶיךָ בְּכָל לֵב. וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר. וְגַל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ. וּמִלֵּא כֹל מִשְׁאַלוֹתַי בְּמִדָּה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְדַרְךְ שֶׁקֶר הִסַּר מִמֶּנִּי וְהָעֶבֶר עֵינַי מִרְאוֹת שְׁוֹא. וְכוּף אֶת יָצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כֹּל יְמֵי חַיֵּי. וְהָיָה עִם לְבִי לְעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ. כִּי עִמָּךְ תּוֹצְאוֹת הַחַיִּים וּבִידְךָ רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי לְהַטּוֹת לְבָבִי לְרְצוֹנֶךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻסָּךְ מֵעֲלִינוּ וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְהִתְנַהֵג עִמִּי בְּמִדַּת חֶסֶד וּבְמִדַּת רַחֲמִים וְחוּסָה נָא עָלַי. וְזַכֵּנִי לְרְאוֹת בְּאוֹר הַחַיִּים וּלְלַמּוֹד וּלְלַמּוֹד וּלְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כֹּל חֻקֵי רְצוֹנֶךָ וּלְהַדְבִּיק עִם יִרְאֵי שְׁמֶךָ. וְתֵן לִי חַיִּים מְבָרְכִים וְטוֹבִים וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵי וְעֲשֵׂה כְּבִקְשָׁתִי וּמַחֲה וְהָעֶבֶר פְּשָׁעֵי מִנְּגִד עֵינֶיךָ: כְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר. וְחַנּוּנִי וְשִׁמְעַתְּפִלְתִּי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵר הַכֹּל אֶחָד יַחִיד וּמְיַחַד בְּפִי כָל. תּוֹלָה עוֹלָמוֹ בְּזָרוּעוֹ כְּאֶשְׁכּוֹל. חֶפֶץ וְיָכוֹל. שְׁתַּצִּיל וְלָדוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל מִשְׁכּוֹל. וְאַסְכְּרָה שְׁתַּלִּית בְּיוֹם זֶה תִּשְׁמָרוֹר מִמֶּנָּה תִּינּוֹקוֹת שֶׁל עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִפּוֹל בְּפִיָּהֶם. וְתִגְדַּלְם לְתוֹרָתֶךָ וְתִגַּן עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ. כְּדָכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחוֹן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

תורה (בראשית א)

(כ) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַבַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֹף עַל-
הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: (כא) וַיְבָרֵא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם
הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהָרְמֹשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַבַּיִם
לְמִינֵיהֶם וְאֶת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵיהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: (כב)
וַיְבָרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַבַּיִם בַּיְבֵימִים
וְהָעוֹף יִרֶב בְּאָרֶץ: (כג) וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם זָמִישִׁי: פ

נביאים (יחזקאל לד)

(כה) וּכְרַתִּי לָהֶם בְּרִית שָׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה-רָעָה מִן-הָאָרֶץ
וַיֵּשְׁבוּ בְּמִדְבָּר לְבִטּוֹן וַיִּשְׁעֲנוּ בַּיַּעֲרִים: (כו) וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת
גְּבֻעָתִי בְּרֹכָה וְהוֹרְדִתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גְּשָׁמִי בְּרֹכָה יִהְיוּ: (כז)
וְנָתַן עֵץ הַשִּׁדְדָה אֶת-פְּרִיּוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל-אֲדָמַתְּם
לְבִטּוֹן וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּשֹׁבְרִי אֶת-מִטּוֹת עֲלֵם וְהִצַּלְתִּים
מִיַּד הָעֶבְדִּים בָּהֶם: (כח) וְלֹא-יְהִיוּ עוֹד בּוֹ לְגוֹיִם וְזוֹמַת הָאָרֶץ
לֹא תֹאכְלֶם וַיֵּשְׁבוּ לְבִטּוֹן וְאִין מוֹזְרִיד: (כט) וְהִקְמַתִּי לָהֶם מִטַּעַ
לֶשֶׁם וְלֹא-יְהִיוּ עוֹד אֲסוּפֵי רֶעִב בְּאָרֶץ וְלֹא-יִשְׁאוּ עוֹד כְּלִמַּת
הַגּוֹיִם: (ל) וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲתָם וְהָמָּה עַמִּי בְּיַת
יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה: (לא) וְאֲתָן צִאֲנִי צִאֲן מִרְעִיתִי אֲדָם
אֲתָם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה:

כתובים (תהלים פא)

פא (א) לְבַנְצִיזוֹן | עַל-הַגְּלִיתִית לְאָסָף : (ב) הִרְנִינוּ לֵאלֹהִים עֲנֹנָנוּ
הִרְיֵעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : (ג) שִׁאוּ-אִמְרָה וּדְנֹנוּ-תָף כְּזֹר זְעִים עִם-
זָבַל : (ד) תִּקְעוּ בַזֹּרֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם זִמְנֹנוּ : (ה) כִּי זֶזְק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : (ו) עֲדוּת | בְּיַהֲוֹסֵף שָׁמוּ
בַּעֲאֲתוֹ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁפַת לֹא-יִדְעֵתִי אֲשַׁמַּע : (ז) הַסִּירוּתִי
מִסֶּבֶל שְׁכֻמוֹ כְּפִיו מִדָּוִד תַּעֲבֹרְנָה : (ח) בַּעֲרָה קָרָאת וְאִזְוֹלְצָךְ
אֲעֹנֶךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֲבִזְוֹנֶךָ עַל-מִי מְרִיבָה סָלָה : (ט) שְׁמַע עִמִּי
וְאֲעִידָה בְךָ יִשְׂרָאֵל אִם-תִּשְׁמַע-לִי : (י) לֹא-יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר
וְלֹא תִשְׁתַּזְוֶה לְאֵל זָכָר : (יא) אֲנֹכִי | יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הַבַּמַּעֲלָךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְוֹב-פִּיךָ וְאֲמַלְאֵהוּ : (יב) וְלֹא-שְׁמַע עִמִּי
לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא-אָבָה לִי : (יג) וְאֲשַׁלְוֶהוּ בְשִׁרְיוֹת לִבִּם
יִלְכוּ בְמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : (יד) לוֹ עִמִּי שְׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
יִהְלְכוּ : (טו) כְּבִמַּעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי : (טז)
מִשִּׁנְאֵי יְהוָה יִכְוָשׁוּ-לוֹ וְיִהְיֶה עֲתָם לְעוֹלָם : (יז) וְיִאֲכִילֵהוּ מִזֶּזְבֶּל
זֹטָה וּמִצֹּר דָּבֵשׁ וּמִצֹּר אֲשִׁבִיעֶךָ :

תורה (דברים לב)

(כז) לוֹלִי כַעַס אוֹיֵב אֲגֹר פֶּן-יִזְכְּרוּ צָרֵימֹו פֶּן-יֹאמְרוּ יָדֵינוּ רַמָּה
וְלֹא יִהְיֶה פָעַל כָּל-זֹאת : (כח) כִּי-גֹי אֲבָד עֲצוֹת הַבָּמָה וְאִין
בָּהֶם תִּבְוֹנָה : (כט) לוֹ זִכְמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת לְבִינֵנוּ לְאִזְוֹרֵיתָם : (ל)
אִיכָּה יִרְדֹף אֲזוּד אֶלְפֵי וּשְׁנַיִם יִגִּיסוּ רַבָּבָה אִם-לֹא כִי-צוּרִם
מִכָּרִם וְיִהְיֶה הַסְּגִירָם : (לא) כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרִם וְאִנִּינֵנוּ
פְּלִיכִים : (לב) כִּי-מִגֶּפֶן סָדֵם גִּפְנָם וּבְמִשְׁדָּמוֹת עֲמֹרָה עֲנִיבֹמוּ
עֲנִיבֵי-רוּשׁ אֲשַׁכֵּלֵת מִרְרַת לָמוּ : (לג) זֹמַת תִּנְנִים יִיגֵם וְרֹאשׁ
פְּתַנִּים אֲכֹר : (לד) הֵלֵא-הוּא כְּמִס עֲמֹדֵי זֹתָם בְּאוֹצְרֹתַי : (לה)

לִי זָכָה וְשָׁלוֹם לְעֵת תְּמוּטָה רַגְלֵם כִּי קָרוֹב יוֹם אִידֹם וְזוֹשׁ
עֲתֵרֶת
כְּמוֹ:

משנה (מס' תמיד פ"ה)

(א) אָמַר לָהֶם הַמַּמְנֶה בְּרָכוּ בְּרָכָה אַחַת וְהֵם בְּרָכוּ. קָרְאוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.
שָׁמַע. וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ. וַיֹּאמֶר. בְּרָכוּ אֶת הָעֵם שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת. אָמַת וַיִּצִיב.
וְעָבֹדָה. וּבְרָכַת כְּהֻנִּים. וּבִשְׁבֹת מוֹסִיפִין בְּרָכָה אַחַת לַמְּשֻׁמֵר הַיּוֹצֵא: (ב)
אָמַר לָהֶם חֲדָשִׁים לְקַטְרֵת בּוֹאוּ וְהִפִּיסוּ. הִפִּיסוּ זָכָה מִי שֶׁזָּכָה. אָמַר לָהֶם
חֲדָשִׁים עִם יְשָׁנִים בּוֹאוּ וְהִפִּיסוּ מִי מַעֲלָה אֲבָרִים מִן הַכֶּבֶשׂ לַמִּזְבֵּחַ. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר הַמַּעֲלָה אֲבָרִים לְכַבֵּשׂ הוּא מַעֲלָה אוֹתָם עַל גְּבִי
הַמִּזְבֵּחַ: (ג) מִסְרֹוֹם לְחַזְנִים הָיוּ מִפְּשִׁיטִים אוֹתָם אֶת בְּגָדֵיהֶם וְלֹא הָיוּ
מְנִיחִים עֲלֵיהֶם אֶלָּא מְכַנְסִים בְּלִבָּד. וְחִלּוֹנוֹת הָיוּ שָׁם וְכַתוּב עֲלֵיהֶם
תִּשְׁמִיטֵי הַכֶּלִים: (ד) מִי שֶׁזָּכָה בְּקַטְרֵת הָיָה נוֹטֵל אֶת הַכֶּף וְהַכֶּף דּוֹמָה
לְתַרְקַב גָּדוֹל שֶׁל זָהָב מִחֲזִיק שְׁלֹשָׁה קַבִּין וְהַבִּזָּד הָיָה בְּתוֹכּוֹ מֵלֵא וְגָדוֹשׁ
קַטְרֵת וְכִסּוּי הָיָה לוֹ וְכַמִּין מְטוֹטְלֵת הִיְתָה עָלָיו מְלַמְעָלָה: (ה) מִי שֶׁזָּכָה
בְּמַחְתָּה נָטַל מַחְתַּת הַכֶּסֶף וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפָנָה אֶת הַגְּחָלִים הִילֵךְ
וְהִילֵךְ וְחָתְתָה. יָרַד וְעָרַן לְתוֹךְ כָּלִי שֶׁל זָהָב. נִתְפָּזַר מִמֶּנּוּ כָּקֵב גְּחָלִים וְהָיָה
מְכַבֵּד לְאֵמָה וּבִשְׁבֹת הָיָה כּוֹפֵה עֲלֵיהֶן פֶּסֶקֶתָר. וּפֶסֶקֶתָר הִיְתָה כָּלִי גָדוֹל
מִחֲזִקֵת לְתוֹךְ. וּשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרוֹת הָיוּ בָּהּ. אַחַת שֶׁהוּא מוֹשֵׁף בָּהּ וַיּוֹרֵד וְאַחַת
שֶׁהוּא אוֹחֵז בָּהּ מְלַמְעֵלָן בְּשִׁבִיל שֶׁלֹּא תִתְגַּלְגַּל. וּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים הִיְתָה
מְשֻׁמֶשֶׁת. כּוֹפִין אוֹתָהּ עַל גְּבִי גְחָלִים. וְעַל הַשָּׂרֵץ בִּשְׁבֹת. וּמוֹרִידִין בָּהּ אֶת
הַדָּשָׁן מֵעַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ: (ו) הִגִּיעוּ בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ נָטַל אֶחָד אֶת
הַמַּגְרָפָה וְזָרְקָה בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ. אִין אָדָם שׁוֹמֵעַ קוֹל חֲבֵרוֹ בִּירוֹשָׁלַיִם
מִקוֹל הַמַּגְרָפָה. וּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים הִיְתָה מְשֻׁמֶשֶׁת. כֹּהֵן שֶׁהָיָה שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ
יּוֹדֵעַ שְׂאֲחָיו הַכְּהֻנִּים נִכְנָסִין לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְהוּא רָץ וּבָא. וְכֹהֵן לֹוִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ
אֶת קוֹלָהּ יּוֹדֵעַ שְׂאֲחָיו הַלְוִיִּם נִכְנָסִים לְדַבֵּר בְּשִׁיר וְהוּא רָץ וּבָא. וְרֹאשׁ
הַמַּעֲמָד הָיָה מַעֲמִיד אֶת הַטְּמָאִים בְּשַׁעַר הַמִּזְרָח:

זרעים. משנה (פאה פ"ח)

כָּל מִי שֶׁאִינוֹ לֹא חֲגַר (וְלֹא אֶלֶם) וְלֹא סוּמָא וְלֹא פֶסֶח וְהוּא עוֹשֶׂה עֲצָמוֹ
כְּאֶחָד מֵהֶם אִינוֹ מֵת מִן הַזְּקֵנָה עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּאֶחָד מֵהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר וְדָרַשׁ רָעָה
תְּבוֹאֲנוּ (צִדְקָה צִדְקָה תִרְדָּף): וְכָל דִּין שֶׁלּוֹקֵחַ שֶׁחָד וּמִטָּה אֶת הַדִּין אִינוֹ מֵת מִן
הַזְּקֵנָה עַד שֶׁעִינָיו כֹּהוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר וְשֶׁחָד לֹא תִקַּח כִּי הַשְּׁחָד יַעֲוֹר פְּקֻחִים
וַיִּסְלֹף דְּבָרֵי צִדִּיקִים:

גמרא (ברכות דף ל"ב)

תנו רבנן מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך ובא הגמון אחד ונתן לו שלום. ולא החזיר לו שלום. המתין לו עד שסיים תפלתו. לאחר שסיים תפלתו אמר לו ריקא והלא כתוב בתורתכם רק השמר לה ושומר נפשו מאד. וכתוב ונשמרתם מאד לנפשתיכם. כשנתתי לה שלום למה לא החזרת לי שלום. אם הייתי חונתך ראשך בסיף מי היה תובע את דמך מידי. אמר לו המתן לי עד שאפיקס בדברים. אמר לו. אלו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חברך ונתן לה שלום היית מחזיר לו שלום. אמר לו לאו. ואם היית מחזיר לו מה היו עושין לה. אמר לו היו חותכין את ראשי בסיף. אמר לו והלא דברים קל וחמר ומה אתה שהיית עומד לפני מלך בשר ודם שהיום פאן ומחר בקבר. כך. אני שהייתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים על אחת כמה וכמה. מיד נתפס אותו הגמון. ונפטר אותו חסיד מפניו והלך לביתו לשלום:

מועד. משנה (שקלים פרק ג')

אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל המסומר ולא בתפלה ולא בקמיע. שמא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני. או שמא יעשר ויאמרו מתרומת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שצריך לצאת ידי המקום. שנאמר והייתם נקים מיהוה ומישראל. ואומר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

גמרא (שבת דף ל"ב)

תנו רבנן מי שחלה ונטה למוות אומרים לו התודה. שכן דרך כל המומתין מתודין. אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוט. חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנוהו בקלר. עלה למטה ונפל למשכב יהי דומה בעיניו כמי שהעלוהו לגרדום לדון. שכל העולה לגרדום לדון אם יש לו פרקליטין גדולים נצול ואם לאו אינו נצול. ואלו הן פרקליטין של אדם תשובה ומעשים טובים. ואפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדין עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות נצול. שנאמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה לנהיג לאדם ישרו: ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר: רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות נצול. שנאמר מלאך מליץ אחד מני אלה:

נשים. משנה (סוטה פרק ח')

אל ירד לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם הוא הולך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: אל ירד לבבכם מפניצחלת סוסים וצחצוח חרבות. אל תיראו מפני הגפת התריסין ושפעת הקלגסים. ואל תחפזו מפני קול הקרנות. ואל תערצו מפני קול הצנחה. כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם. הם באים בנצחוננו של בשר ודם ואתם באים בנצחוננו של מקום. פלשתיים באו בנצחוננו של גלית מה היה סופו לסוף נפל בחרב והם נפלו עמו. בני עמון באו בנצחוננו של שובד ומה היה סופו לסוף נפל בחרב והם נפלו עמו. ואתם אי אתם כן. כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם. זה מחנה הארון:

גמרא (סוטה מ"ד)

תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר ארש. למדה תורה דרד ארץ שיבנה אדם בית ויטע כרם ואחר כך ישא אשה. ואף שלמה אמר בחכמתו הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך. הכן בחוץ מלאכתך זה בית. ועתדה בשדה לך זה כרם. אחר ובנית ביתך זו אשה: דבר אחר הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא. ועתדה בשדה לך זו משנה. אחר ובנית ביתך זה תלמוד: דבר אחר הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה. ועתדה בשדה לך זה תלמוד. אחר ובנית ביתך אלו מעשים טובים: רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר. הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה ותלמוד. ועתדה בשדה לך אלו מעשים טובים. אחר ובנית ביתך דרוש וקבל שחר:

נזיקין. משנה (אבות פרק שני)

רבי טרפון אומר היום קצר. והמלאכה מרבה. והפועלים עצלים. והשכר הרבה. ובעל הבית דוחק: הוא היה אומר. לא עליך המלאכה לגמור: ולא אתה בן חורין להבטל ממנה. אם למדת תורה הרבה נותנין לך שכר הרבה. ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך. ודע שמתן שכרו של צדיקים לעתיד לבא:

גמרא (סנהדרין דף צ"ב)

תָּנָא דְּבִי אֲלִיָּהוּ. צְדִיקִים שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹתוֹן אֵינְן חוֹזְרִין
לְעַפְרָן. שְׁנֵאמַר וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמַר לוֹ כָּל
הַפְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. מָה קְדוֹשׁ לְעוֹלָם קָיָם. אָף הֵם לְעוֹלָם קָיָמִים:
וְאִם תֵּאמַר אוֹתָן אֲלֹף שָׁנִים שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ בְּהֵן אֶת
עוֹלָמוֹ שְׁנֵאמַר וְנִשְׁגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא. צְדִיקִים מָה הֵם עוֹשִׂים.
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה לָּהֶם כְּנַפְיִם כְּנִשְׁרִים וְשִׁטִּים עַל פְּנֵי הַמַּיִם. שְׁנֵאמַר
עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֲרָץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים. וְשָׂמָא תֵּאמַר יֵשׁ לָהֶם
צַעַר. תִּלְמוּד לומר וְקוֹי יְהוָה יַחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר כְּנִשְׁרִים יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ
יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ:

קדשים. משנה (ערכין פרק שלישי)

בְּאוֹנִס וּמִפְתָּה לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. כִּיצַד. אֶחָד שְׁאֵנִס וּפְתָה אֶת הַגְּדוּלָּה
שְׁבַכְהֵנָה וְאֶת הַקְּטָנָה שְׁבִישְׂרָאֵל. נוֹתֵן חֲמִשִּׁים סִלְעִים. וְהַבֶּשֶׁת וְהַפָּגִם
הַכֹּל לְפִי הַמְּבִישׁ וְהַמְּתַבֵּישׁ: וּבְמוֹצֵיא שֵׁם רַע לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. כִּיצַד. אֶחָד
שְׁהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל הַגְּדוּלָּה שְׁבַכְהֵנָה וְעַל הַקְּטָנָה שְׁבִישְׂרָאֵל. נוֹתֵן מֵאָה
סִלְעִים. נִמְצָא הָאוֹמֵר בְּפִיו חֲמוֹר מִן הָעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה. שְׁכֵן מְצִינּוֹ שְׁלֹא
נִחְתָּם גְּזֵר דִּין עַל אֲבוֹתֵינוּ בְּמַדְבָּר אֲלָא עַל לְשׁוֹן הָרַע. שְׁנֵאמַר וַיִּנְסוּ אֹתִי
זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:

גמרא (ערכין דף ט"ז)

תָּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עַל מָה הַקְּטָרֶת מְכַפֶּרֶת. עַל לְשׁוֹן הָרַע. אָמַר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יָבֵא דָבָר שְׁבַחֲשָׂאֵי וַיְכַפֵּר עַל מַעֲשֶׂה שְׁבַחֲשָׂאֵי:

טהרות. משנה (ידיים פרק ראשון)

מִי רְבִיעִית נוֹטְלִין לְיָדַיִם לְאַחַד. וְאָף לְשָׁנִים. מִחְצֵי לוג לְשִׁלְשָׁה אוֹ
לְאַרְבָּעָה. מִלּוּג לְחֲמִשָּׁה וְלַעֲשָׂרָה וּלְמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר וּבִלְבָד שְׁלֹא
יִפְחוֹת לְאַחֲרוֹן שְׁבָהֶם מִרְבִּיעִית. מוֹסִיפִין עַל הַשָּׁנִים וְאִין מוֹסִיפִין עַל
הָרֵאשׁוֹנִים:

גמרא (נדה דף ס"א)

תנו רבנן בגד שאבד בו פלאים הרי זה לא ממכרנו לנכרי. ולא יעשה ממנו מרדעת לחמור. אבל עושה ממנו תכריכין למת. דכתיב במתים חפשי כיון שאדם מת נעשה חפשי מן המצות:

ואח"כ אומרים עשרת הדברות ופרשת העקידה וכו' כמ"ש ביום ראשון עד הבקשה:

בקשה ליום חמישי

וכשאינן אומרים תחנון אין לאומרה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתתנהג עמי במדת החסד ובמדת הרחמים כל ימי חלדי. ותנוח לי ממגורי. ואל תאסוף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי. וגם עד זקנה ושיבה אל תעזבני. ותתן חלקי עם יראיך ויודעי שמך ובין רצוייך העושים רצונך בלבב שלם ועמהם יהא חלקי וגורלי וכוסי כי אתה תומיך גורלי: אנא יהוה אלהי ואלהי אבותי אל תפן לרשעי ולחטאתי ולעונותי ולפשעי שחטאתי ושעויותי ושפשעתי לפניך ולמעשים הרעים שעשיתני. עשה אתה עמי צדקה למען שמך ולמען בריתך עם אברהם יצחק וישראל עבדיך. ולמען משה ואהרן דוד ושלמה ואלהינו. ולמען פסא כבודך. ולמען שכנתך. ורחם עלי כי רחום אתה ומבלעדך אין לי מי שירחמני ויראה בעניי. כי אתה יהוה אלהי: יהוה שמעתי שמעך יראתי. זחלתי ונבהלתי ואירא מחוות דעי אותך כי מאתך הצדק והאמונה. ומפיך הדעת והתבונה. יהוה שמעך תפילתי ושועתי אליך תבוא. והאזינה אל תחנוני באמונתך ענני ושמע תפילתי. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מכין תבל בכל ברכו ומקיים עולם בתורתו. בורא בריות חיים בתחתונים ביום זה להראות תפארת גדלתו. ונתת בהם כח לפרות ולרבות ולהפליא לעשות איש איש על עבודתו. אנא יהוה אלהי ברחמיך הרבים רחם על מעשה ידיך לבל תפיל אשה מפרי בטנה מעמך ישראל ואל יחסר המזג למניקותיהו והכו ידיהו כשתי מעינות להשפיע חלב לולדותיהו למען יגדלו לעבודתך כדכתיב מפי עוללים וינקים יסדת עז. ונזפה כלנו לראות בנחמת ציון כדכתיב למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודך. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

תורה (בראשית א)

(נד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ גֶּפֶשׁ זֹמֶה לְמִינֵהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְזִוְיָתוֹ-אָרֶץ לְמִינֵהּ וַיְהִי-כֵן: (נה) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-זִוְיֹת הָאָרֶץ לְמִינֵהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: (נו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גַּעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמִנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ וַיְרַדּוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעֹוף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ: (נז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמִנוּ בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ וְזָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: (נח) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתֶּה וּרְדוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם וּבְעֹוף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-זִוְיָת הָרֹמֶשֶׂת עַל-הָאָרֶץ: (נט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב וְזָרַע זָרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְרִי-עֵץ זָרַע זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: (ס) וְלִכְל-זִוְיֹת הָאָרֶץ וְלִכְל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְל אֲרֻמֵּשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ גֶפֶשׁ זֹמֶה אֶת-כָּל-יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן: (סא) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר

הַשְּׁשִׁי:

יוֹם

וַיְהִי-בֹקֶר

פ

נביאים (ישעיה מה)

(יא) כֹּה-אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּצְרוּ הָאֲתִמּוֹת שְׂאֲלוֹנֵי עַל-בְּנֵי וְעַל-פְּעַל יְדֵי תַצְוֹנֵי: (יב) אֲנֹכִי עֲשִׂיתִי אָרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָּרָאתִי אֲנִי יְדִלִי גָטוֹ שְׁמַיִם וְכָל-עֲבָאִם עֲוִיתִי: (יג) אֲנֹכִי הַעִירַתְתֶּהוּ בְּצַדִּיק וְכָל-דַּרְכָּיו אֲיִשָּׁר הוּא-יִבְנֶה עִירִלִי וְגָלוּתִי

יִשְׁלֹז לֹא בְּמוֹזִיר וְלֹא בְּשִׁזּוֹד אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת: (יז) כֹּה אָמַר יְהוָה יִגְיַע מִצְרַיִם וְסוֹזַר-כּוֹשׁ וְסִבְאִים אֲנֹשֵׁי מִדְּהַ עֲלִיךָ יַעֲבְרוּ וְכָף יִהְיוּ אֲזוּרֶיךָ יִלְכוּ בְּזִקִּים יַעֲבְרוּ וְאֶלֶיךָ יִשְׁתַּזְוּוּ אֶלֶיךָ יִתְפַּלְלוּ אַךְ בָּךְ אֵל וְאִין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים: (טו) אֲכֹן אֲתָהּ אֵל מִסֵּתֶתֶר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ: (טז) בּוֹשׁוּ וְגַם-נִכְלְמוּ כָלֶם יִזְוְדוּ הִלְכוּ בְּכִלְמוֹת זֹרְשֵׁי צִירִים: (יז) יִשְׂרָאֵל נֹשֵׁעַ בִּיהוָה תִּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא-תִבְשׁוּ וְלֹא-תִכְלְמוּ עַד-עוֹלָמֵי עַד:

כתובים (תהלים צג)

צג (א) יְהוָה מֶלֶךְ גִּאֲוֹת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֹר אֶף-תִּכּוֹן תִּבְל בָּל-תִּמּוֹט: (ב) נִכּוֹן כִּסֵּאךָ מֵאֵז מַעֲוֹלָם אֲתָה: (ג) נִשְׂאוּ נְהַרֹת וְיִהוָה נִשְׂאוּ נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹת דְּכִים: (ד) מִקְלֹת בַּיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר בַּמָּרוֹם יְהוָה: (ה) עֲדִתֶיךָ אֲנִי מְאֹד לְבֵיתְךָ גִּאֲוֹת-קִדְשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים:

תורה (דברים לב)

(לו) כִּי-יִדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל-עֲבֹדָיו יִתְנַזֵּם כִּי יִרְאֶה כִּי-אֵלֹת יָד וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעָזוֹב: (לז) וְאָמַר אֲנִי אֱלֹהֵימוֹ עוֹר זֹסִיו בּוֹ: (לח) אֲשֶׁר זֹכֵב זְבוּזִימוֹ יֹאכְלוּ יִשְׁתַּנוּ יִין נְסִיכָם יִקּוּמוּ וַיַּעֲזְרֶכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: (לט) רְאוּ אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדֵי אֲנִי אֲמִית וְאֲזוּיָהּ מוֹזַעֲתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִיָּדִי מַצִּיל: (מ) כִּי-אֲשָׂא אֵל-שָׁמַיִם יָדִי וְאֲמַרְתִּי זִנִּי אֲנִכִּי לְעַלְמָם: (מא) אִם-שְׁנוֹתַי בִּרְקַז זֹרְבֵי וְתִאֲזוּזוּ בְּמִשְׁפֹּט יָדִי אֲשִׁיב נָקָם לְצָרֵי וְלִמְשַׁנְאֵי אֲשַׁלֵּם: (מב) אֲשַׁכִּיר זֹצִיל מַדָּם וְזוֹרְבֵי תֹאכַל בְּשֶׁר מַדָּם זֹכֵל וְשִׁבְיָה מִרְאֵשׁ פִּרְעוֹת אֹיִב: (מג) הִרְגִּינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ כִּי

דם-עֲבָדָיו יְהוֹם וְנָקָם יִשְׁיב לְצָרָיו וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ : פ

משנה (מס' תמיד פ"ו)

(א) החלו עולין במעלות האולם. מי שזכו בדשון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימין לפניהם. מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס ונטל את הטני והשתחוה ויצא. מי שזכה בדשון המנורה נכנס ומצא שני גרות מזרחיים דולקים. מדשן את המזרחי ומניח את המערבי דולק. שממנו היה מדליק את המנורה בין הערבים. מצאו שפכה מדשנו ומדליקו ממזבח העולה. נטל את הכוז ממעלה שניה והשתחוה ויצא: (ב) מי שזכה במחטה צבר את הגחלים על גבי המזבח ורדדו בשולי המחטה והשתחוה ויצא: (ג) מי שזכה בקטרת היה נוטל את הבזך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו. נתפזר ממנו לתוכו נותנו לו בחפניו. ומלמדין אותו הוי זהיר שלא תתחיל מלפניו שלא תפנה. התחיל מרדד ויוצא. לא היה המקטיר מקטיר עד שהממונה אומר לו הקטר. אם היה כהן גדול. הממונה אומר לו אשי כהן גדול הקטר. פרשו העם והקטיר והשתחוה ויצא:

זרעים. משנה (מעשר שני פ"ה)

השקיפה ממעון קדשך מן השמים. עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו מה שהבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל בבנים ובנות. ואת האדמה אשר נתת לנו בטל ומטר ובולדות בהמה. כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש. כדי שתתן טעם טוב בפרות:

גמרא (ברכות דף נ"ח)

בן זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה בהר הבית אמר ברוך חכם הרזים וברוך שברא כל אלו לשמשני: הוא היה אומר כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פת לאכול. חרש וזרע וקצר ועמר ודש וזרה וברר וטחן ורקד ולש ואחר כך אכל. ואני משפים ומוצא כל אלו מתקנים לפני. וכמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא בגד ללבוש. גזז ולבן ונפץ וטוה וארג וצבע ותפר ואחר כך לבש. ואני משפים ומוצא כל אלו מתקנים לפני:

מועד. משנה (תענית פ"ב)

לא נאמר באנשי נינוה וירא האלהים את שקם ואת תעניתם אלא וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרךם הרעה. ובקבלה הוא אומר וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם:

גמרא (שבת דף קיח)

ואמר רבי יוסי מימי לא עברתי על דברי חברי. יודע אני בעצמי שאיני כהן ואם אומרים לי חברי עלי לדוכן הייתי עולה: ואמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי:

משנה. נשים (נדרים פ"ג)

רבי שמעון אומר גדולה מילה שהיא שקולה כנגד כל התורה. שנאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה:

גמרא (שם דף ל"ב)

תניא רבי אומר גדולה מילה שאין לה מי שנתעסק במצות כאברהם אבינו ולא נקרא תמים אלא על שם המילה. שנאמר התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך: דבר אחר גדולה מילה ששקולה כנגד כל המצות שבתורה. שנאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: דבר אחר גדולה מילה שאלמלא מילה לא נתקיימו שמים וארץ. שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי:

משנה. נזיקין (סנהדרין דף ל"ז)

לפיכך נברא אדם יחידי בעולם ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו אבד עולם מלא. וכל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו קיים עולם מלא. ומפני שלום הבריות שלא יאמר אדם לחברו אבא גדול מאביך. ושלא יהיו המינים אומרים הרבה רשיות בשמים. ולהגיד גדלתו של הקדוש ברוך הוא. שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וככלם דומים זה לזה. ואלו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך

הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהם דומה לחברו:

גמרא (סנהדרין דף ל"ח)

תנו רבנן אדם נברא בערב שבת ומפני מה. שלא יהיו המינים אומרים שתף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. דבר אחר שאם תזווח דעתו עליו אומרים לו יתוש קדמך במעשה בראשית. דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד. דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד:

משנה. קדשים (מדות פ"ה)

לשפת הגזית שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת. ודנה את הכהנה. וכהן שנמצא בו פסול לזבש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא והולך לו. ושלא נמצא בו פסול לזבש לבנים ומתעטף לבנים נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים. ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן הכהן. וכך היו אומרים ברוך המקום ברוך הוא שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן וברוך הוא שבחר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני יהוה בבית קדשי

גמרא (מנחות דף מ"ד)

תניא אמר רבי נתן אין לך מצוה קלה שכתובה בתורה שאין מתן שכרה בעולם הזה ולעולם הבא אבל איני יודע כמה. צא ולמד ממצות ציצת: מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצת. שמע שיש זונה בכרפי היס שנוטלת ארבע מאות זהובים בשכרה. שגר לה ארבע מאות זהובים וקבעה לו זמן. כשהגיע זמנו בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה אותו אדם ששגר לך ארבע מאות זהובים בא וישב על הפתח. אמרה לה יכנס. נכנס. הציעה לו שבע מטות שש של כסף ועליונה של זהב ובין כל אחת ואחת סלם של כסף ועליונה של זהב. עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערמה. ואף הוא עלה לישב ערום כנגדה. באו ארבע ציציותיו וטפחו לו על פניו. נשמט וישב לו על גבי קרקע ואף היא נשמטה וישבה על גבי קרקע. אמרה לו גפה של רומי שאיני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראית בי. אמר לה העבודה שלא ראיתי אשה זפה כמותך. אלא מצוה אחת צונו אלהינו וציצת שמה וכתוב בה אני יהוה אלהיכם שתי פעמים. אני הוא שעתיד לפרע ואני הוא שעתיד לשלם שכר. ועכשו נדמו עלי כארבעה עדים. אמרה לו איני מניחתך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם

עִירָד וּמַה שֵׁם רַבָּד וּמַה שֵׁם מְדַרְשָׁד שְׁאַתָּה לּוּמַד בּוּ תוֹרָה. כָּתַב וְנָתַן
בְּיָדָה. עֲמָדָה וְחֻלְקָה כָּל נִכְסֵיהָ שְׁלִישׁ לְמַלְכוּת וּשְׁלִישׁ לְעַנְיִים וּשְׁלִישׁ נְטֻלָּה
בְּיָדָה חוּץ מְאוּתָן מְצַעוֹת וּבְאֵת לְבֵית מְדַרְשׁוֹ שֶׁל רַבִּי חֵיָא. אָמַרָה לּוּ רַבִּי
צִוָּה עָלַי וַיַּעֲשׂוּנִי גִיּוֹרֵת. אָמַר לָהּ בְּתִי שְׂמָא עֵינֵיךָ נִתְּתָ בְּאֶחָד מִן
הַתְּלַמִּידִים. הוֹצִיאָה כְּתַב מִיָּדָה וְנִתְּנָה לּוּ. אָמַר לָהּ לְכִי זְכִי בְּמַקְחָד. אוּתָן
מְצַעוֹת שֶׁהֲצִיעָה לּוּ בְּאֶסוּר הֲצִיעָה לּוּ בְּהֵתֵר. זֶה מִתָּן שְׁכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּלְעוֹלָם הַבָּא אֵינִי יוֹדֵעַ כַּמָּה:

טהרות. משנה (יזים פ"א)

הַמֵּיִם שֶׁנִּפְסְלוּ מִשְׁתֵּית הַבְּהֵמָה. בְּכֻלֵּים פְּסוּלִין וּבְקַרְקָעוֹת כְּשָׂרִים. נִפְל
לְתוֹכָן דִּיּוֹ קוּמוּס וְקִנְקִנְתוּם וְנִשְׁתַּנּוּ מְרֵאִיהוֹן פְּסוּלִים. עֲשֵׂה בְּהוֹן מְלֹאכָה
אוֹ שְׁשָׂרָה בְּהוֹן פְּתוֹ פְּסוּלִים. שְׂמַעוֹן הַתִּימָנִי אוֹמֵר אֶפִּילוֹ נִתְּכָוִן לְשָׂרוֹת
בְּזֶה וְנִפְל לְשָׁנִי כְּשָׂרִים:

גמרא (נדה דף ל"א)

דָּרַשׁ רַבִּי חֲנִינָא בְּרַ פָּפָא מֵאִי דְכָתִיב עֲשֵׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. בּוֹא וּרְאֵה שְׁלֹא כְּמִדַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִדַּת בְּשָׂר וְדָם. מִדַּת
בְּשָׂר וְדָם נוֹתֵן חֲפָצָיו בְּחֻמַּת צְרוּרָה וּפִיָּה לְמַעַלָּה סִפְק מִשְׁתַּמֵּר סִפְק אֵינּוּ
מִשְׁתַּמֵּר. וְאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֶבֶר בְּמַעֲי אֲשֶׁה פְּתוּחָה וּפִיָּה
לְמַטָּה וּמִשְׁתַּמֵּר. דָּבָר אַחֵר אָדָם נוֹתֵן חֲפָצָיו בְּכַף מֵאֲזָנִים כָּל זְמַן שֶׁמְכַבֵּיד
יֹרֵד לְמַטָּה. וְאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל זְמַן שֶׁמְכַבֵּיד הַנֹּלָד עוֹלָה לְמַעַלָּה:

ואח"כ אומרים עשרת הדברות ופרשת העקידה וכו' כמ"ש ביום ראשון עד הבקשה:

בקשה ליום ששי

וכשאינן אומרים תחנון אין לאמרה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא תוֹרָתְךָ אֲמַנּוּתִי וְתִתֵּן
לִי יָלֵב טוֹב וְחֻלְקָה טוֹב וְחֵבֶר טוֹב וְנִפְשׁ שְׁפָלָה וְרוּחַ נְמוּכָה. וְאֵל יִתְחַלֵּל שְׂמֶךָ
בִּי. וְאֵל תַּעֲשֵׂנִי שִׂיחָה בְּפִי הַבְּרִיּוֹת. וְאֵל תְּהִי אַחֲרִיתִי לְהַכְרִית וְתִקְוֹתִי
לְמַפְח נִפְשׁ. וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לְיָדִי מִתְּנַת בְּשָׂר וְדָם שֶׁמִּתְּנַתָּם מְעוּטָה וְחֶרְפָּתָם
מְרַבָּה אֶלָּא לְיָדֶךָ הַמְּלֹאָה וְהַרְחֵבָה וְהַפְּתוּחָה וְהַקְּדוּשָׁה. וְתֵן חֻלְקִי
בְּתוֹרָתְךָ עִם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי שְׁלָם. וּבִנְהָ בֵּיתְךָ עִירָד וְהִיכָלְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. מַהֲרָה עֲנֵנִי וּפְדֵנִי מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת. וְהוֹשִׁיעֵנוּ

בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מְכַל צָרָה וְצוּקָה. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרָאֲתָנוּ לְכַבוֹדְךָ. כִּן
בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תִּתְקַנְּנוּ לְעִבּוּדְךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִיַחַד
לְבַבְנוּ לְעַבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֵם וְהַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְתִמְלֵא כֹנֶנֶת
מַחֲשַׁבְתְּךָ בְּנוֹ לְטוֹבָה בְּבְרָאָתְךָ בְּיוֹם זֶה בְּעוֹלָמְךָ שִׁיְצַרְתָּ אָדָם יִשָּׂר לְעִמּוּד
לְפָנֶיךָ לְשִׁרְתְּךָ וּלְבָרְךָ בְּשִׁמְךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּשְׁרְנוּ
לְפָנֶיךָ וְתִקְרַב שְׁנַת גְּאֻלְתָּנוּ וְתִבְנֶה עִירָךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וּבֵית קִדְשֵׁנוּ
וְתִפְאַרְתָּנוּ תִקּוּמָם. וְתִשָּׁרָה שְׁכִינְתְּךָ בְּיָנֵינוּ. וְתִחֲזִיר מַלְכוּתְךָ לְקַדְמוֹתָיו.
וְנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאוֹר בָּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בָאוֹר פְּנִיךָ חַיִּים
לָנוּ. וְתִבְשְׂרְנוּ כִּי רְצִיתָנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה :

מעמד ליום השבת

תורה (בראשית ב)

ב (א) וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאָם: (ב) וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְשַׁבֵּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: (ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדְּשֵׁהוּ אֵתוֹ כִּי בּוֹ שַׁבַּת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת: פ

שמות לא (יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יג) וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת-שַׁבְּתַתִּי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בְּיָמֵי
וּבְיָמֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: (יד)
וַיְשַׁמְרֵתֶם אֶת-הַשַּׁבָּת כִּי קָדֵשׁ הוּא לָכֶם מִזִּכְרוֹתֵי מוֹת יוֹבֹת
כִּי כָל-הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלַאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקִּרְבֵּי

עֲמִיָּה: (טו) שְׁנֵשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שָׁבַת
שֶׁבֶתוֹן קָדֵשׁ לַיהוָה כָּל-הָעֹשֶׂה מְלֹאכָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיט מוֹת
יוֹמָת: (טז) וְשָׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׁבִיט לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשְּׁבִיט
לְדַרְתֵּם בְּרִית עִוְלָם: (יז) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעִלְמָם
כִּי-שְׁנֵשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ: ח

שמות לה לה (א) וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת-כָּל-עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּם: (ב) שְׁנֵשֶׁת
יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִהְיֶה לְכֶם קָדֵשׁ שְׁבִיט
שֶׁבֶתוֹן לַיהוָה כָּל-הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלֹאכָה יוֹמָת: (ג) לֹא-תַבְעִירוּ
אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט: פ

במדבר כח (ט) וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי-כִבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סָלַת מִנֹּזֶה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: (י) עֲלַת שְׁבִיט
בְּשֶׁבֶתוֹ עַל-עֲלַת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: פ

ויקרא כד (ה) וְלִקְחוּתָּ סָלַת וְאֶפֶיֶת אֹתָהּ שְׁתֵּימִם עֲשֶׂהָ זֹלָת שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַזֹּלָה הָאֲזוּת: (ו) וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּימִם בְּמַעְרְכֹת
שֵׁשׁ הַמַּעְרְכֹת עַל הַשְּׁלֹזֶן הַטָּהָר לִפְנֵי יְהוָה: (ז) וְנָתַתָּ עַל-
הַמַּעְרְכֹת לְבָנָה זָכָה וְהִיתָה לְלוּזִים לְאֹפְרָה אֲשֶׁה לַיהוָה: (ח)
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט יַעֲרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל בְּרִית עִוְלָם: (ט) וְהִיתָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּהוּ בַּמִּקְוֹם
קָדֵשׁ כִּי קָדֵשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְהוָה זֶק־עִוְלָם: ח

נביאים (ישעיה נו)

נו (א) כֹּה אָמַר יְהוָה שָׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי-קָרוֹבָה
יִשְׁוּעָתִי לָבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגָּלוֹת: (ב) אֲשֶׁרִי אֲנֹשֶׁעַ יַעֲשֶׂה-וְאֵת

וּבֶן-אָדָם יִזְוֶיךָ בְּהֵ שְׁמֵר עֲשֵׁת מוּזְכָּלוֹ וְשִׁמְר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת כָּל-רָע: (ג) וְאֵל-יֹאמֵר בֶּן-הַזְּכָר הַנְּלוֹה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדֵל יַבְדִּילָנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל-יֹאמֵר הַסְּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יִבֶּשׁ: (ד) כִּי-כֹה אֶמַר יְהוָה לְסַרְיִסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-עֲשֵׁתוֹתַי וּבִזְרוּ בְּאֲשֶׁר זִנְפַּצְתִּי וּמִזְוִיָּקִים בְּבִרְיָתִי: (ה) וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְזוּמַתִּי יָד וְעֵם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת יָעֵם עוֹלָם אֲתֵן-לָו אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת: (ו) וּבְנֵי הַזְּכָר הַנְּלוֹים עַל-יְהוָה לְשִׁרְתוֹ וּלְאֲהַבָּה אֶת-יָעֵם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כָּל-שְׁמֵר עֲשֵׁת מוּזְכָּלוֹ וּמִזְוִיָּקִים בְּבִרְיָתִי: (ז) וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הָר קָדְשִׁי וְשִׁמְזוֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלְתֵיהֶם וּזְבוּזֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל-מוֹבְזוּי כִּי בֵיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַבְדִּים: (ח) נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה מִקְבֵּץ גְּדוּזֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֵּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו:

ישעיה נח (ט) אִז תִּקְרָא וַיְהוָה יַעֲנֶה תְשׁוּעָה וַיֹּאמֵר הַגִּנִּי אִם-תִּסְיֵר מִתּוֹכָהּ מוֹטָה עֲלֹז אֶצְבַּע וְדַבֵּר-אֲוֹן: (י) וְתִפֵּק לָרֵעַב נִפְשֶׁךָ וְנָפֵשׁ זַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְרִזּוּ בְּזוּשֶׁךָ אוֹרָה וְאִפְלַתְךָ כַּצְהָרִים: (יא) וְזוֹרֵר יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצוּצוֹצוֹת נִפְשֶׁךָ וְעֲצַמְתֶּךָ יִזְכְּלִין וְהִיִּיתַ כִּגֵּן רֹוה וּכְמוֹצָא בַּיָּמִם אֲשֶׁר לֹא-יִכְזָבוּ מִיָּמָיו: (יב) וּבְזָו מִמָּה זֹרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר-וְדוֹר תִּקְוָם וְקָרָא לָהּ גִּדָּר פָּרֵץ מִשִּׁבְב גְּתִיבוֹת לְשֵׁבֶת: (יג) אִם-תִּשְׁיֵב מִשֵּׁבֶת רִזְכָּךָ עֲשׂוֹת זִנְפִּצֶיךָ בַּיּוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לְשֵׁבֶת עֲנָג לְקָדוֹשׁ יְהוָה מִכְבֹּד וּכְבֹדָתוֹ מִעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְצוֹא זִנְפִּצֶךָ וְדַבֵּר דַּבֵּר: (יד) אִז תִּתְעַנָּג עַל-יְהוָה וְהִרְכַּבְתֶּךָ עַל-בְּמִתֵּי אָרֶץ וְהִאֲכַלְתֶּךָ זִנְזֹלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דַּבֵּר:

ירמיה יז (כא) כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְּׁמְרוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֵל-תִּשְׁאוּ מִשָּׂא בַּיּוֹם הַשֵּׁבֶת וְהִבֵּאתֶם בְּשִׁעְרֵי יְרוּשָׁלָּם: (כב) וְלֹא-תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁבֶת וְכָל-מִקְאָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקָדְשְׁתֶּם אֶת-יּוֹם הַשֵּׁבֶת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם: (כג)

וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת-עַרְפֹּם לְבַלְתִּי שְׁמוּעַ
 וּלְבַלְתִּי קְוֹזַת מוֹסֵר : (כד) וְהָיָה אִם-שָׁמְעַתְּ תִשְׁמָעוּן אֲלֵי נְאֻם-
 יְהוָה לְבַלְתִּי | הִבִּיא מִשָּׂא בְשִׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
 וּלְקַדְשׁ אֶת-יּוֹם הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת- בּוֹ כָּל-מְלָאכָה : (כה)
 וּבָאוּ בְשִׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים | וְשָׂרִים יֹשְׁבִים עַל-כֶּסֶא
 דָּוִד רֹכְבִים | בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הִמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה
 וַיֵּשְׁבִי יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבַת הָעִיר-הַזֹּאת לְעוֹלָם : (כו) וּבָאוּ בְּמַעְרֵי-
 יְהוּדָה וּבַמִּסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בְּנֵימִן וּמִן-הַשְּׁפֵלָה וּמִן-
 הַהָר וּמִן-הַנֶּגֶב מְבָאִים עוֹלָה וְזָבוּז וּמִנְזוּחַה וּלְבַנְיָה וּמִבְּאֵי
 תוֹרָה בֵּית יְהוָה :

כתובים (תהלים צב)

צב (א) מִזְמוֹר נְשִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : (ב) פָּזַב לְהַדְרוֹת לַיהוָה וּלְאִבְרָם
 לְשֹׁמֵר עֲלִיוֹן : (ג) לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר זִסְדֶּךָ וְאִמּוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת : (ד)
 עָלִי-עֲשׂוֹר וְעָלִי-גָבַל עָלִי הַגִּיוֹן בְּכֶדֶר : (ה) כִּי שְׁמוֹנֶתֶי יְהוָה
 בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֲרַגֵּן : (ו) מֵה-גָּדְלוֹ בְּמַעֲשֵׂיךָ יְהוָה בְּמֵאֵד
 עָמְקוֹ מוֹזֵשְׁבֹתֶיךָ : (ז) אִישׁ-בַּעַר לֹא יִדַּע וּכְסִיל לֹא-יִבִין אֶת-
 זֹאת : (ח) בְּפָרוֹז רְשָׁעִים | כְּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל-פְּעֻלֵי אָוֶן
 לְהַשְׁמֵרָם עָדִי-עַד : (ט) וְאַתָּה מָרוֹם לְעַלְמֵי יְהוָה : (י) כִּי הִגָּה
 אִיבִיךָ | יְהוָה כִּי-הִגָּה אִיבִיךָ יִתְפָּרְדוּ כָּל-פְּעֻלֵי אָוֶן :
 (יא) וְהִרָם כְּרָאִים קָרְנֵי בַלְתִּי בְּשִׁמְן רַעֲנָן : (יב) וְהַבִּטָּ עֵינָי
 בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עָלִי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי : (יג) צַדִּיק כִּתְבָר
 יִפְרוֹז כְּאֵרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁעָה : (יד) שְׁתוֹלִים בְּבֵית יְהוָה בּוֹזְעֵרוֹת
 אֶלְהִיָּנוּ יִפְרִיזוּ : (טו) עוֹד יִזְבֹּחַן בְּשִׁיבָה דְשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ :
 (טז) לְהַגִּיד כִּי-יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא-עוֹלָתָה בּוֹ :

דברים ה (יב) שָׁמֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : (יג) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֶאכֶתֶךָ : (יד) וְיוֹם הַשַּׁבְּעִי שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֶאכֶה אֹתָהּ וּבִנְיָ-וּבִתָּהּ וְעַבְדְּךָ-וְאִמָּתְךָ וְשׂוֹרְךָ וְזוֹמְרְךָ וְכָל-בְּהֵמֹתֶיךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ כַּמּוֹד : (טו) וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ | בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּצְאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד זְרוּקָה וּבִזְרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת : ט

נחמיה יג (יט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צָכְרוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם לַפְּנֵי הַשַּׁבָּת וְאִמְרָה וַיִּסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת וְאִמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתְּחוּם עַד אַזְוֹר הַשַּׁבָּת וּבְמִצְרַיִם הָעִבְדִּיתִי עַל-הַשְּׁעָרִים לֹא-יָבֹא מִשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת : (כ) וַיִּלְיָנוּ הָרַכָּלִים וּבְמִצְרַיִם כָּל-מְמַכֵּר מִזְוֹן לְיְרוּשָׁלַם פָּעַם וּשְׁתַּיִם : (כא) וְאֶעֱיֶדָה בְּהֵם וְאִמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם לֵנִים נִגְדִי הַזְּזוּמָה אִם-תִּשְׁנֹו יַד אֲשַׁלֹּחַ בְּכֶם מִן-הָעֵת הַזֵּה לֹא-בָאוּ בַשַּׁבָּת : (כב) וְאִמְרָה לְלוֹיִם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטְּהָרִים וּבָאִים שְׂמֵרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדְשׁ אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם-זֹאת זָכַרְתָּ-כִּי אֱלֹהֵי וְזוֹסָה עָלֵי כָרַב זוֹסָדָךְ :

משנה (מס' תמיד פ"ז)

(א) בְּזַמַּן שֶׁכָּהֵן גְּדוֹל נִכְנַס לַהַשְׁתַּחֲוֹת שְׁלֹשָׁה אוֹחְזִים בּוֹ. אֶחָד בִּימֵינוּ וְאֶחָד בְּשִׂמְלוֹ וְאֶחָד בְּאַבְנֵים טוֹבוֹת. וְכִיּוֹן שֶׁשָּׁמַע הַמְּמוֹנֶה אֶת קוֹל רַגְלָיו שֶׁל כָּהֵן גְּדוֹל שֶׁהוּא יוֹצֵא. הַגְּבִיּה לֹא אֶת הַפְּרָכָת. נִכְנַס וְהַשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא. וְנִכְנַסוּ אַחֲיוּ הַכַּהֲנִים וְהַשְׁתַּחֲוּוּ וְיָצְאוּ : (ב) בָּאוּ וְעָמְדוּ עַל מַעְלוֹת הָאוֹלָם. עָמְדוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְדָרוֹם אַחֲיָהֶם הַכַּהֲנִים וְחִמְשָׁה פְּלִים בְּיָדָם. הַטְּנִי בְּיַד אֶחָד. וְהַפּוֹז בְּיַד אֶחָד. וְהַמַּחְתָּה בְּיַד אֶחָד. וְהַבְּזָז בְּיַד אֶחָד. וְכַף וְכַסּוּיָה בְּיַד אֶחָד. וּבְרָכוּ אֶת הָעַם בְּרָכָה אַחַת. אֶלָּא שֶׁבְּמִדְיָנָה אוֹמְרִים אוֹתָהּ שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת וּבְמִקְדָּשׁ בְּרָכָה אַחַת. בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים אֶת הַשֵּׁם כְּכַתְּבוֹ. וּבְמִדְיָנָה בְּכַנּוּיוֹ. בְּמִדְיָנָה הַכַּהֲנִים נוֹשְׂאִים אֶת יָדֵיהֶם כְּנֶגֶד פְּתוּחֵיהֶם. וּבְמִקְדָּשׁ עַל גְּבֵי רֵאשִׁיָּהֶם. חוּץ מִכָּהֵן גְּדוֹל שֶׁאֵינוּ מַגְבִּיָּה אֶת יָדָיו לְמַעְלָה מִן הַצִּיץ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף כָּהֵן גְּדוֹל מַגְבִּיָּה אֶת יָדָיו לְמַעְלָה מִן הַצִּיץ

שְׁנֵאֵמַר וַיִּשָּׂא אֶהָרֹן אֶת יָדָיו אֶל הָעַם וַיְבָרְכֵם : (ג) בְּזִמְנוֹ שֶׁהִכְהֵן גְּדוֹל רוּצָה לְהַקְטִיר הִיָּה עוֹלָה בְּכַבֵּשׁ וְהִסְגָּן בִּימִינוֹ. הִגִּיעַ לְמַחְצִית הַכֶּבֶשׂ. אַחַז הִסְגָּן בִּימִינוֹ וְהִעֲלָהוּ. הוֹשִׁיט לוֹ הָרֵאשׁוֹן הָרֵאשׁ וְהַרְגֵּל וְסִמָּךְ עָלָיו וַיִּזְרְקוּ. הוֹשִׁיט הַשְּׂנִי לְרֵאשׁוֹן שְׁתֵּי הַיָּדַיִם וַיִּנְתְּנוּ לַכֹּהֵן גְּדוֹל וְסִמָּךְ עָלָיו וַיִּזְרְקוּ. נִשְׁמַט הַשְּׂנִי וְהִלָּךְ לוֹ. וְכַךְ הָיוּ מוֹשִׁיטִין לוֹ שְׁאָר כָּל הָאֲבָרִים וְהוּא סוֹמֵךְ עָלָיו וַיִּזְרְקוּ. וּבְזִמְנוֹ שֶׁהוּא רוּצָה הוּא סוֹמֵךְ וְאַחֲרַיִם זוֹרְקִין : (ד) בָּא לוֹ לְהַקִּיף אֶת הַמִּזְבֵּחַ. מֵהִיכָן הוּא מִתְחִיל. מִקֶּרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית דְּרוֹמִית. נִתְּנוּ לוֹ יַיִן לְנִסָּךְ. הִסְגָּן עוֹמֵד עַל הַקֶּרֶן וְהַסוֹדֵרִין בְּיָדוֹ. וְשְׁנֵי כֹהֲנִים עוֹמְדִים עַל שְׁלַחַן הַחֻלְבִּים וְשְׁתֵּי חֲצוּצוֹת בְּיָדָם. תִּקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ. בָּאוּ וְעָמְדוּ אֶצֶל בֶּן אֲרִזָּא אֶחָד מִימִינוֹ וְאֶחָד מִשְּׂמָאלוֹ. שָׁחָה לְנִסָּךְ. וְהִנִּיף הִסְגָּן בְּסוֹדֵרִין וְהַקִּישׁ בֶּן אֲרִזָּא בְּצִלְצֵל וְדִבְרוּ הַלְוִיִּים בְּשִׁיר. הִגִּיעוּ לְפָרֶק תִּקְעוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ הָעַם. עַל כָּל פָּרֶק תִּקְיעָה. וְעַל כָּל תִּקְיעָה הִשְׁתַּחֲוִיָּה. זֶהוּ סֵדֶר הַתְּמִיד לְעִבּוֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. יְהִי רָצוֹן שְׂיִבְנֶה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

זרעים. משנה (פאה פרק ראשון)

אלו דברים שאין להם שיעור. הפאה והבפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא. כבוד אב ואם וגמילות חסדים והכנסת אורחים והשקמת בית המדרש והבאת שלום בין אדם לחברו (ובין איש לאשתו) ותלמוד תורה כנגד כלם:

גמרא (ברכות דף יז)

מרגלא בפומיה דרבי מאיר. גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרכי ולשקוד על דלתי תורתך. נצור תורתך בלבבך ונגד עיניך תהיה יראתי. שמור פיה מכל חטא. וטהר וקדש עצמך מכל אשמה ועון. ואני אהיה עמך בכל מקום:

מועד. משנה (יומא דף פ"ה)

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם. אביכם שבשמים. שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ואומר מקוה ישראל יהנה

מה המקנה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

גמרא (ביצה דף ט"ז)

תניא. אמרו עליו על שמאי הזקן שכל ימיו היה אוכל לכבוד שבת. כיצד מצא בהמה נאה אומר זו לשבת. מצא אחרת נאה הימנה מניח את השניה ואוכל את הראשונה. אבל הלל הזקן מדה אחרת היתה לו. שכל מעשיו היו לשם שמים שנאמר ברוך אדני יום יום:

שבת דף קי"ח תנו רבנן כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת. שלש. רבי חזקא אומר ארבע. אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו. ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה. רבי חזקא סבר הני תלתא היום לבר מדאורתא. ורבנן סברי בהדי דאורתא: אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקיים שלש סעודות בשבת נצול משלש פרעניות. מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג. מחבלו של משיח כתיב הכא יום וכתוב התם הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. מדינה של גיהנם כתיב הכא יום וכתוב התם יום עברה היום ההוא. ממלחמת גוג ומגוג כתיב הכא יום וכתוב התם ביום בוא גוג על אדמת ישראל: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים שנאמר אז תתענג על יהוה והרפבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך. לא כאברהם דכתיב ביה קיום התהלך בארץ לארצה ולרחבה. ולא כיצחק דכתיב ביה כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל. אלא כייעקב דכתיב ביה ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה: רב נחמן בר יצחק אומר נצול משעבוד גליות. כתיב הכא והרפבתיך על במתי ארץ וכתוב התם ואתה על במותימו תדרוך: אמר רב יהודה אמר רב כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו. שנאמר והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך. ענג זה איני יודע מהו. כשהוא אומר וקראת לשבת ענג. הוי אומר זה ענג שבת:

שבת דף י"ב אמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחברו צריך להודיעו שנאמר לדעת כי אני יהוה מקדשכם. תניא נמי הכי לדעת כי אני יהוה מקדשכם אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה. מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם. מפאן אמר רבן שמעון בן גמליאל הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו:

שם דף י"ב תנו רבנן הנכנס לבקר את החולה בשבת אומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא. רבי מאיר אומר יכולה היא שתרחם. רבי יהודה אומר המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל. רבי יוסי אומר המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל שבנא איש ירושלים בכניסתו אומר. שלום.

וביציאתו אומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא ורחמיו מרבין
ושבתו בשלום:

נשים. משנה (נדרים דף ל"א)

רבי אלעזר בן עזריה אומר מאוסה היא הערלה שנתגנו בה הרשעים.
שנאמר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב. רבי ישמעאל אומר
גדולה מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות. רבי יוסי הגלילי אומר
גדולה מילה שדוחה את השבת החמורה. רבי יהושע בן קרחה אומר
גדולה מילה שלא נתלה לו למשה הצדיק עליה אפילו מלא שעה:

גמרא (סוטה דף כא)

יש זכות תולה שלש שנים. זכות דמאי. אילימא זכות דתורה. הא אינה
מצוה ועושה היא. ואלא זכות דמצוה. זכות דמצוה מי מגנא בלי האי.
והא תניא את זו דרש רבי מנחם בר רבי יוסי כי נר מצוה ותורה אור. תלה
הפתיב את המצוה בנר ואת התורה באור את המצוה בנר לומר לך. מה
נר אינה מגנה אלא לפי שעה אף מצוה אינה מגנה אלא לפי שעה. ואת
התורה באור לומר לך. מה אור מגין לעולם אף תורה מגנה לעולם. ואומר
בהתהלךך תנחה אתך. בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך.
בהתהלךך תנחה אתך זה העולם הזה. בשכבך תשמר עליך זו מיתה.
והקיצות היא תשיחך לעתיד לבא. משל לאדם שהיה מהלך בדרך באישון
לילה ואפלה ומתירא מן הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים ומחיה רעה
ומלסטים. ואינו יודע באיזה דרך מהלך נזדמנה לו אבקה של אור נצול
מן הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים. ועדין מתירא מחיה רעה
ומלסטים ואינו יודע באיזה דרך מהלך. כיון שעלה עמוד השחר נצול
מחיה רעה ומלסטים. ועדין אינו יודע באיזה דרך מהלך. הגיע לפרשת
דרך נצול מכלם: דבר אחר עברה מכבה מצוה ואין עברה מכבה תורה.
שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם
יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז ובוזו לו: אמר רב יוסף מצוה בעדנא
דעסיק בה מגנה ומצלה. בעדנא דלא עסק בה אגוני מגנה אצולי לא
מצלה. תורה בין בעדנא דעסק בה בין בעדנא דלא עסק בה מגנה ומצלה:

זיקין. משנה (אבות פ"ב)

רבי יוסי אומר יהי ממון חבֵרְךָ חביב עליך כְּשֶׁלֶךְ. וְהִתְקוֹן עֲצָמְךָ לְלִמּוּד
תּוֹרָה שְׂאִינָה יִרְשָׁה לְךָ. וְכָל מַעֲשֵׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

גמרא (סנהדרין דף ק')

תִּנְיָא רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר בְּמִדָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד מוֹדְדִין לוֹ. שְׁנֵאמַר בְּסֵאסְאָה
בְּשִׁלְחָה תְּרִיבְנָה. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה וְכִי אֶפְשֶׁר לוֹמַר כֵּן. אָדָם נוֹתֵן מְלֵא
עֲמָסוֹ לְעֵנִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ מְלֵא עֲמָסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.
וְהָא כְּתִיב וְשָׁמַיִם בְּזָרַת תִּכְּוֶן. אָמַר לוֹ וְאַתָּה אֵי אַתָּה אֹמֵר כֵּן. אֵיזוֹ הִיא
מִדָּה מְרֻבָּה. מִדַּת טוֹבָה מְרֻבָּה אוֹ מִדַּת פְּרַעְנוּת מְרֻבָּה הִיא אֹמֵר מִדָּה
טוֹבָה מְרֻבָּה מִמִּדַּת פְּרַעְנוּת. בְּמִדָּה טוֹבָה הוּא אֹמֵר וַיֵּצֵא שְׁחָקִים מִמַּעַל
וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתַח: וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּצְוּ שְׁמַיִם נָתַן לָמוֹ. וּבְמִדַּת
פְּרַעְנוּת הוּא אֹמֵר וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ. וְאֹמֵר וַיִּצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי
הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעֵתֶם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵה וְהִיוּ דְרָאוֹן
לְכָל בָּשָׂר. וְהִלֵּא אָדָם מוֹשֵׁיט אֶצְבָּעוֹ בְּאוֹר בְּעוֹלָם הַזֶּה מִיָּד נִכְוָה. אֲלֵא
כְּשֵׁם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן כֹּחַ בְּרִשְׁעִים כְּדֵי לְקַבֵּל פְּרַעְנוּתָם. כִּדּוּ נוֹתֵן
כֹּחַ בְּצַדִּיקִים לְקַבֵּל טוֹבָתוֹ:

קדשים. משנה (תמיד פ"ז)

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ. בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן הָיוּ אֹמְרִים לִיהוָה
הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבְּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: בְּשָׁנֵי הָיוּ אֹמְרִים גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: בְּשָׁלִישֵׁי הָיוּ אֹמְרִים אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדַת אֵל בְּקֶרֶב
אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בְּרַבִּיעֵי הָיוּ אֹמְרִים אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
בְּחֲמִישֵׁי הָיוּ אֹמְרִים הֲרִנֵּנוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנוּ הֲרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּשִׁשִּׁי
הָיוּ אֹמְרִים יְהוָה מָלַךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עֹז הַתְּאֲזָר אֵף תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל
תִּמּוֹט: בְּשִׁבְתֵי הָיוּ אֹמְרִים מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. מְזֻמּוֹר שִׁיר לְעֵתִיד
לְבֹא לַיּוֹם שֶׁכֵּלּוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

גמרא (מנחות מ"ג)

תִּנְיָא הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר חֵיב אָדָם לְבָרֵךְ מֵאָה בְּרִכּוֹת בְּכָל יוֹם שְׁנֵאמַר
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מַעֲמֶךָ כִּי אִם לִירְאָה. (אל תקרי מָה אֲלֵא
מֵאָה): רַבִּי חֵיָא בְּרִיָּה דְרַבִּי אֲנִיא בְּשַׁבְּתָא וּבִיּוֹמָא טְבָא טָרַח וּמְמַלִּי לְהוּ
בְּאַסְפְּרַמְקֵי וּמְגַדִּי:

טהרות. משנה (עוקצין פ"ג)

בְּנֵי דְבוּרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר הֵרִי הֵיא כְּקֶרֶקַע וְכוֹתְבִין עָלֶיהָ פְּרוּזָבוּל
וְאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת טְמֵאָה בְּמִקּוּמָהּ. וְהַרוּדָה מִמֶּנָּה בְּשַׁבַּת חֵיב חֲטָאת.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים אֵינָה כְּקֶרֶקַע וְאֵין כּוֹתְבִין עָלֶיהָ פְּרוּזָבוּל וּמְקַבֶּלֶת
טְמֵאָה בְּמִקּוּמָהּ וְהַרוּדָה מִמֶּנָּה בְּשַׁבַּת פְּטוּר:

גמרא (נדה דף ל"א)

תָּנוּ רַבָּנָן שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפְּיִין יֵשׁ בְּאֶדָם. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָבִיו וְאִמּוֹ. אָבִיו
מְזַרְעֵה הַלֶּבֶן שְׁמֵמָנוּ עֲצָמוֹת וְגִידִין וְצַפְרָנִים וּמוּחַ שְׁפָרָאשׁ וְלֶבֶן שְׁבַעֲיָנִים.
אִמּוֹ מְזַרְעֵת אֶדָם שְׁמֵמָנוּ עוֹר וּבָשָׂר וְדָם וּשְׁעָרוֹת וְשַׁחֲוֹר שְׁבַעֲיָנִים. וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וּנְשָׁמָה וּקְלִסְתֵּר פָּנִים וּרְאִיתָ הָעֵין וּשְׁמִיעַת הָאָזן
וְדְבוּר פֶּה וְהַלִּוּד רַגְלִים וְדַעָה וּבִינָה וְהַשְׂכָּל. וְכִיּוֹן שְׁמַגִּיעַ זְמָנוֹ לְהַפְטֹר מִן
הָעוֹלָם. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל חֶלְקוֹ וְחֶלְקוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ מִנַּח לְפָנֶיהֶם:

משנה (עוקצין פ"ג)

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק
שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וָעֶשֶׂר עוֹלָמוֹת. שְׁנַיִמָּר לְהִנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרַתִּיהֶם אֲמַלֵּא:

ואח"כ אומרים עשרת הדברות ופרשת העקידה וכו' כמ"ש ביום ראשון עד הבקשה:

בקשה ליום השבת

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שֶׁתְּקַשֵּׁיב לְתַפְלָתִי. וְתִתְּנֵנִי לְחֵן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל רוּאֵי. וְתִסְפִּיק עַל יָדִי לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת וְצַדִּיקוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וְלִלְמוּד
וְלִלְמִד אֶת תּוֹרַתְךָ הַטְּהוֹרָה וְהַקְדוּשָׁה. וְתִיטִיבֵנִי בְּאַהֲבָה בֵּינִי וּבֵין
בְּרִיּוֹתֶיךָ. וְתַחֲבַרְנֵי עִם יִרְאֵיךָ וְעִם עֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. וְתֵן לִי אַחֲרִית טוֹב וְתַקְוָה.
וְתֵן לִי שֵׁם טוֹב וְלֵב טוֹב לִירְאָתְךָ. וְתִיחַד לְבָבִי לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
וְתֵן בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. וְתִגְזֹר עָלַי גְּזָרוֹת טוֹבוֹת. וְתִשְׁמְרֵנִי מִכָּל רָע כִּי
אַתָּה מְשַׁעֲנֵתִי שְׁמוֹר צַאֲתִי וּבֵאֵי. תִּנֶּה גּוֹרְלִי עִם הַצַּדִּיקִים בְּחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. מִמְּעוֹנְךָ עֲנֵנִי בְּצַרְתִּי כִּי קָרָאתִיךָ וְאַל תִּבְיַשְׁנֵי מִשְׁבְּרִי. חֲנִנִי וְהַקְמֵנִי
וְקַרְבֵּנִי לְדַתְךָ. וְהַאֲיִרָה עֵינֵי בְּדַרְכֵי תּוֹרַתְךָ. וְשִׁימֵנִי לְבִרְכָה וְלִתְהַלָּה. וְתֵן
לִי חֵן וְחֶסֶד שֶׁתְּהֵא רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימָנִי. וְתֵהֵא שְׂאֵרִיתִי לְפָלִיטָה.
וְהִיטִיבָה לִּי בְּכָל דְרָכֶי. כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזֵי וּמְעֲזֵי וּמְנוּסֵי בְיוֹם צָרָה. יְהוָה

סלעי ומצודתי ומפלטאי אלי צורי אַחֲסָה בוּ מִגְנֵי וְקָרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי. כִּכְתוּב
יְהוָה עָזִי וּמִגְנֵי בוּ בְטַח לְבִי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לְבִי וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ: יְהוָה עֲזֵ
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תִּפְלָה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּנַחֲלֵנוּ שְׁבֵת קִדְשְׁךָ
בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן. וְלֹא תִהְיֶה צָרָה וְלֹא דָאָגָה וְלֹא יְגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ. כִּי
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּלִית מְלֹאכֶתְךָ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְשִׁבְעֵי שְׁבֵת וְנַחַת
וְקִדְשֵׁתוֹ וּבִרְכָתוֹ מִשָּׁאֵר יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וְקִבַּעְתָּ אוֹתוֹ יוֹם מְנוּחָה וְעָנַג לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתֶם בְּרִית עוֹלָם. כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִזְכֶּה אוֹתָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְנוּחַ בְּמְנוּחָה שְׁאִין לָהּ קֶץ וְתִכְלִית בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁפָלוּ טוֹב וְכָלוּ
אֲרוּךְ וְכָלוּ שְׁבֵת. וְתִזְמִין לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּרֻסְתָּנוּ כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר. וּמֵלֵא יְדִינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וּמַעֲשֶׂר מִתְּנַת יָדְךָ כְּדִי
שִׁיְהִי לָנוּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד לְעָנַג שְׁבֵתוֹתֶיךָ בְּבִגְדֵים יְקָרִים וּבְמַאֲכָלִים עֲרָבִים
וּבְמִשְׁקִים מְתוֹקִים כְּדִי לְכַבֵּד יוֹם שְׁבֵת קִדְשְׁךָ מִשָּׁאֵר הַיָּמִים. כְּדַכְתִּיב אִם
תִּשְׁיֵב מִשְׁבֵּת רְגִלְךָ עֲשׂוֹת חֲפָצְךָ בְּיוֹם קִדְשֵׁי וְקִרְאתָ לְשֵׁבֵת עָנַג לְקִדּוֹשׁ יְהוָה
מְכַבֵּד וְכַבְּדָתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֲפָצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה
וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֲרָץ וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דָּבָר:
יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תִּפְלֵת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם